

Det Universelle Rettferdighetens Hus

Det Universelle Rettferdighetens Hus

Bahá'í
FORLAG

Det Universelle Rettferdighetens Hus

En sitatsamling utarbeidet av
Forskningsavdelingen ved
Det Universelle Rettferdighetens Hus
Februar 2021

Originaltittel: The Universal House of Justice

© Bahá'í Forlag, 2021
ISBN 978-82-90159-69-1 (trykt)
ISBN 978-82-90159-91-2 (PDF)

Forsidefoto:
Inngangen til sete for
Det Universelle Rettferdighetens Hus
© Bahá'í International Community

Bahá'í Forlag

www.bahaiforlag.no

Innhold

Fra Bahá'u'lláhs skrifter	s. 5
Fra 'Abdu'l-Bahás skrifter og uttalelser	s. 11
Fra Shoghi Effendis skrifter og brev	s. 23
Fra grunnloven for Det Universelle Rettferdighetens Hus og fra dets brev	s. 49
Indeks	s. 137

Fra Bahá'u'lláhs skrifter

- 1.1 Verdens likevekt er blitt forstyrret gjennom den vibrerende påvirkning av denne aller største, denne nye verdensorden. Menneskehetens ordnede liv er blitt fullstendig omveltet gjennom dette enestående, dette vidunderlige system, som dødelige øyne aldri har sett maken til.

(*Kitáb-i-Aqdas* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2008), § 181)

- 2.1 O dere rettferdighetens menn! Vær hyrder for Guds får i hans rike, og vakt dem mot de rovgriske ulver som har opptrådt i forkledning, likesom dere ville vokte deres egne sønner. Således formaner dere av rådgiveren, den trofaste.

(*Kitáb-i-Aqdas*, § 52)

- 3.1 Formuesgaver viet veldedighet hjemfaller til Gud, åpenbareren av tegn. Ingen har rett til å råde over dem uten tillatelse fra ham som er åpenbaringens demringssted. Etter ham skal denne myndighet gå over til aghsán, og etter dem til Rettferdighetens Hus så fremt det skulle være opprettet i verden innen da – at de kan bruke disse formuesgaver til gagn for steder som er blitt opphøyet i denne Sak, og til hva som enn er pålagt dem av ham som er maktens og kraftens Gud. I annet fall skal formuesgavene hjemfalle til bahá-folket som ikke taler uten hans tillatelse og ikke dømmer uten i samsvar med det Gud har forordnet i denne Tavle – se, de er seierens forkjempere mellom himmel og jord – at de kan bruke dem på den måte som er fastsatt i Boken av Gud, den mektige, den gavmilde.

(*Kitáb-i-Aqdas*, § 42)

- 4.1 «Takk din Herre, o Karmel. Ilden av din adskillelse fra meg var raskt i ferd med å fortære deg da mitt nærvær osean bølget foran deg, frydet dine og all skapningens øyne og fylte alle synlige og

usynlige ting med glede. Fryd deg, for på denne dag har Gud anbragt sin trone på deg, gjort deg til sine tegns daglysning og demringsstedet for sin åpenbarings vitnesbyrd. Vel er det med den som kretser om deg, som forkynner at din herlighet er åpenbart, og taler om det som Herren din Guds gavmildhet har overøst deg med. Grip udødelighetens kalk i din Herres, den overmåte herliges navn, og takk ham, siden han som et tegn på sin barmhjertighet mot deg har vendt din sorg til glede og forvandlet din sørgmodighet til lykksalig fryd. Han elsker sannelig den plett som er gjort til hans tronsete, som hans føtter har betrådt, som er blitt bæret med hans nærvær, hvor han lot sitt rop lyde og felte sine tårer.

Rop ut til Sion, o Karmel, og forkynn det glade budskap: Han som var skjult for dødelige øyne, er kommet! Hans altbeseirende herredømme er kommet til syne; hans altomsluttende glans er åpenbart. Vokt deg, så du ikke nøler eller stanser. Skynd deg frem for å kretse om Guds stad som har steget ned fra himmelen, det himmelske Kaaba hvorom Guds utvalgte, de rene av hjertet, og skaren av de mest opphøyede engler har kretset i tilbedelse. Å, hvor jeg lengter etter å forkynne for hver plett på jordens overflate og bære til hver eneste av dens byer det glade budskap om denne åpenbaring – en åpenbaring som Sinais hjerte er blitt trukket mot og i hvis navn den brennende busk roper: 'Gud er herrenes Herre, og ham hører jordens og himmelens riker til.' Dette er sannelig dagen da både land og sjø jubler over denne kunngjøring, dagen hvortil alle de ting er bevart som Gud, med et storsinn bortenfor alt hva dødelige sinn eller hjerter kan begripe, har bestemt skal åpenbares. Om ikke lenge vil Gud seile sin ark på deg og manifestere Bahás folk som er nevnt i navnenes bok.»

(Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas (Oslo: Bahá'i Forlag, 2017), s. 4–5)

- 5.1 Det påhviler tillitsmennene i Rettferdighetens hus å rådslå sammen om de ting som i det ytre ikke er åpenbart i Boken, og å gjennomføre det som behager dem. Gud vil sannelig inspirere dem med hva han enn ønsker, og han er sannelig forsørgeren, den allvitende.

(Bahá'u'lláhs Tavler, s. 68–69)

- 6.1 Vi formaner mennene i Rettferdighetens hus og befaler dem å sikre at menn, kvinner og barn får beskyttelse og vern. Det påhviler dem å vise den største omtanke for folkets interesser til alle tider og under alle forhold.

(Bahá'u'lláhs Tavler, s. 70)

- 7.1 Det påhviler mennene i Guds Rettferdighets hus å ha blikket festet dag og natt på det som har skint frem fra herlighetens Penn for å oppdra folkeslag, oppbygge nasjoner, beskytte mennesket og trygge dets ære.

(Bahá'u'lláhs Tavler, s. 126)

- 8.1 Denne tekst, som nå skrives av herlighetens Penn, regnes som en del av Den helligste bok: Mennene i Guds Rettferdighets hus er blitt overgitt folkets anliggender. De er i sannhet Guds betrodde forvaltere blant hans tjenere og myndighetens daglysninger i hans land.

- 8.2 O Guds folk! Det som oppdrar verden, er rettferdighet, for den opprettholdes av to søyler – belønning og straff. Disse to søyler er verdens livskilder. Siden hver dag byr på et nytt problem og det for hvert problem finnes en tjenlig løsning, bør slike anliggender henvises til Rettferdighetens hus, så dets medlemmer kan handle i samsvar med tidens behov og krav. De som reiser seg for å tjene

Guds Sak for hans skyld, er mottagerne av guddommelig inspirasjon fra det usette rike. Det påhviler alle å være lydige mot dem. Alle statsanliggender bør henvises til Rettferdighetens hus, men gudsdyrkelsen må skje i samsvar med hva Gud har åpenbart i sin Bok.

(Bahá'u'lláhs Tavler, s. 129)

Religion skjenker menneskene den kosteligste av alle gaver, tilbyr 9.1 velferdens beger, formidler evig liv og lar uforgjengelige goder regne over menneskeheten. Det påhviler verdens overhoder og herskere, og i særdeleshet tillitsmennene i Guds Rettferdighets hus, å bestrebe seg av alle krefter på å trygge dens stilling, fremme dens interesser og høyne dens stase i verdens øyne. Det tilligger dem likeledes å undersøke forholdene for sine undersåtter og gjøre seg kjent med sakene og aktivitetene innenfor de ulike samfunn i sine riker. Vi oppfordrer dem som manifesterer Guds kraft – fyrstene og herskerne på jorden – til å våkne til dåd og gjøre alt i sin makt slik at de kanskje kan fjerne uenighet fra denne verden og opplyse den med enighetens lys.

(Bahá'u'lláhs Tavler, s. 130)

Fra 'Abdu'l-Bahás
skrifter og uttalelser

- 10.1 Den hellige og ungdommelige gren, Guds Saks Beskytter, så vel som Det Universelle Rettferdighetens Hus som skal velges og opprettes av alle, er begge under Abhá-skjønnhetens omsorg og beskyttelse, vernet og ufeilbarlig ledet av den opphøyede – måtte mitt liv bli ofret for dem begge. Alt det de bestemmer, er av Gud. Hva de enn beslutter, er av Gud. Den som ikke adlyder ham og heller ikke dem, har ikke adlydt Gud. Den som gjør opprør mot ham og dem, gjør opprør mot Gud. Den som setter seg opp mot ham, har satt seg opp mot Gud. Den som strides med dem, har vært i strid med Gud. Den som tretter med ham, har trettet med Gud. Den som forneker ham, har forneklet Gud. Den som ikke tror på ham, har ikke trodd på Gud. Den som avviker fra, skiller seg fra og vender seg bort fra ham, har i sannhet avveket, skilt seg og vendt seg bort fra Gud. Måtte Guds vrede, heftige harme og hevn hvile på ham! Den faste borg skal forbli uinntagelig og sikker ved lydighet mot ham som er Guds Saks Beskytter. Det påhviler medlemmene av Rettferdighetens Hus, alle aghṣán, afnán og Guds Saks Hender å vise seg lydige og underdanige overfor Guds Saks Beskytter og underordne seg ham, å vende seg til ham og være ydmyke overfor ham.

(Abdu'l-Bahás testament, (Oslo: Bahá'í Forlag, 2021), s. 18–19)

- 11.1 Og nå angående Rettferdighetens Hus som Gud har forordnet som kilden til alt godt og befridd for all feiltagelse: Det må velges ved alminnelig stemmerett, det vil si av de troende. Dets medlemmer må utvise gudsfrykt og være et kunnskapens og forståelsens morgengry; de må være standhaftige i Guds tro og ønske det beste for hele menneskeheten. Med dette hus menes Det Universelle Rettferdighetens Hus, det vil si at i alle land må det opprettes et sekundært rettferdighetens hus, og disse sekundære rettferdighetens hus må velge medlemmene av det universelle hus.

Til dette organ må alle ting henvises. Det vedtar alle forordninger og bestemmelser som ikke finnes uttrykkelig i den hellige tekst. Av dette organ skal alle vanskelige problemer løses, og Guds Saks Beskytter er dets hellige overhode og dette organs høyaktede livsvarige medlem. Hvis han ikke skulle være personlig til stede i dets rådslagninger, må han utpeke en som skal representere ham. Dersom et av medlemmene skulle begå en synd som er skadelig for det felles beste, har Guds Saks Beskytter etter eget skjønn rett til å utstøte vedkommende, hvoretter folket må velge en annen i vedkommendes sted. Dette rettferdighetens hus vedtar lovene, og regjeringen håndhever dem. Det lovgivende organ må understøtte det utøvende, det utøvende må hjelpe og bistå det lovgivende organ, slik at den nære forening og harmoni mellom disse to kreftene kan gjøre grunnlaget for oppriktighet og rettferdighet solid og sterkt, så at alle verdens egner kan bli som selve paradiset.

(Abdu'l-Bahás testament, s. 24–25)

Dette er grunnlaget for bahá-folkets tro (måtte mitt liv bli ofret 12.1 for dem): 'Hans hellighet, den opphøyede (Báb), er Guds enhets manifestasjon og forløperen for Den Urgamle Skjønnhet. Hans Hellighet, Abhá-skjønnheten (måtte mitt liv bli et offer for hans trofaste venner), er Guds høyeste manifestasjon og hans overmåte guddommelige vesens daglysning. Alle andre er hans tjenere og utfører hans befaling.' Til Den helligste bok må alle vende seg, og alt som ikke er uttrykkelig nedtegnet der, må henvises til Det Universelle Rettferdighetens Hus. Det som denne forsamling vedtar, enstemmig eller med flertall, er sannelig sannheten og Guds egen hensikt. Den som avviker fra det, er sannelig blant dem som elsker uenighet, har vist ondskap og vendt seg bort fra Paktens Herre. Med dette hus menes Det Universelle Rettferdighetens Hus som skal velges fra alle land, det vil si fra de områder i Østen og Vesten

hvor de elskede er å finne, på den måten som er vanlig ved valg i vestlige land, som i England.

- 12.2 Det påhviler disse medlemmer (av Det Universelle Rettferdighetens Hus) å komme sammen på et bestemt sted og drøfte alle problemer som har forårsaket uenighet, spørsmål som er uklare og saker som ikke er uttrykkelig nedtegnet i Boken. Hva de enn måtte bestemme, har samme virkning som teksten selv. Og siden dette Rettferdighetens Hus har myndighet til å vedta lover som ikke uttrykkelig er nedtegnet i Boken, og som angår daglige gjøremål, så har det også myndighet til å oppheve disse. For eksempel: Rettferdighetens Hus vedtar i dag en viss lov og gjennomfører den; etter at omstendighetene hundre år senere er sterkt forandret og forholdene er endret, vil et annet Rettferdighetens Hus da ha makt til å forandre denne loven, ut fra det som tiden krever. Det kan gjøre dette fordi denne loven ikke utgjør noen del av den guddommelige uttrykkelige tekst. Rettferdighetens Hus er både iverksetteren og oppheveren av sine egne lover.

(Abdu'l-Babás testament, s. 34–35)

- 13.1 Vær på vakt så ingen tolker disse ordene feil og, lik dem som brøt Pakten etter bortgangens dag (for Bahá'u'lláh), fremsetter et påskudd, hever opprørsfanen, blir egenrådige og åpner feiltolkningens dør på vidt gap. Ingen er gitt rett til å fremsette sin egen mening eller uttrykke sin særlige overbevisning. Alle må søke veiledning hos Sakens Midtpunkt og Rettferdighetens Hus og vende seg til dem. Og den som vender seg til hva som helst annet, farer virkelig såre vill.

(Abdu'l-Babás testament, s. 46)

Hovedpoenget er at før fulle tusen år er gått, kan intet individ driste seg til å tale et ord. Alle må betrakte seg selv som tilhørende undersåttenes orden, underdanige og lydige overfor Guds bud og lovene fra Rettferdighetens Hus. Om noen skulle avvike så meget som en hårsbredd fra bestemmelsene gitt av Det Universelle Rettferdighetens Hus eller nøle med å følge dem, da er vedkommende av de utstøtte og forkastede. 14.1

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1997, trykt 2009), avsn. 33.6)

Vit, o tjenerinne, at i Bahás øyne teller kvinner like mye som menn, og Gud har skapt hele menneskeheten i sitt eget bilde og etter sin egen lignelse. Det vil si at både menn og kvinner åpenbarer hans navn og egenskaper, og fra det åndelige synspunkt er det ingen forskjell mellom dem. Den som kommer nærmest Gud, nyter størst yndest, enten det er mann eller kvinne. Hvor mang en glødende og hengiven tjenerinne har vel ikke, under Bahás beskyttende skygge, vist seg mennene overlegen og overgått de navngjetne på jord! 15.1

Rettferdighetens Hus er imidlertid, ifølge den uttrykkelige tekst i Guds Lov, begrenset til menn. Dette har sin grunn i Herren Guds visdom, som snart vil fremstå like klart som solen på sitt høyeste. 15.2

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, avsn. 38.3–38.4)

Bahá'u'lláhs Sak er Gud skje lov alle slike dører stengt, for det er utpekt et eget myndighetssentrum – et sentrum som løser alle vanskeligheter og avverger all uenighet. Det Universelle Rettferdighetens Hus avverger likeledes all uenighet, og hva det enn foreskriver, må godtas, og den som forsynder seg, blir forkastet. Men dette Universelle Rettferdighetens Hus, som er den lovgivende instans, er ennå ikke blitt opprettet. 16.1

- 16.2 Man ser derfor at det ikke gjenstår noen utvei for splid, men kjødelige begjær er årsaken til uenighet, slik det er tilfelle med overtredene. Disse tviler ikke på at Pakten er gyldig, men selv-iske motiver har dratt dem til denne tilstanden. Det er ikke det at de ikke vet hva de gjør – de er fullt oppmerksomme på det og opponerer likevel.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, avsn. 187.2–187.3)

- 17.1 Min hensikt er at før tusen år er gått, har ingen rett til å ytre ett eneste ord, nemlig å gjøre krav på statet som Beskytter. Den helligste bok er boken som alle folkeslag skal vende seg til, og i den er Guds lover åpenbart. Lover som ikke er nevnt i boken, bør overlates Det Universelle Rettferdighetens Hus til beslutning. Det vil ikke være noe grunnlag for uenighet. ... Vokt dere, vokt dere, så ingen skaper en splittelse eller anstifter opprør. Skulle det foreligge ulike meninger, ville Det Øverste Rettferdighetens Hus umiddelbart løse problemene. Hva det enn vedtar, ved stemmeovervekt, vil være den virkelige sannhet, for dette Hus er under den ene sanne Herres beskyttelse, ufeilbare ledelse og omsorg. Han skal vokte det mot feil og vil beskytte det under sin hellighets og ufeilbarlighets vinge. Den som opponerer mot det, kastes ut og vil til sist være blant de overvunne.

- 17.2 Det Øverste Rettferdighetens Hus bør velges etter systemet som følges ved parlamentsvalg i Europa. Og når landene vil ha blitt ledet, vil rettferdighetens hus i de ulike land velge Det Øverste Rettferdighetens Hus ...

- 17.3 Opprettelsen av dette hus avhenger ikke av at alle verdens nasjoner har omvendt seg. Hvis forholdene for eksempel skulle være gunstige og det ikke ville vekke uro, ville vennene i Persia velge

sine representanter, og på samme vis vennene i Amerika, India og andre områder, og disse ville velge et rettferdighetens hus. Dette rettferdighetens hus ville være Det Øverste Rettferdighetens Hus. Det er det hele.

(Fra en tavle – oversatt fra persisk)

Du har spurt om det generelle kriteriet for kjetteri. Kjetteri 18.1
viser til slike saker som ikke er forordnet i Bokens eksplisitte tekst, og som Det Universelle Rettferdighetens Hus ikke bifaller.

(Fra en tavle – oversatt fra persisk)

De saker av større betydning som utgjør grunnlaget for Guds 19.1
lov, er eksplisitt opptegnet i teksten, men sekundære lover overlates til Rettferdighetens Hus. Visdommen ved dette er at tidene aldri forblir de samme, for endring er en nødvendig egenskap og et vesentlig attributt ved denne verden, og ved tid og sted. Derfor vil Rettferdighetens Hus handle tilsvarende.

La det ikke bli antatt at Rettferdighetens Hus vil ta noen 19.2
beslutning etter egne begreper og meninger. Må Gud forby det! Det Øverste Rettferdighetens Hus vil fatte vedtak og gi lover ved Den hellige ånds inspirasjon og bekreftelse, for det befinner seg i Den Urgamle Skjønnhets vern og under hans skjermende ly og beskyttelse, og lydighet mot dets beslutninger er en ubetinget og nødvendig plikt og en absolutt forpliktelse som ingen kan unndra seg.

Si, o folk: Det Øverste Rettferdighetens Hus befinner seg 19.3
sannelig under vingene til deres Herre, den medlidende, den allbarmhjertige, det vil si under hans beskyttelse, omsorg og vern. For han har befalt de standhaftige troende å adlyde dette velsignede,

helligede og altbetvingende organ, hvis herredømme er guddommelig forordnet og er fra himmelens rike, med lover som er inspirerte og åndelige.

19.4 Dette er i korte trekk visdommen ved å overlate samfunnslovene til Rettferdighetens Hus. På lignende vis ble enhver forordning ikke eksplisitt åpenbart i religionen islám. Ja, ikke engang en tidels tidel ble inkludert i teksten. Selv om alle saker av større betydning ble særlig omtalt, var det uten tvil tusenvis av lover som ikke ble nevnt uttrykkelig. Disse ble uttenkt av de geistlige i en senere tid i henhold til lovene for islamsk rettsvitenskap, og individuelle geistlige utledet motstridende slutninger fra de opprinnelig åpenbarte forordningene. Alle disse ble iverksatt. I dag er denne deduksjonsprosessen en rett som tilligger Rettferdighetens Hus, og individuelle lærde menneskers deduksjoner og konklusjoner har ingen autoritet, med mindre de bifalles av Rettferdighetens Hus. Forskjellen er nettopp at ut fra konklusjonene og godkjennelsene fra organet Rettferdighetens Hus, der medlemmene velges av og er kjent for bahá'í-samfunnet verden over, vil det ikke oppstå noen uenighet. Derimot ville individuelle geistliges og lærdes konklusjoner avgjort lede til uenighet og resultere i splittelse, oppstyking og spredning. Ordets enhet ville bli ødelagt, troens enhet ville forsvinne og Guds tros byggverk ville bli rystet.

(Fra en tavle – oversatt fra persisk)

20.1 Alle slike lover som ikke er nevnt i Boken, må forelegges Rettferdighetens Hus og ikke 'Abdu'l-Bahá, for han er fortolkeren av lovene som er nevnt i Boken, og ikke opphavsmannen til dem som ikke er nevnt. Men det guddommelig forordnede Universelle Rettferdighetens Hus – som etter forkynnelsen av Guds Sak vil bli valgt av alle bahá'íer – dette universelle organ har myndighet

til å vedta lover som ikke er uttrykkelig nedtegnet i Boken. Å vise lydighet mot det påhviler alle og er bindende og obligatorisk. Og når Rettferdighetens Hus fastsetter lover som ikke er uttrykkelig nedtegnet i Boken, enstemmig eller ved stemmeovervekt, da har enhver som sier hvorfor og av hvilken grunn, faktisk opponert mot Gud i hans utøvelse av sitt herredømme, trukket hans bevis i tvil, motsagt hans tegn og forkastet hans bud.

(Fra en tavle – oversatt fra persisk og arabisk)

Vit at det er to former for ufeilbarlighet: vesensbetinget ufeilbarlighet og egenskapsbetinget ufeilbarlighet. Det samme gjelder for alle andre navn og egenskaper. For eksempel er det kunnskapen om en tings essens og kunnskapen om dens egenskaper. Vesensbetinget ufeilbarlighet er begrenset til Guds universelle manifestasjoner, for ufeilbarlighet er en vesensbetinget nødvendighet ved deres virkelighet, og en tings vesensbetingede nødvendighet er uadskillelig fra tingen selv. Strålene er en vesensbetinget nødvendighet hos solen og er uadskillelige fra den. Kunnskap er en vesensbetinget nødvendighet hos Gud og er uadskillelig fra ham. Makt er en vesensbetinget nødvendighet hos Gud og er likeledes uadskillelig fra ham. Dersom det var mulig å skille disse fra ham, ville han ikke være Gud. Dersom strålene kunne skilles fra solen, ville den ikke være solen. Så om man skulle forestille seg Den største ufeilbarlighet som adskilt fra Guds manifestasjon, ville han ikke være en universell manifestasjon og ville mangle vesensbetinget fullkommenhet. 21.1

Men ufeilbarlighet som en egenskap er ikke en vesensbetinget nødvendighet. Den er snarere en stråle av den ufeilbarlighetens gave som skinner fra sannhetens sol på visse hjerter og tildeler dem en andel av den. Selv om disse sjeler ikke er ufeilbarlige, er de 21.2

likevel under Guds omsorg, beskyttelse og ufeilbarlige ledelse – det vil si, Gud beskytter dem mot feil. Det har således vært mange helliggjorte sjeler som ikke selv var Den største ufeilbarlighets daglysninger, men som dette til tross har vært beskyttet og bevart mot feil under den guddommelige omsorgs og beskyttelses skygge. For de var kanaler for guddommelig nåde mellom Gud og mennesker, og hvis Gud ikke bevarte dem fra feil, ville de dessuten ha ført alle de trofaste på avveie, noe som fullstendig ville ha undergravd fundamentet for Guds religion, og som ville vært upassende og uverdigg for hans opphøyede virkelighet.

21.3 For å oppsummere: Vesensbetinget ufeilbarlighet er begrenset til Guds universelle manifestasjoner, og ufeilbarlighet som egenskap er skjenket helliggjorte sjeler. Hvis for eksempel Det Universelle Rettferdighetens Hus blir opprettet med de nødvendige forutsetninger – det vil si, hvis det velges av hele samfunnet – vil dette Rettferdighetens Hus være under Guds beskyttelse og feilfrie ledelse. Skulle dette Rettferdighetens Hus, enten enstemmig eller ved flertall, bestemme en sak som ikke er spesifikt omtalt i Boken, vil denne bestemmelsen og befalingen være beskyttet mot feil. Som enkeltpersoner er ikke medlemmene av Rettferdighetens Hus vesensbetinget ufeilbarlige, men organet Rettferdighetens Hus er under Guds beskyttelse og feilfrie ledelse. Dette kalles tildelt ufeilbarlighet.

21.4 I korthet sier Bahá'u'lláh at «han som er Guds Saks demringssted» er åpenbareren av «han gjør hva han enn vil», at dette stedet er forbeholdt dette helliggjorte vesen, og at ingen andre får del i denne vesensbetingede fullkommenhet. Det vil si, siden Guds universelle manifestasjoners vesensbetingede ufeilbarlighet er blitt fastslått, er hva som enn utgår fra dem, identisk med sannheten og samsvarer

med virkeligheten. De befinner seg ikke i skyggen av den forrige religion. Uansett hva de måtte si, er dette Guds ord, og uansett hva de måtte gjøre, er dette en rettskaffen handling, og ingen troende er gitt retten til å protestere. Nei, han må heller fremvise absolutt underkastelse i denne henseende, for Guds manifestasjon handler med fullkommen visdom, og menneskers sinn kan være ute av stand til å fatte den skjulte visdom i visse saker. Hva enn Guds universelle manifestasjon sier og gjør, er derfor selve innbegrepet av visdom og i samsvar med virkeligheten.

(Noen besvarte spørsmål (Oslo: Bahá'í Forlag, 2019), kap. 45.5)

Et universelt eller internasjonalt Rettferdighetens Hus vil også bli organisert. Dets vedtak skal være i samsvar med Bahá'u'lláhs befalinger og læresetninger, og hva Det Universelle Rettferdighetens Hus forordner, skal adlydes av hele menneskeheten. Dette internasjonale Rettferdighetens Hus skal utpekes og organiseres av rettferdighetens hus i hele verden, og hele verden skal komme under dets forvaltning. 22.1

Når det gjelder det største særpreg ved Bahá'u'lláhs åpenbaring, en særlig læresetning som ikke ble gitt av noen av fortidens profeter, så er det beskikkelsen og utnevnelsen av Paktens Midtpunkt. Ved denne utnevnelsen og foranstaltningen har han vernet og beskyttet Guds religion mot stridigheter og splittelser og gjort det umulig for noen å danne en ny sekt eller trosgruppering. 22.2

(The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912 (Wilmette: Bahá'í Publishing, 1982, trykt 2012), s. 642)

Fra Shoghi Effendis
skrifter og brev

- 23.1 Opphavsmannen til dette charter for den fremtidige verdenssivilisasjon [Kitáb-i-Aqdas] er på én og samme tid menneskehetens dommer, lovgiver, forener og forløser. I dokumentet bekjentgjør han for jordens konger at Den største lov er kunngjort ... I boken forordner han høytidelig at «Rettferdighetens Hus» skal opprettes, definerer dets funksjoner, fastsetter dets inntekter og betegner medlemmene som «rettferdighetens menn», «Guds bemyndigede» og «den overmåte barmhjertiges betrodde forvaltere» ...

(*Da Gud var her* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2020), s. 214)

- 24.1 Når disse råd, lokale som nasjonale, fungerer harmonisk, energisk og effektivt i hele bahá'í-verdenen, vil det eneste middel til å opprette Det Øverste Rettferdighetens Hus være sikret. Og når dette høyeste organ er blitt opprettet på behørig vis, må det vurdere hele situasjonen på nytt og fastlegge det prinsipp som skal styre Sakens anliggender så lenge det synes tilrådelig.

(Fra et brev datert 12. mars 1923 skrevet av Shoghi Effendi, i *Bahá'í Administration: Selected Messages, 1922–1932* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974), s. 41)

- 25.1 Med hensyn til å ordne og bestyre vennenes åndelige anliggender: Det som er svært viktig nå, er å styrke de åndelige råd på hvert sted, for på disse befestede og urokkelige grunnvoller skal Guds Øverste Rettferdighetens Hus bli oppført og fast etablert i de kommende dager. Når dette veldige byggverk vil være reist på et slikt urokkelig grunnlag, vil Guds siktemål, Rikets visdom, universelle sannheter, mysterier og virkeligheter som Bahá'u'lláhs mystiske åpenbaring har forvart i 'Abdu'l-Bahás testament, gradvis bli avdekket og gjort åpenbare.

(Fra et brev datert 19. desember 1923 skrevet av Shoghi Effendi til bahá'íene i Østen – oversatt fra persisk)

Hensikten med en så vedvarende og intensiv vektlegging av støtten og styrkingen av disse åndelige råd er dette – at grunnlaget for Guds Sak må bli bredere og sterkere dag for dag, at ingen forvirring noensinne skal komme inn i den guddommelige ordning, at det blir smidd nye og sterke bånd mellom Østen og Vesten, at bahá'í-enheten må bli trygget og opplyse øynene hos verdens folk med sin strålende skjønnhet, slik at Guds rettferdighets hus kan bli fast etablert på disse råd, og at det høyreiste byggverk for Det Universelle Rettferdighetens Hus kan bli oppført i full orden, fullkommenhet og herlighet og uten opphold på disse sekundære rettferdighetens hus. Når Det Universelle Rettferdighetens Hus vil ha trådt frem fra forhåpningens rike og inn i den synlige oppfylles verden, og dets ry vil være etablert i alle verdenshjørner og under alle himmelstrøk, da vil dette majestetiske organ gå i gang med å utvikle og gjennomføre viktige foretagender og verdensomspennende aktiviteter og opprette edle institusjoner – solid basert og grunnlagt på den faste og urokkelige grunnvoll bestående av hele Østens og Vestens bahá'í-samfunn, og som mottageren av Guds gaver og hans inspirasjon. På denne måten vil Guds Saks ry bli verdensomspennende, og dens lys vil opplyse hele jorden.

(Fra et brev datert 1924 skrevet av Shoghi Effendi til verdens bahá'ier i hele Østen og Vesten – oversatt fra persisk)

Menneskeheten er splittet av uenighet og brenner av hat, og den roper i denne stund etter et fullere mål av den kjærlighet som er født av Gud, den kjærlighet som i siste instans vil vise seg å være den eneste løsning på dens uendelige vanskeligheter og problemer. Påhviler det ikke oss, med hjerter som gløder av kjærlighet til ham, å anstrenge oss enda mer, å vise denne kjærlighet i all dens renhet og kraft i vårt samkvem med våre medmennesker? Måtte vår kjærlighet til vår elskede Mester, så glødende, så uselvisk i alle sine

aspekter, finne sitte sanne uttrykk i kjærlighet til våre medbrødre og -søstre i troen så vel som til hele menneskeheten! Jeg forsikrer dere, kjære venner, at fremgang i slike anliggender som disse er ubegrenset og uendelig, og at en vellykket gjennomføring av vår livsoppgave i siste instans vil avhenge av hva vi makter å prestere langs denne linjen.

27.2 Og måtte vi også, idet vi gjør en innsats for å vise verden denne kjærligheten, rense sinnet for et eventuelt resterende spor av uheldige misforståelser som kunne fordunkle vår klare oppfattelse av denne nye verdensordens nøyaktige hensikt og metoder, som er så utfordrende og komplekse, og dog så fullkomne og kloke. Av vår elskede Mester blir vi i hans testament kalt til ikke bare å anta den [Bahá'u'lláhs nye verdensordning] uten forbehold, men å avdekke dens fortreffelighet for hele verden. Å forsøke å anslå dens fulle verdi og fatte dens nøyaktige betydning en så kort tid etter dens begynnelse, ville være forhastet og formastelig fra vår side. For å få en klarere og fullere forståelse av dens bestemmelser og innebyrd må vi sette vår lit til tidens gang og til veiledningen fra Guds Universelle Rettferdighets Hus.

(Fra et brev datert 23. februar 1924 skrevet av Shoghi Effendi, i *Bahá'í Administration*, s. 62)

28.1 Disse åndelige råd er primært opprettet for å gjennomføre disse saker, og sekundært for å legge et fullkomment og sterkt grunnlag for opprettelsen av det guddommelige og Universelle Rettferdighetens Hus. Når denne bahá-folkets krumtapp vil være virksomt, majestetisk og fast etablert, da vil en ny æra gry, himmelske gaver og begunstigelser vil strømme frem fra denne kilden, og de altomfattende løftene vil bli oppfylt.

(Fra et brev datert 30. oktober 1924 skrevet av Shoghi Effendi til Det Lokale Åndelige Råd for Tíhrán – oversatt fra persisk)

Angående metoden som skal benyttes for å velge de nasjonale 29.1
åndelige råd: Det er klart at teksten i den elskedes testament ikke
gir oss noen pekepinn om hvordan disse råd skal velges. Men i
en av hans tidligste tavler, stilet til en venn i Persia, er følgende
uttrykkelig nedtegnet:

«Når enn alle Guds elskede i hvert land utpeker sine delegater 29.2
og disse i sin tur velger sine representanter og disse representanter
velger et organ, da skal dette organ betraktes som Det Øverste
Baytu'l-'Adl (Det Universelle Rettferdighetens Hus).»

Disse ord viser klart at et tretrinnsvalg er angitt av 'Abdu'l- 29.3
Bahá for dannelsen av Det Internasjonale Rettferdighetens Hus. Og
siden det i hans testament er uttrykkelig angitt at de «sekundære
rettferdighetens hus (dvs. nasjonale råd) må velge medlemmene av
det universelle», er det åpenbart at medlemmene av de nasjonale
åndelige råd vil måtte bli indirekte valgt av hele gruppen av de tro-
ende i sine respektive provinser. I lys av disse utfyllende anvisninger
anført i mitt brev av 12. mars 1923 er det prinsipp fastsatt at de tro-
ende (Guds elskede) i hvert land skal velge et visst antall delegater,
som i sin tur vil velge sine nasjonale representanter (sekundært
rettferdighetens hus eller nasjonalt åndelig råd), som vil ha den
hellige forpliktelse og det privilegium å velge Guds Universelle
Rettferdighetens Hus.

(Fra et brev datert 12. mai 1925 skrevet av Shoghi Effendi, i
Bahá'í Administration, s. 84)

Etter tillatelse fra vår Herre, den herligste, vil sløret om ikke 30.1
lenge bli løftet fra denne mektigste lovs ansikt, og vekten utgjort av
hans grunnlov – grunnvollen for hans edleste, høyeste og mektigste
Rettferdighetens Hus – vil bli lagt på denne hellige, velsignede

og snehvite plett, det Midtpunkt som alle skapte ting kretser om. Velsignet være Gud, skaperen av denne vidunderlige Sak! Velsignet være Gud, opphavet til dette strålende og skinnende lys! Velsignet være Gud, grunnleggeren av dette høyreiste byggverk¹ i hint fjerntliggende område² – et land som vil gjenspeile stråleglansen fra himmelens samlingssteder og lysene fra Rikets tilfluktssteder! Forherliget være derfor vår Herre, hjelperen, den allmektige, den herligste.

(Fra et brev datert november 1927 til bahá'iene i Østen –
oversatt fra persisk)

- 31.1 Dine spørsmål vedrørende de åndelige forordninger som bør kjennetegne et bahá'í-liv individuelt og kollektivt: Shoghi Effendi sier at for et svar på dem må vi avvente dannelsen av Det Internasjonale Rettferdighetens Hus. De er viktige saker i noen henseender, og vi må ikke binde dem ved å danne klare presedenser fra nå av.

(Fra et brev datert 26. april 1928 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en troende)

- 32.1 Man bør nøye legge seg på minne at de lokale rettferdighetens hus så vel som det internasjonale er blitt uttrykkelig foreskrevet av Kitáb-i-Aqdas, at som et mellomliggende organ har institusjonen nasjonalt åndelig råd 'Abdu'l-Bahás uttrykkelige godkjennelse og blir i hans testament omtalt som det «sekundære rettferdighetens hus», og at fremgangsmåten som skal følges for valg av det internasjonale og de nasjonale rettferdighetens hus, er fremlagt av ham i hans testament så vel som i en rekke av hans tavler. Opprettelsen av lokale og nasjonale fond, som nå er de nødvendige supplementer

---

1 Bahá'í-administrasjonsordningen.

2 Det amerikanske kontinent.

for alle lokale og nasjonale åndelige råd, er enn videre ikke bare blitt fastsatt av 'Abdu'l-Bahá i tavlene som han åpenbarte for Orientens bahá'ier, men i sine ytringer og skrifter har han gjentatte ganger understreket at de er viktige og nødvendige. Som det fremgår av 'Abdu'l-Bahás verifiserte og vidt spredte tavler, har han iherdig innprentet at myndigheten er konsentrert i hendene på de troendes valgte representanter, at enhver tilhenger av troen nødvendigvis må underordne seg bahá'í-råds vel betenkte bedømmelse, at han foretrekker enstemmige beslutninger, at flertallsvedtak er avgjørende, og til og med at det er ønskelig å ha nøye overoppsyn med alle bahá'í-publikasjoner. Å godta hans brede og humanitære læresetninger på den ene side og med forsømmelig likegladhet forkaste og avfeie hans mer utfordrende og særskilte forskrifter ville være en åpenbart illojal handling overfor det som han mesteparten av livet har hegnet om.

'Abdu'l-Bahá bekrefter selv i rikt monn at dagens åndelige råd med tiden vil bli erstattet av rettferdighetens hus, og at de i alle vesentlige henseender er identiske og ikke separate organer. Faktisk har han stilet en tavle til medlemmene av Chicagos første åndelige råd, det første valgte bahá'í-organ opprettet i De forente stater, og henvist til dem som medlemmene av «rettferdighetens hus» for denne by. Dermed har han med sin egen penn fastslått hinsides enhver tvil at dagens åndelige bahá'í-råd er identiske med de rettferdighetens hus som Bahá'u'lláh omtalte. Av grunner som det ikke er vanskelig å oppdage, er det funnet å være tilrådelig å gi de valgte representanter for bahá'í-samfunn rundt om i verden den midlertidige betegnelsen åndelige råd, et uttrykk som gradvis vil bli erstattet av den permanente og mer passende betegnelsen rettferdighetens hus etter hvert som bahá'í-troens stilling og siktemål blir bedre forstått og mer fullstendig anerkjent. Ikke bare

32.2

vil dagens åndelige råd bli benevnt annerledes i fremtiden, men de vil også bli satt i stand til å utøke sine nåværende funksjoner med de fullmakter, plikter og privilegier som nødvendiggjøres av at Bahá'u'lláhs tro blir anerkjent, ikke bare som ett av verdens anerkjente religiøse systemer, men som statsreligionen for en selvstendig og suveren makt. Og etter hvert som bahá'í-troen gjenomsyrer de store masser av Østens og Vestens folkeslag og dens sannhet blir omfavnet av flertallet blant folkeslagene i en rekke av verdens suverene stater, vil Det Universelle Rettferdighetens Hus nå høydepunktet i sin makt og som bahá'í-samveldets øverste organ skjøtte alle de rettigheter, plikter og ansvar som påhviler verdens fremtidige superstat.

- 32.3 I denne forbindelse må det imidlertid påpekes at i motsetning til hva man med overbevisning har hevdet, er opprettelsen av Det Øverste Rettferdighetens Hus på ingen måte avhengig av at bahá'í-troen antas av hoveddelen av verdens folkeslag, heller ikke forutsetter den at flertallet av et enkelt lands innbyggere antar den. Faktisk overveide 'Abdu'l-Bahá selv i en av sine tidligste tavler muligheten for å danne Det Universelle Rettferdighetens Hus mens han selv levde. Og hadde det ikke vært for de ugunstige forhold som hersket under det tyrkiske regime, ville han etter all sannsynlighet ha tatt de innledende steg for å opprette det. Det vil derfor være innlysende at gitt gunstige omstendigheter som ville gjøre det mulig for bahá'í'ene i Persia og de tilgrensende land under sovjetisk styre å velge sine nasjonale representanter i samsvar med de veiledende prinsipper nedfelt i 'Abdu'l-Bahás skrifter, ville den eneste gjenstående hindring for den fastsatte dannelsen av Det Internasjonale Rettferdighetens Hus være fjernet. For i samsvar med testamentets uttrykkelige bestemmelser er det Østens og Vestens nasjonale rettferdighetens hus som har fått i oppgave å

foreta det direkte valg av medlemmene til Det Internasjonale Rettferdighetens Hus. De kan ikke nærme seg sin hellige oppgave og utgjøre den åndelige basis for dannelsen av et så opphøyet organ i bahá'í-verdenen før de selv fullt ut representerer de vanlige troende i sine respektive land og har tilegnet seg den vekt og erfaring som vil sette dem i stand til å fungere energisk i Sakens organiske liv.

Det må også bli klart forstått av enhver troende at Beskytterinstitusjonen ikke under noen omstendigheter opphever eller selv i den minste grad svekker de fullmakter som er gitt Det Internasjonale Rettferdighetens Hus av Bahá'u'lláh i Kitáb-i-Aqdas og gjentatte ganger er høytidelig bekreftet av 'Abdu'l-Bahá i hans testament. Den utgjør på ingen måte en motsigelse av Bahá'u'lláhs testament og skrifter og ugyldiggjør heller ikke noen av hans åpenbarte anvisninger. Den høyner dette opphøvede råds prestisje, stabiliserer dets høye stilling, trygger dets enhet, sikrer fortsettelsen av dets bestrebelser uten å fordriste seg det minste til å gripe inn i dets klart definerte virksomhetsfæres ukrenkelighet. Vi står faktisk for nært et så monumentalt dokument til å kunne hevde at vi selv har en full forståelse av hele dets innebyrd eller å anta at vi har fattet de mangfoldige mysterier som det uten tvil inneholder. Bare fremtidige generasjoner kan forstå verdien og betydningen som knytter seg til dette guddommelige mesterstykke som verdens mesterbygger har utformet for at Bahá'u'lláhs verdensomspennende tro skal bli forenet og seire. Bare de som kommer etter oss, vil ha forutsetninger for å innse verdien av den overraskende store vekt som er lagt på institusjonene Rettferdighetens Hus og Beskytterembetet. 32.4

(Fra et brev datert 27. februar 1929 skrevet av Shoghi Effendi, i *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1938, trykt 1991), s. 5–8)

33.1 De nasjonale åndelige råd vil gradvis bli fast etablert som søyler i hvert land på de lokale råds sterke og befestede grunnvoller. På disse søyler vil det mektige byggverk, Det Universelle Rettferdighetens Hus, bli oppført og reise sin edle skikkelse over tilværelsens verden. Dermed vil enheten mellom Bahá'u'lláhs tilhengere bli virkeliggjort og fullført fra jordens ene ende til den annen. Hans helligste boks eksplisitte forordninger vil bli fremmet, anvendt og gjennomført på det tilbørligste vis i skapelsens verden, og det evige livs levende vann vil velle ut fra dette kildespring for Guds verdensorden over alle de stridende nasjoner og folkeslag i verden for å skylle bort ondene og urettene i støvets verden, helbrede menneskets eldgamle sykdommer og plager. ...

33.2 De ting som i disse dager er å betrakte som de mest bydende nødvendige av alle, og som vil utgjøre forutsetningene for utviklingen av Guds Sak, høyningen av dens stilling og prestisje og utbredelsen av lovene i hans tro, er intet mindre enn to veldige oppgaver. Den første er å påskynde forberedelsene for å danne det guddommelig forordnede Øverste Rettferdighetens Hus. Den andre er å fullføre byggingen av tempelet i De forente stater ...

33.3 ... Etter dannelsen av Nasjonalt Åndelig Råd for bahá'ier i Irans hellige land – som i testamentet er benevnt et «sekundært rettferdighetens hus» – ville generelle anvisninger angående det internasjonale bahá'í-valg, som vil resultere i dannelsen av Det Universelle Rettferdighetens Hus, i samsvar med prinsippene og læresetningene nedfelt i hans tavler og i hans testament, bli sendt direkte fra dette land til alle bahá'í-sentre i hvert land og territorium i bahá'í-verdenens østlige og vestlige egner. Deretter vil bahá-folkets forhåpninger bli virkeliggjort, og det som Mesteren har befalt og pålagt oss i sine skrifter og i sitt testament, bli oppfylt.

Da vil tronen for Bahá'u'lláhs herredømme bli satt i det lovede land, og rettferdighetens vekt vil bli oppsatt i himmelen. Da vil banneret for troens selvstendighet bli utfoldet, hans største lov vil bli avdekket og lovenes og forordningenes elver vil flyte fra denne snehvite plett med altbeseirende kraft og ærefryktingytende majestet, som henfarne tidsaldre aldri har sett maken til. Sannheten i det som ble åpenbart av Storhetens Tunge, vil da vise seg: «Rop ut til Sion, o Karmel, og forkynn det glade budskap: Han som var skjult for dødelige øyne, er kommet! Hans altbeseirende herredømme er kommet til syne. Hans altomsluttende glans er åpenbart.» «... O Karmel. ... Vel er det med den som kretser om deg, som forkynner at din herlighet er åpenbart, og taler om det som Herren din Guds frikostighet har overøst deg med. ... Om ikke lenge vil Gud seile sin Ark på deg og manifestere Bahás folk som er nevnt i Navnenes Bok.» O Guds elskede! Utpekingen av Guds Saks Hender, gjennomføringen av de hellige lover i hans tro, utarbeidelsen av lovgivning utledet av den eksplisitte teksten i hans Bok, sammenkallingen av den internasjonale kongress for tilhengerne av Bahá'u'lláhs Sak, og opprettelsen av bånd mellom bahá'í-samfunnet og forskjellige vitenskapelige, litterære, religiøse og sosiale organer er alle som én avhengige og betinget av dannelsen og opprettelsen av Det Universelle Rettferdighetens Hus i Det hellige land i nærheten av disse storslagne, strålende og overmåte opphøyede enemerker. For denne Øverste Institusjon er utspringet for alle bahá'iers handlinger og foretagender og kilden til hjelp og bistand for denne svake tjener. Ved dette organ vil bahá-folkets forhåpninger bli oppfylt. Ved det vil troens søyler på denne jord bli fast etablert og dets skjulte krefter bli åpenbart, dets tegn vil skinne frem, dets bannere vil bli utfoldet, og det vil kaste sitt lys på alle folkeslag.

(Fra et brev datert 27. november 1929 skrevet av Shoghi Effendi til bahá'iene i Østen – oversatt fra arabisk og persisk)

34.1 For som vi beredvillig bør erkjenne, har Bahá'u'lláh ikke bare inngitt menneskeheten en ny og gjenskapende ånd. Han har ikke bare fremsatt visse allmenne prinsipper eller fremlagt en særlig filosofi, hvor mektige, sunne og allmenne disse enn kan være. I tillegg til dette har han så vel som 'Abdu'l-Bahá etter ham, til forskjell fra fortidens religionsordninger, klart og uttrykkelig fastlagt en samling av lover, opprettet bestemte institusjoner og trukket opp hovedretningslinjene for en guddommelig samfunnsordning. Disse er bestemt til å skulle være et mønster for fremtidens samfunn, et uovertruffent redskap for å opprette Den største fred, og det ene middel til å forene verden og bebude rettskaffenhetens og rettferdighetens herredømme på jorden. De har ikke bare åpenbart alle de anvisninger som kreves for den praktiske gjennomføringen av de idealer som Guds profeter har sett for seg, og som i uminnelige tider har oppildnet seeres og dikteres fantasi i enhver tidsalder. De har også, i et utvetydig og ettertrykkelig språk, fastsatt tvillinginstitusjonene Rettferdighetens Hus og Beskytter-embetet som sine utvalgte etterfølgere. Disse er bestemt til å skulle anvende prinsippene, kunngjøre lovene, beskytte institusjonene, tilpasse troen på en trofast og forstandig måte til kravene som stilles av et samfunn i stadig fremgang, og fullbyrde den uforgjengelige arv som troens grunnleggere har skjenket verden ...

34.2 Men selv om den muhammedanske åpenbaring sammenlignet med Kristi åpenbaring var mer fullstendig og spesifikk i sine bestemmelser om troens forvaltning, så ga den i suksessjonssaken ingen skriftlige, ingen bindende og avgjørende anvisninger til dem som hadde oppgaven med å utbre hans Sak. For Qur'ánens tekst, der forordningene om bønn, faste, ekteskapsinngåelse, skilsmisse, arv, valfart og lignende er forblitt intakte og virksomme etter trettien hundre års forløp, gir ingen uttrykkelig veiledning angående

loven om suksesjon – kilden til alle de tvister, de stridigheter og splittelser som har oppstykket islám og brakt denne troen i vanry.

Slik er det ikke med Bahá'u'lláhs åpenbaring. Ulikt Kristi religionsordning, ulikt Muḥammads religionsordning, ulikt alle fortidens religionsordninger, har Bahá'u'lláhs apostler i hvert land hvor de enn virker og arbeider, klart nedskrevet i et utvetydig og ettertrykkelig språk alle de lover, forskrifter, prinsipper, institusjoner og den veiledning de behøver for å utføre og fullføre sin oppgave. Både i bahá'í-ordningens administrative bestemmelser og i suksesjonsspørsmålet, så vel som i tvillinginstitusjonene Rettferdighetens Hus og Beskytter-embetet, kan Bahá'u'lláhs tilhengere kalle til sin hjelp slike ugjendrivelige tegn på guddommelig veiledning som ingen kan motstå, ringeakte eller overse. I dette ligger bahá'í-åpenbaringens særpreg. I dette ligger styrken i troens enhet og gyldigheten av en åpenbaring som hevder ikke å ødelegge eller ringeakte tidligere åpenbaringer, men å forbinde, forene og oppfylle dem. Dette er grunnen til at Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahá begge har åpenbart og til og med insistert på visse detaljer i forbindelse med den guddommelige samfunnsordning som de har skjenket oss, deres tilhengere. Dette er årsaken til at det i deres testament er lagt slik vekt på fullmaktene og privilegiene for bestyrerne av deres tro. 34.3

For intet mindre enn deres Boks eksplisitte anvisninger og det overraskende ettertrykkelige språk som anvisningene i deres testament er iført, kunne på noen mulig måte trygge den tro som de så strålende har virket for hele sitt liv. Intet mindre enn dette kunne beskytte den mot de kjetterier og bakvaskelser som tros-samfunn, folkeslag og regjeringer med økende kraft har bestrebet seg og i fremtiden vil bestrebe seg på å angripe den med. 34.4

34.5 Vi bør også ha i minne at det særpreg som utmerker bahá'í-åpenbaringen, ikke alene består i denne religionsordnings fullstendighet og ubestridelige gyldighet som fastslått av Bahá'u'lláhs og 'Abdu'l-Bahás lære. Den utmerker seg også ved det faktum at de elementer som i fortidige religionsordninger – uten den minste autoritet fra deres grunnleggere – har vært en kilde til at Guds tro ble forringet og led umåtelig stor skade, er blitt strengt utelukket av den klare tekst i Bahá'u'lláhs skrifter. De uberettigede skikker forbundet med dåpens sakrament, nattverd, trosbekjennelse, askese, presters herredømme, omfattende seremonier, hellig krig og polygami, er alle som én blitt strengt stanset av Bahá'u'lláhs penn, samtidig som strengheten og hardheten ved visse kulthandlinger som er nødvendige for individets fromhetsliv, som faste, er blitt betraktelig mildnet.

(Fra et brev datert 21. mars 1930 skrevet av Shoghi Effendi, i *The World Order of Bahá'u'lláh*, s. 19–22)

35.1 Vår nåværende generasjon synes å være imot enhver institusjon, og da hovedsakelig på grunn av den demoralisering som er blitt forbundet med organisasjoner. Religion som institusjon blir fordømt. Statsstyre som institusjon blir fordømt. Selv ekteskap som institusjon blir fordømt. Vi bahá'íer bør ikke bli forblindet av slike rådende forestillinger. Hvis dette var tilfelle, ville alle de guddommelige manifestasjoner ikke unntaksløst ha utpekt noen til å etterfølge seg. Uten tvil ble disse institusjoner demoralisert, men dette skyldtes ikke institusjonenes egen natur, men fraværet av behørlige anvisninger om deres fullmakter og videreføring. Det Bahá'u'lláh har gjort, er ikke å eliminere alle institusjoner i Saken, men å sørge for de nødvendige sikkerhetsforanstaltninger som ville eliminere slik demoralisering som gjorde at tidligere institusjoner

falt. Hva disse sikkerhetsforanstaltninger består i, er svært interessant å studere og finne ut av, og også høyst vesentlig å vite. I et brev som Shoghi Effendi nylig skrev til vennene i Vesten, nevner han de særtrekk som utmerker den institusjon som Bahá'u'lláh har etterlatt seg, så vel som de sikkerhetsforanstaltninger han har besørget for å sikre den mot demoralisering. En av hovedtingene vi skryter av, er at mens tidligere religioner var mer eller mindre statiske i sin natur, er bahá'í-læren progressiv. Og hvordan kunne nå denne progressive tendensen bevares uten en institusjon som Beskytter-embetet og Rettferdighetens Hus, som er bemyndiget til å gi lover om saker som Bahá'u'lláh ikke har henvist til?

(Fra et brev datert 25. mars 1930 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en troende)

Du spurte om status for de forskjellige regjeringer når Rettferdighetens Hus vil bli opprettet. Dette er ikke fullt forklart i læresetningene, og det som ikke er uttrykkelig dekket, er det opp til Rettferdighetens Hus å gi lover om når dette organ en gang blir dannet. 36.1

(Fra et brev datert 12. januar 1933 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en troende)

I henhold til den eksplisitte teksten i Aqdas har Rettferdighetens Hus ingen rett til å endre noen lov, regulering eller forordning som er blitt åpenbart enten i Aqdas eller i noen annen tavle fra Bahá'u'lláhs penn. Det kan endre sine egne reguleringer og lover, men aldri dem som er åpenbart av troens grunnlegger. 37.1

(Fra et brev datert 17. juni 1933 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en troende)

38.1 I en rekke forhold kan vi skjelve de svake glimt og oppdage det tidligste tegn til arten av og virkemåten for den forvaltningsordning som 'Abdu'l-Bahás testament senere var bestemt å skulle forkynde og formelt etablere. Det gjelder tavlene fra Bahá'u'lláh der det internasjonale og de lokale rettferdighetens hus blir særskilt benevnt og formelt etablert, institusjonen Guds Saks Hender som først Bahá'u'lláh og deretter 'Abdu'l-Bahá skapte, opprettelsen av både lokale og nasjonale råd, som på sitt fosterstadium var virksomme allerede i dagene forut for 'Abdu'l-Bahás bortgang, den myndighet som vår tros opphavsmann og hans Pakts Midtpunkt i sine tavler har valgt å gi dem, innstiftelsen av det lokale fond, som ble drevet i samsvar med 'Abdu'l-Bahás spesifikke pålegg stilet til visse råd i Persia, versene i Kitáb-i-Aqdas som klart foregriper Beskytter-embetets institusjon, forklaringen som 'Abdu'l-Bahá i en av sine tavler har knyttet til, og den vekt han har lagt på, arvelighetsprinsippet og loven om førstefødselsrett som opprettholdt av fortidens profeter.

38.2 Jeg mener at på det nåværende tidspunkt bør det gjøres et forsøk på å forklare hvilken karakter og hvilke funksjoner de tvillingsøyler har som støtter denne mektige administrative struktur – institusjonene Beskytter-embetet og Det Universelle Rettferdighetens Hus. En helhetlig beskrivelse av de forskjellige elementer som virker sammen med disse institusjoner, ligger utenfor omfanget av og hensikten med denne generelle utlegningen av troens grunnleggende sannheter. Å skulle gi en nøyaktig og inngående definisjon av de trekk og foreta en grundig analyse av arten av de forbindelser som på den ene side binder sammen disse to organer fra 'Abdu'l-Bahás testament og på den annen knytter hver av dem til troens opphavsmann og hans Pakts Midtpunkt, er en oppgave som fremtidige generasjoner uten tvil vil løse på en fyllestgjørende

måte. Min nærværende hensikt er å utdype visse fremtredende trekk ved denne ordningen som, hvor tett inntil denne kolossale strukturen vi enn måtte stå, allerede er så klart definert at vi finner det utilgivelig enten å misforstå eller overse dem.

Helt først bør det i et klart og utvetydig språk erklæres at disse tvillinginstitusjoner i Bahá'u'lláhs administrasjonsordning bør anses som guddommelige av opphav, som helt nødvendige i sine funksjoner og som komplementære i mål og hensikt. Deres felles, deres grunnleggende siktemål er å sikre kontinuiteten for denne guddommelig utnevnte myndighet som flyter fra vår tros Kilde, å trygge enheten mellom dens tilhengere og å bevare dens lære hel, ubeskåret og smidig. Samtidig som disse to uadskillelige institusjoner virker i forbindelse med hverandre, forvalter de troens anliggender, samordner dens aktiviteter, fremmer dens interesser, håndhever dens lover og forsvarer dens understøttende institusjoner. Hver for seg virker de innenfor et klart definert myndighetsområde. Hver av dem er utstyrt med sine egne tilhørende institusjoner – virkemidler som er utformet for en effektiv ivaretagelse av institusjonens særlige ansvar og plikter. Innenfor de begrensninger hver enkelt er underlagt, utøver de sine fullmakter, sin myndighet, sine rettigheter og sine privilegier. Disse står hverken i motstrid med hverandre eller svekker i den minste grad den stilling som hver av disse institusjoner innehar. Så langt fra å være uforenlige eller gjensidig ødeleggende, supplerer de hverandres myndighet og funksjoner og er permanent og fundamentalt forenet i sine siktemål. 38.3

Adskilt fra Beskytter-embetets institusjon ville Bahá'u'lláhs verdensordning vært lemlestet og varig berøvet dette arvelighetsprinsipp som, slik 'Abdu'l-Bahá har skrevet, alltid har vært 38.4

oppretholdt av Guds lov. «I alle de guddommelige religionsordninger», uttaler han i en tavle stilet til en tilhenger av troen i Persia, «er eldste sønn gitt særskilte æresbevisninger. Selv stedet som profet har vært hans fødselsrett.» Uten en slik institusjon ville troens ukrenkelighet vært truet, og hele byggverkets stabilitet ville ha vært i alvorlig fare. Dens prestisje ville lide, middelet som kreves for å sette den i stand til å ta et langt, uavbrutt overblikk over en serie av generasjoner ville ha vært fullstendig fraværende, og den nødvendige ledelse for å definere sfæren for dens valgte representanters lovgivningsvirksomhet ville ha vært helt og holdent fjernet.

- 38.5 Adskilt fra den ikke mindre viktige institusjon, Det Universelle Rettferdighetens Hus, ville dette samme system fra 'Abdu'l-Bahás testament ha vært handlingslammet og ikke maktet å fylle de tomrom som opphavsmannen til Kitáb-i-Aqdas med overlegg har latt gjenstå i samlingen av sine lover og administrative forordninger.

(Fra et brev datert 8. februar 1934 skrevet av Shoghi Effendi, i *The World Order of Bahá'u'lláh*, s. 147–148)

- 39.1 Administrasjonsordningen i Bahá'u'lláhs tro må på ingen måte anses å være av rent demokratisk karakter, for denne religionsordning er fullstendig fri for den grunnleggende forutsetning som krever at alle demokratier helt og fullt avhenger av å få sitt mandat fra folket. Man bør ha i minne at i sin ivaretagelse av troens anliggender, i utarbeidelsen av den lovgivning som er nødvendig for å supplere lovene i Kitáb-i-Aqdas, er medlemmene av Det Universelle Rettferdighetens Hus ikke ansvarlige overfor dem de representerer, slik Bahá'u'lláhs ytringer klart innebærer, og de tillates heller ikke å bli styrt av følelsene, den alminnelige oppfatning og selv

overbevisningene hos det store flertall av de troende, eller hos dem som direkte velger dem. Med andakt i sinnet skal de følge det som deres samvittighet pålegger dem og tilskynder dem til. De har anledning til – ja, de må – gjøre seg kjent med de rådende forhold i samfunnet. De må nøkternt overveie omstendighetene i enhver sak som foreligger dem til vurdering, men må forbeholde seg retten til å ta en uhildet beslutning. «Gud vil sannelig inspirere dem med hva han enn vil», er Bahá'u'lláhs uomtvistelige forsikring. De, og ikke den samlede skare av dem som enten direkte eller indirekte velger dem, er således gjort til mottagerne av den guddommelige ledelse som på en og samme tid er denne åpenbarings hjerteblod og endelige garanti.

(Fra et brev datert 8. februar 1934 skrevet av Shoghi Effendi, i *The World Order of Bahá'u'lláh*, s. 153)

Men for tiden – og dette ønsker Beskytteren å gjøre dere 40.1 omhyggelig oppmerksomme på – kan intet råd eller selv han ha rett til å fastsette noen lov som et supplement til lovene i Aqdas, bortsett fra når det i unntakstilfeller kreves av myndighetene. Og selv i et slikt tilfelle er lovgivningen rent midlertidig. Det eneste organ som er bemyndiget til å gi lover i slike tilfeller, er Det Internasjonale Rettferdighetens Hus, og Beskytteren kan delta i slik lovgivning kun i sin kapasitet som et medlem av dette organ. Akkurat som fullmakten til å tolke skriftene er Beskytterens enerett og privilegium, slik er også den lovgivende fullmakt av Bahá'u'lláh tillagt Det Internasjonale Rettferdighetens Hus alene. Det er således en klar forskjell mellom fullmakten til å gi lover og fullmakten til å tolke, selv om de to er nært beslektet.

(Fra et brev datert 6. juli 1935 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en troende)

41.1 Av disse åndelige forutsetninger for suksess, som danner grunnfjellet som alle undervisningsplaner, tempelprosjekter og finansielle planer i siste instans må hvile på, utmerker de følgende seg som særlig fremtredende og vesentlige. ... Disse forutsetningene er ingen andre enn en sterk sans for moralsk rettskaffenhet i deres sosiale og administrative aktiviteter, absolutt kyskhet i deres individuelle liv og full fordomsfrihet i deres omgang med folkeslag av en annen rase, klasse, tro eller farge.

41.2 Den første er, skjønt ikke utelukkende, rettet mot deres valgte representanter, om de nå er lokale, regionale eller nasjonale, som i egenskap av å være ivaretagere og medlemmer av de vordende institusjoner i Bahá'u'lláhs tro bærer hovedansvaret for å legge en uangrikelig grunnvoll for Det Universelle Rettferdighetens Hus som, slik tittelen innebærer, skal være talsmannen for og beskytteren av denne guddommelige rettferdighet som alene kan sikre tryggheten for en besynderlig forstyrret verden og sørge for at det vil herske lov og orden i den.

(Fra et brev datert 25. desember 1938 skrevet av Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, trykt 2018), s. 32–33)

42.1 På 'Akká-sletten ligger den overmåte hellige Abhá-skjønnhetens velsignede og helligede helligdom, det midtpunkt som skaren i det høye kretser om, qiblihen for bahá-folket og den karmosinrøde arks beboere, verdens hjerte og alle nasjoners kaaba. Og på Karmelfjellet er de to hellige og opphøyede gravmæler, hans hellighet Det Første Punkts helliggjorte trone og de opplyste levninger etter ham som alle navn kretser om – lysenes demringssted, mysteriers forvaringssted, kilden til rikelig nåde over menneskeheten. Rundt

disse tre hellige hvilesteder – gravene for Bahás ætling³ og hans levning og for de to guddommelige forvaringer, den strålende Reneste Gren og ‘Abdu’l-Bahás mor – vil administrasjonssenteret for bahá-folkets samfunn heretter gradvis bli opprettet. Nær ved disse gravmæler vil søylene for den guddommelige rettferdighets dommersete bli reist, Det Universelle Rettferdighetens Hus vil bli opprettet, bygningen for Det hellige lands mashriqu’l-adhkár vil bli oppført, bahá’í-troens ærverdige foretagender og internasjonale administrative, vitenskapelige og sosiale institusjoner vil ta form i den beskyttende skyggen av disse to åndelige sentre for Guds folk,⁴ gudsríkets trone vil bli satt, banneret «Yá Bahá’u’l-Abhá» vil bli plantet på de høyeste tinder, og tordendrønnet av menneskehetens enhet vil lyde. Da vil det bli oppfylt som ble åpenbart i Karmel-tavlen av den allherlige og strålende penn: «Om ikke lenge vil Gud seile sin ark på deg og manifestere Bahás folk som er nevnt i navnenes bok.»

(Fra et brev datert 25. desember 1939 skrevet av Shoghi Effendi til bahá’íene i Østen – oversatt fra persisk)

Medlemskapet i Det Universelle Rettferdighetens Hus er 43.1 begrenset til menn. Fastsettelsen av medlemstallet, valgprosedyrene og medlemskapets varighet vil bli kjent senere, siden dette ikke er eksplisitt åpenbart i den hellige tekst.

(Fra et brev datert 27. mai 1940 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en troende)

Intet organ kan utøke bahá’í-ordningens lover unntatt Det Inter- 44.1 nasjonale Rettferdighetens Hus. De nasjonale råd utformer for

---

3 Bahíyyih Khánúm, Det Største Hellige Blad.

4 De to hellige gravmæler i ‘Akká og Haifa.

tiden bare prosedyrer for å underlette administrasjonsordningens virksomhet og sikre en effektiv behandling av Sakens anliggender innenfor sitt myndighetsområde. Disse kan alltid bli tilbakekalt eller modifisert når de ikke er nyttige lenger, eller når en annen metode ville være mer effektiv.

(Fra et brev datert 19. desember 1943 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til to troende)

- 45.1 Det finnes bare to institusjoner som er ufeilbare, den ene er Beskytter-embetet, den andre er Det Internasjonale Rettferdighetens Hus.

(Fra et brev datert 19. oktober 1947 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en troende)

- 46.1 La meg for det første si at en av grunnene til at Gud har gitt oss institusjonen Beskytter-embete, er å forhindre at mennesker krystalliserer Guds Sak til et rigid system. Dine spørsmål går for det meste i retning av å forsøke å etablere et fast system for fremtidens samfunn, lenge før tiden for et slikt mønster er moden. Husk at Bahá'u'lláh sier at det som ikke allerede er åpenbart, må Det Internasjonale Rettferdighetens Hus i fremtiden gi lover om, og det kan gi sine egne lover og om nødvendig omstøte dem. I veiledningen av samfunnet betyr dette ikke uforanderlighet, men ledighet!

(Fra et brev datert 31. mars 1949 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en troende)

- 47.1 Ber innstendig deltagelse britiske, amerikanske, persiske og egyptiske nasjonale råd i enestående epokegjørende foretagende på afrikanske kontinent kan vise seg være innledning til sammenkalling første afrikanske undervisningskonferanse som etter hvert leder til start virksomheter med samarbeid mellom alle bahá'í-verdenens

nasjonale råd, og dermed bane veien til den endelige organiske forening av disse råd gjennom dannelsen av Internasjonale Rettferdighetens Hus bestemt igangsette foretagender som omfatter hele bahá'í-verdenen. Hyller samtidig innledning av korstog som forbinder administrative maskineri hos fire nasjonale råd i Østen og Vesten på fire kontinenter og fødsel første Internasjonale Råd ved troens verdenssenter, to tegn uimotståelige utvikling av Bahá'u'lláhs embryoniske, guddommelig fastsatte verdensordning.

(Fra et telegram datert 17. januar 1951 skrevet av Shoghi Effendi, i *Citadel of Faith: Messages to America 1947–1957* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1965, trykt 2014), s. 90)

På den vellykkede gjennomføringen av dette foretagende, som 48.1 er uten tidligere sidestykke i omfang, er av enestående karakter og besitter veldige åndelige muligheter, må avhenge igangsettelsen – i en senere periode i denne tros formingstid – av tiltak som i sitt omfang favner alle nasjonale råd som er virksomme i bahá'í-verdenen – tiltak som i seg selv utgjør et forspill til igangsettelsen av verdensomspennende foretagender som i fremtidige epoker av denne samme tidsalder er bestemt å skulle bli igangsatt av Det Universelle Rettferdighetens Hus og vil symbolisere disse nasjonale råds enhet og koordinere og forene deres aktiviteter.

(Fra en etterskrift av Shoghi Effendi tilføyd et brev datert 25. februar 1951 skrevet på hans vegne til Det Nasjonale Åndelige Råd for De britiske øyer)

I denne store [Karmel-]tavlen, som avslører guddommelige 49.1 mysterier og bebuder opprettelsen av to mektige, majestetiske og betydningsfulle foretagender – hvorav det ene er åndelig og det andre administrativt, begge ved troens verdenssenter – henviser Bahá'u'lláh til en «ark» der innvånerne er mennene i Det Øverste

Rettferdighetens Hus, som i samsvar med de nøyaktige anvisninger i testamentet fra Midtpunktet for denne mektige Pakt er det organ som bør fastsette lover som ikke er eksplisitt åpenbart i teksten. I denne religionsordning er disse lover bestemt å skulle flyte fra dette hellige fjell slik Guds lov ble kunngjort fra Sion i den mosaiske religionsordning. At hans lovers «ark seiler», er en henvisning til opprettelsen av Det Universelle Rettferdighetens Hus, som faktisk er etet for lovgivning, en av avdelingene ved bahá'ienes verdensadministrasjonssenter på dette hellige fjell.

(Fra et brev datert 21. mars 1954 skrevet av Shoghi Effendi til bahá'iene i Østen – oversatt fra persisk)

- 50.1 O dere Bahás elskede! Denne dag er deres dag, og denne stund er virkelig deres stund. Det som på denne dag er bydende nødvendig og vil tiltrekke Guds bekræftelser som en magnet, er at et stort antall troende, menn og kvinner, unge og gamle, rike og fattige, lærde og ulærde, både hvite og svarte, går til aksjon for å gi hans opphøyede Sak seier. Ansporet til dåd av en kjærlighetsfylt og modig innstilling må de alle som én reise seg som en eneste legion og i løpet av de gjenstående ni år spre seg vidt og bredt over hele jordoverflaten. «Med løsrivelsens føtter» må de, slik Den Urgamle Skjønnhet formaner, «trå ned alle som er i himmel og på jord» og «overkaste med hellighet alle som er skapt av vann og leire». Med et løsrevet hjerte, en ubesværet ånd, en sjel i brann, ukuelig besluttosomhet og faste steg må de dag og natt bestrebe seg på å utvide rekkevidden for Guds Sak, på å spre dens liflige duft, forsterke dens grunnlag, spre dens berømmelse viden om og mangedoble tallet på dens tilhengere. Under ropet «Yá Bahá'u'l-Abhá!» må de haste av sted til de jomfruelige territorier og nylig åpnete steder, sette all sin lit til Gud og opprette isolerte sentre, som kan sammenlignes med «punktumer». Ved sine bestrebelsler på å undervise og lede

folket ved ord og gjerninger må de så snart som mulig forvandle disse isolerte sentre til grupper, som er som «bokstaver». De må deretter utvikle disse grupper til lokale åndelige råd, som er lik hele «ord», og stadig anstrenge seg for å øke tallet på disse råd i ulike land, slik at muligheten for den behørige sammenkallingen av nasjonale kongresser gradvis kan bli forberedt, så nasjonale åndelige råd, som er lik tydelige «vers», søylene for den guddommelige rettferdighets trone, systematisk kan bli reist. Og på disse søyler kan man oppføre kuppelen i det guddommelige byggverk, Det Universelle Rettferdighetens Hus, som er lik den lysende «bok», plassert på dets utpekte sete i skråningen av Herrens vingård, på hans hellige fjell, og pryde hans nye verdensordnings institusjoner med den høyeste æresbevisnings krone.

(Fra et brev datert 21. mars 1954 skrevet av Shoghi Effendi til bahá'iene i Østen – oversatt fra persisk)

Fra grunnloven for
Det Universelle Rettferdighetens Hus
og fra dets brev

- 51.1 Bahá'u'lláh – åpenbareren av Guds Ord på denne dag, myndighetens utspring, rettferdighetens kilde, skaperen av en ny verdensorden, innstifteren av den største fred, inspiratoren til og grunnleggeren av en verdenssivilisasjon, hele menneskehetens dommer, lovgiver, forener og frelser – har forkynt at Guds rike på jord er kommet, har utformet dets lover og forordninger, formulert dets prinsipper og forordnet dets institusjoner. For å styre og kanalisere kreftene utløst av sin åpenbaring har han innstiftet sin Pakt, hvis kraft har bevart hans tro hel og ubeskåret, bevart dens enhet og stimulert den til å spre seg over hele verden gjennom 'Abdu'l-Bahás og Shoghi Effendis suksessive embetsperioder. Den fortsetter å virke for sitt livgivende formål gjennom Det Universelle Rettferdighetens Hus, hvis grunnleggende mål, som en av de to etterfølgere av Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahá, er å sikre videreføringen av den gudgivne myndighet som utgår fra troens kilde, å trygge enheten mellom dens tilhengere og å bevare dens lære hel, ubeskåret og smidig.

(The Constitution of the Universal House of Justice (Haifa: Bahá'í World Centre, 1972), s. 3–4)

- 52.1 Opprinnelsen, autoriteten, pliktene og handlingsrommet for Det Universelle Rettferdighetens Hus stammer alle fra Bahá'u'lláhs åpenbarte Ord, som sammen med fortolkningene og forklaringene gitt av Paktens Midtpunkt og Sakens Beskytter – som, etter 'Abdu'l-Bahá, er den eneste autoritet i tolkningen av bahá'í-skriftene – utgjør det bindende mandat for Det Universelle Rettferdighetens Hus og er dets fjellfaste grunnvoll. Disse tekstenes autoritet er absolutt og uomstøtelig inntil den tid da den allmektige Gud vil åpenbare sin nye manifestasjon, som vil besitte all autoritet og makt.

Da det ikke er noen etterfølger etter Shoghi Effendi som Beskytter av Guds Sak, er Det Universelle Rettferdighetens Hus troens overhode og dens øverste institusjon, som alle må vende seg til, og på den hviler det endelige ansvar for å sikre Guds Saks enhet og fremgang. 52.2

(The Constitution of the Universal House of Justice, s. 4)

Blant de fullmakter og plikter som er tillagt Det Universelle Rettferdighetens Hus, er: 53.1

Å sørge for at de hellige tekster bevares, og at deres ukrenkelighet sikres; å analysere, klassifisere og koordinere skriftene; og å forsvare og beskytte Guds Sak og utfri den fra undertrykkelsens og forfølgelsens lenker;

å fremme Guds Saks interesser; å forkynne, utbre og lære ut dens budskap; å utvide og styrke institusjonene i dens administrasjonsorden; å innlede Bahá'u'lláhs verdensorden; å fremme oppnåelsen av de åndelige egenskaper som bør kjennetegne bahá'í-livet individuelt og kollektivt; å gjøre sitt ytterste for å virkeliggjøre mer hjertelighet og vennskapelig forståelse nasjonene imellom og for å oppnå verdensfred; og å fostre det som bidrar til lys og opplysning for menneskers sjel og til fremgang og forbedring i verden;

å vedta lover og forordninger som ikke uttrykkelig er nedtegnet i de hellige skrifter; å oppheve sine egne vedtak, i samsvar med tidens omskiftelser og krav; å drøfte og dømme om alle problemer som har gitt opphav til meningsforskjell; å belyse spørsmål som er uklare; å sikre individers personlige rettigheter, frihet og initiativ; å vie oppmerksomhet til bevarelsen av menneskets ære, til utviklingen av land og til staters stabilitet;

å bekjentgjøre og anvende troens lover og prinsipper; å sikre og opprettholde den rettskaffenhet i livsførsel som Guds lov gir pålegg om; å bevare og utvikle bahá'í-troens åndelige og administrative senter, som er permanent plassert i tvillingbyene 'Akká og Haifa; å forvalte bahá'í-samfunnets anliggender i hele verden, å lede, organisere, koordinere og forene dets aktiviteter; å grunnlegge institusjoner; å være ansvarlig for å sikre at ikke noe organ eller noen institusjon innenfor Saken misbruker sine privilegier eller svekkes i utøvelsen av sine rettigheter og prerogativer; og å sørge for mottak, plassering, forvaltning og sikring av de midler, formuesgaver og øvrig eiendom som det gis omsorg for;

å avgjøre stridsspørsmål som faller innenfor dets myndighetsområde; å dømme i saker som gjelder brudd på troens lover, og å melde sanksjoner for slike brudd; å påse at dets beslutninger blir gjennomført; å ta seg av megling og avgjørelse av stridsspørsmål som oppstår mellom folkeslag; og å være talsmannen for og beskytteren av den guddommelige rettferdighet som alene kan sikre verdens trygghet og besørge at det hersker lov og orden i den.

(The Constitution of the Universal House of Justice, s. 5–6)

- 54.1 Det Universelle Rettferdighetens Hus ble første gang valgt på ridván-høytidens første dag i bahá'í-æraens ett hundre og tjuende år,⁵ da medlemmene av de nasjonale åndelige råd i samsvar med bestemmelsene i 'Abdu'l-Bahás testament og som svar på innkallingen fra Guds Saks hender, hovedforvalterne av Bahá'u'lláhs embryoniske verdenssamvelde, skapte denne «kronen på verket» for Bahá'u'lláhs administrative institusjoner, selve «kjernen i og forløperen for» hans verdensorden. I lydighet mot Guds bud og

---

5 21. april 1963 e.Kr.

i full fortrøstning til ham setter derfor vi, medlemmene av Det Universelle Rettferdighetens Hus, våre underskrifter og dets segl på dette stiftelsesdokument, som sammen med de hertil føyde vedtekter utgjør grunnloven for Det Universelle Rettferdighetens Hus.

(The Constitution of the Universal House of Justice, s. 6–7)

Bahá'u'lláhs Pakt er ubrutt, og dens altomfattende kraft er 55.1
intakt. De to enestående særtrekk som utmerker den fremfor alle religiøse pakter i tidligere tider, er uendrede og virksomme. Det åpenbarte Ord forblir uforanderlig i sin opprinnelige renhet. Det er blitt utdypet av 'Abdu'l-Bahás og Shoghi Effendis guddommelig ledede fortolkninger, men er ikke blitt forfalsket av noen menneskeskapte trossetninger eller dogmer, uberettigede slutninger eller ubemyndigede fortolkninger. Kanalen for guddommelig ledelse sørger for smidighet i alle menneskehetens anliggender. Den forblir åpen gjennom den institusjon som Bahá'u'lláh grunnla og forlenet med den høyeste myndighet og med ufeilbarlig ledelse. Om den skrev Mesteren: «Til dette organ må alle ting henvises.» Hvor klart kan vi vel ikke se sannheten i Bahá'u'lláhs erklæring: «Allmaktens hånd har grunnlagt sin åpenbaring på et uangriplelig, et varig grunnlag. Menneskelige stridigheters stormer makter ikke å undergrave dens basis, ei heller vil det lykkes menneskers forunderlige teorier å skade dens struktur.»

(Fra et budskap datert oktober 1963 skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til verdens bahá'ier)

Etter nøye å ha studert de hellige tekster under bønn vedrørende spørsmålet om å utpeke etterfølgeren av Shoghi Effendi som Beskytter for Guds Sak, og etter lengre rådslagning som innbefattet hensyntagen til synspunktene fra Guds Saks hender bosatt i Det 56.1

hellige land, finner Det Universelle Rettferdighetens Hus at det på ingen måte er mulig å utpeke eller ved lovgivning å gjøre det mulig å utpeke en ny Beskytter til å etterfølge Shoghi Effendi.

(Fra et budskap datert 6. oktober 1963 skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til alle nasjonale åndelige råd)

57.1 Vi er glade for at dere har gjort oss oppmerksomme på de spørsmål som har forvirret noen av de troende. Det er meget bedre at disse spørsmål stilles fritt og åpent enn at de belaster hjertet hos hengivne troende uten å ha blitt uttrykt. Når man først forstår visse grunnprinsipper ved Bahá'u'lláhs åpenbaring, lar slike tilfeller av usikkerhet seg lett fjerne. Det vil ikke si at Guds Sak ikke inneholder noen mysterier. Det finnes avgjort mysterier, men de er ikke av et slag som ryster ens tro når man en gang har fått en klar forståelse av Sakens vesentlige læresetninger og en eventuell situasjons udiskuterbare fakta.

57.2 Spørsmålene stilt av de ulike troende faller i tre grupper. I den første gruppen står de følgende spørsmål i sentrum: Hvorfor ble det tatt skritt for å velge et Universelt Rettferdighetens Hus når det på forhånd var kjent at det ikke ville være noen Beskytter? Var tiden moden for en slik handling? Kunne ikke Det Internasjonale Bahá'í-råd ha fortsatt arbeidet?

57.3 Ved tiden for vår elskede Shoghi Effendis bortgang var det ut fra omstendighetene og de hellige teksters eksplisitte krav klart at det hadde vært umulig for ham å utpeke en etterfølger i samsvar med bestemmelsene i 'Abdu'l-Bahás testament. Denne situasjon, der Beskytteren døde uten å være i stand til å utpeke en etterfølger, bød på et uklart spørsmål som ikke var dekket av den eksplisitte hellige tekst og måtte henvises til Det Universelle Rettferdighetens

Hus. Vennene bør klart forstå at før valget av Det Universelle Rettferdighetens Hus forelå det ingen kunnskap om at det ikke ville bli noen Beskytter. Noen slik forhåndsviten kunne heller ikke ha foreligget, uansett hvilke meninger enkelte troende kan ha hatt. Hverken Guds Saks Hender eller Det Internasjonale Bahá'í-råd eller noe annet eksisterende organ kunne ta en beslutning i denne helt avgjørende saken. Bare Det Universelle Rettferdighetens Hus hadde myndighet til å uttale seg om den. Dette var én presserende grunn til å utlyse valget av Det Universelle Rettferdighetens Hus så snart som mulig.

Etter Shoghi Effendis bortgang ble troens internasjonale administrasjon videreført av Guds Saks Hender med full enighet og lojalitet fra de nasjonale åndelige råd og de troende som helhet. Dette var i samsvar med at Beskytteren omtalte Hendene som «hovedforvaltere av Bahá'u'lláhs embryoniske verdenssamvelde». 57.4

Helt fra begynnelsen av sin tid som forvaltere av Guds Sak erkjente Hendene at siden de ikke var forvisset om guddommelig ledelse, slik det ubestridelig gis forsikringer om for Beskytteren og Det Universelle Rettferdighetens Hus, var deres eneste trygge kurs å følge Shoghi Effendis instruksjoner og prinsipielle handlemåte med ufravikelig fasthet. Det finnes ingen sammenlignbar opptegnelse i hele religionshistorien om en så sterk selvdisiplin, en så absolutt lojalitet og en så fullstendig selvfornektelse hos ledere av en religion som plutselig finner seg fullstendig frarøvet sin guddommelig inspirerte leder. Den takknemlighetsgjeld som menneskeheten i kommende generasjoner, ja, i tidsaldre, skylder denne håndfull sorgtyngede, trofaste og heltmodige sjeler, kan på ingen måte overvurderes. 57.5

57.6 Beskytteren hadde gitt bahá'í-verdenen eksplisitte og detaljerte planer som dekket perioden til ridván 1963, ved avslutningen av Tiårskorstoget. Fra dette punkt og videre fremover var det svært vesentlig med ytterligere guddommelig ledelse, så troen ikke skulle komme i fare. Dette var den andre presserende grunnen til å utlyse valget av Det Universelle Rettferdighetens Hus. At tiden var riktig, ble ytterligere bekreftet av henvisninger i Shoghi Effendis brev til at Tiårskorstoget ville bli etterfulgt av andre planer under ledelse av Det Universelle Rettferdighetens Hus. En slik henvisning finnes i følgende passasje fra et brev stilet til Nasjonalt Åndelige Råd for De britiske øyer 25. februar 1951 angående dets Toårsplan, som kom umiddelbart før Tiårskorstoget:

På den vellykkede gjennomføringen av dette foretagende, som er uten tidligere sidestykke i omfang, er av enestående karakter og besitter veldige åndelige muligheter, må avhenge igangsettelsen – i en senere periode i denne tros formingstid – av tiltak som i sitt omfang favner alle nasjonale råd som er virksomme i bahá'í-verdenen – tiltak som i seg selv utgjør et forspill til igangsettelsen av verdensomspennende foretagender som i fremtidige epoker av denne samme tidsalder er bestemt å skulle bli igangsatt av Det Universelle Rettferdighetens Hus og vil symbolisere disse nasjonale råds enhet og koordinere og forene deres aktiviteter.

57.7 Etter å ha hatt ansvaret for Guds Sak i seks år ba Hendene, med absolutt tro på de hellige skrifter, de troende om å velge Det Universelle Rettferdighetens Hus, og de gikk til og med så langt som å be om at det ikke skulle avgis stemmer for dem. Det eneste, triste tilfelle av at noen ga etter for maktens forlokkelser, var Charles Mason Remeys ynkelige forsøk på å tilrane seg Beskytterembetet.

De følgende utdrag fra en tavle av 'Abdu'l-Bahá erklærer klart og ettertrykkelig de prinsipper som vennene allerede er fortrolige med fra Mesterens testament og de ulike brev fra Shoghi Effendi, og de forklarer grunnlaget for valget av Det Universelle Rettferdighetens Hus. Denne tavlen ble sendt til Persia av den elskede Beskytter selv, i de tidlige år av hans embetstid, for å gå på omgang blant de troende. 57.8

... for 'Abdu'l-Bahá befinner seg i et uvær av farer og nærer en uendelig avsky for meningsforskjeller ... Lovet være Gud, det er ingen grunner til uenigheter.

Báb, den opphøyede, er sannhetens morgen, og glansen av hans lys skinner i alle regioner. Han er også forløperen for Det Største Lys, Abhá-lyskilden. Den Velsignede Skjønnhet er den som er lovet i fortidens hellige bøker, åpenbaringen av den lyskilde som skinte på Sinai-fjellet, og hvis ild glødet midt i den brennende busk. Alle som én er vi tjenere for deres terskel, og hver av oss står ved deres dør som en ringe vakt.

Min hensikt er at før fulle tusen år er gått, har ingen rett til å ytre et eneste ord, enn si påberope seg statet som Beskytter. Den helligste bok er den bok som alle folkeslag skal vende seg til, og i den er Guds lover åpenbart. Lover som ikke er nevnt i boken, bør henvises til Det Universelle Rettferdighetens Hus for beslutning. Det vil ikke være noe grunnlag for uenighet ... Vokt dere, vokt dere, så ingen skaper en splittelse eller anstifter opprør. Skulle det foreligge ulike meninger, ville Det Øverste Rettferdighetens Hus umiddelbart løse problemene. Hva det enn vedtar, ved stemmeovervekt, skal være den virkelige sannhet, for dette Hus er under den ene

sanne Herres beskyttelse, ufeilbare ledelse og omsorg. Han skal vokte det mot feil og vil beskytte det under sin hellighets og ufeilbarlighets vinge. Den som opponerer mot det, kastes ut og vil til sist være blant de overvunne.

Det Øverste Rettferdighetens Hus bør velges etter systemet som følges ved parlamentsvalg i Europa. Og når landene vil ha blitt ledet, vil Rettferdighetens Hus i de ulike land velge Det Øverste Rettferdighetens Hus.

Når enn alle Guds elskede i hvert land utpeker sine delegater og disse i sin tur velger sine representanter og disse representanter velger et organ, da skal dette organ betraktes som Det Øverste Rettferdighetens Hus.

Opprettelsen av dette hus avhenger ikke av at alle verdens nasjoner har omvendt seg. Hvis forholdene for eksempel skulle være gunstige og det ikke ville vekke uro, ville vennene i Persia velge sine representanter, og på samme vis vennene i Amerika, India og andre områder, og disse ville velge et rettferdighetens hus. Dette rettferdighetens hus ville være Det Øverste Rettferdighetens Hus. Det er det hele.

(Makátib-i-'Abdu'l-Bahá, bind III, s. 500–501)

57.9 Vennene bør innse at det ikke er noe i tekstene som indikerer at valget av Det Universelle Rettferdighetens Hus kunne bli utlyst bare av Beskytteren. 'Abdu'l-Bahá så tvert imot for seg å utlyse valget av det allerede i sin egen levetid. På en tid som av Beskytteren er beskrevet som «de mørkeste stunder i hans [Mesterens] liv, under 'Abdu'l-Ḥamíds regime, da han sto rede til å bli deportert til Nord-Afrikas mest ugjestmilde regioner», og da selv hans eget

liv var truet, skrev 'Abdu'l-Bahá til háj'í m'irzá Taq'í Afnán, Bábs nevø og byggmesteren for templet i 'Ishqábád, og befalte ham å ordne med valget av Det Universelle Rettferdighetens Hus dersom truslene mot Mesteren skulle komme til å bli gjennomført. Del to av Mesterens testament er også relevant for en slik situasjon og bør studeres av vennene.

Den andre serien av problemer som plager noen av vennene, dreier seg om ufeilbarligheten av Det Universelle Rettferdighetens Hus og dets evne til å fungere uten Beskytterens tilstedeværelse. Man har særlig hatt problemer med å forstå innebyrden av den elskede Beskytters følgende erklæring: 57.10

Adskilt fra Beskytter-embetets institusjon ville Bahá'u'lláhs verdensordning bli lemlestet og varig berøvet dette arvelighetsprinsipp som, slik 'Abdu'l-Bahá har skrevet, alltid har vært opprettholdt av Guds lov. «I alle de guddommelige religionsordninger», uttaler han i en tavle stilet til en tilhenger av troen i Persia, «er eldste sønn gitt særskilte æresbevisninger. Selv stadet som profet har vært hans fødselsrett.» Uten en slik institusjon ville troens ukrenkelighet være truet, og hele byggverkets stabilitet ville være i alvorlig fare. Dens prestisje ville lide, middelet som kreves for å sette den i stand til å ta et langt, uavbrutt overblikk over en serie av generasjoner, ville være fullstendig fraværende, og den nødvendige ledelse for å definere sfæren for dens valgte representanters lovgivningsvirksomhet ville være helt og holdent fjernet.

(The World Order of Bahá'u'lláh, s. 148)

La de venner som på denne tid ønsker en klarere forståelse av denne passasjen, betrakte den i lys av de mange andre tekster som 57.11

behandler samme tema, for eksempel de følgende avsnitt hentet fra Shoghi Effendis brev:

De har også, i et utvetydig og ettertrykkelig språk, fastsatt tvillinginstitusjonene Rettferdighetens Hus og Beskytterembetet som sine utvalgte etterfølgere. Disse er bestemt til å skulle anvende prinsippene, kunngjøre lovene, beskytte institusjonene, tilpasse troen på en trofast og forstandig måte til kravene som stilles av et samfunn i stadig fremgang, og fullbyrde den uforgjengelige arv som troens grunnleggere har skjenket verden.

(Brev datert 21. mars 1930, *The World Order of Bahá'u'lláh*, s. 19–20)

Det må også bli klart forstått av enhver troende at Beskytterinstitusjonen ikke under noen omstendigheter opphever eller selv i den minste grad svekker de fullmakter som er gitt Det Internasjonale Rettferdighetens Hus av Bahá'u'lláh i «Kitábu'l-Aqdas» og gjentatte ganger høytidelig bekreftet av 'Abdu'l-Bahá i hans testament. Det utgjør på ingen måte en motsigelse av Bahá'u'lláhs testament og skrifter og ugyldiggjør heller ikke noen av hans åpenbarte anvisninger. Det høyner dette opphøyede råds prestisje, stabiliserer dets høye stilling, trykker dets enhet, sikrer fortsettelsen av dets bestrebelser uten å fordriste seg det minste til å gripe inn i dets klart defnerte virksomhetssfæres ukrenkelighet. Vi står faktisk for nært et så monumentalt dokument til å kunne hevde at vi selv har en full forståelse av hele dets innebyrd, eller å anta at vi har fattet de mangfoldige mysterier som det uten tvil inneholder ...

(Brev datert 27. februar 1929, *The World Order of Bahá'u'lláh*, s. 8)

Ut fra disse erklæringer gjøres det klart og tydelig hinsides enhver tvil at troens Beskytter er gjort til Ordets fortolker, og at Det Universelle Rettferdighetens Hus er tillagt funksjonen med å skulle gi lover vedrørende forhold som ikke er uttrykkelig åpenbart i læren. Når Beskytteren virker innenfor sin egen sfære, er hans fortolkning like autoritativ og bindende som lovene vedtatt av Det Internasjonale Rettferdighetens Hus, som har som sin sær- og forrett å avgi uttalelser om og fatte den endelige avgjørelsen vedrørende slike lover og forordninger som Bahá'u'lláh ikke uttrykkelig har åpenbart. Ingen av dem kan, eller vil noensinne, krenke den andres hellige og foreskrevne område. Ingen av dem vil forsøke å innskrenke den særlige og utvilsomme myndighet som begge er tillagt av Gud.

(The World Order of Bahá'u'lláh, s. 149–50)

Innenfor de begrensninger hver enkelt er underlagt, utøver de sine fullmakter, sin myndighet, sine rettigheter og sine privilegier. Disse står hverken i motstrid med hverandre eller svekker det aller minste den stilling som hver av disse institusjoner innehar.

(The World Order of Bahá'u'lláh, s. 148)

Selv om troens Beskytter er gjort til det permanente overhode for et så ærverdig organ, kan han aldri, selv ikke midlertidig, tilta seg retten til eksklusiv lovgivning. Han kan ikke overstyre de øvrige medlemmers flertall ...

(The World Order of Bahá'u'lláh, s. 150)

La vennene fremfor alt bli forvisset ved disse ord av Bahá'u'lláh:

Allmaktens hånd har grunnlagt sin åpenbaring på et uangripelig, et varig grunnlag. Menneskelige stridigheters stormer makter ikke å undergrave dens basis, ei heller vil det lykkes menneskers forunderlige teorier å skade dens struktur.

(The World Order of Bahá'u'lláh, s. 109)

Og fra 'Abdu'l-Bahá:

Sannelig, Gud gjennomfører det som behager ham. Intet kan oppheve hans Pakt. Intet kan forhindre hans gunst eller motsette seg hans Sak! Han gjør med sin vilje det som behager ham, og han er mektig over alle ting! ...

(Tablets of Abdul-Baha Abbas, bind III, s. 598)

57.12 Det bør bli forstått av vennene at før Det Universelle Rettferdighetens Hus vedtar en lov om en eller annen sak, foretar det et omhyggelig og uttømmende studium av både de hellige tekster og Shoghi Effendis skrifter om emnet. Fortolkningene skrevet av den elskede Beskytter dekker et veldig omfang av emner og er like bindende som teksten selv.

57.13 Det er en dyptgående forskjell mellom Beskytterens fortolkninger og klargjøringene fra Rettferdighetens Hus når det utøver sin funksjon å skulle «rådslå om alle problemer som har forårsaket uenighet, spørsmål som er uklare og saker som ikke er uttrykkelig nedtegnet i Boken». Beskytteren åpenbarer hva skriften betyr. Hans tolkning er en uttalelse om sannhet som ikke kan forandres. Det Universelle Rettferdighetens Hus, sier Beskytteren, «er blitt gitt eneretten til å gi lover om forhold som ikke er uttrykkelig åpenbart

i bahá'í-skriftene». Dets uttalelser, som kan endres eller omstøttes av Rettferdighetens Hus selv, tjener til å supplere og anvende Guds lov. Selv om Rettferdighetens Hus ikke er gitt tolkningsfunksjonen, er det i stand til å gjøre alt som er nødvendig for å etablere Bahá'u'lláhs verdensordning på denne jord. Lærens enhet bevares ved eksistensen av skriftens autentiske tekster og av de omfangsrike fortolkningene av 'Abdu'l-Bahá og Shoghi Effendi, sammen med det absolutte forbud mot at noen fremsetter «autoritative» eller «inspirerte» fortolkninger eller tilraner seg Beskytterens funksjon. Administrasjonens enhet sikres ved autoriteten som innehas av Det Universelle Rettferdighetens Hus.

Shoghi Effendis ord lyder: «Slik er hans åpenbarte Ords uforanderlighet. Slik er smidigheten som kjennetegner hans utpekte embetsholderes funksjoner. Den første bevarer egenarten i hans tro og sikrer at hans lov forblir hel og ubeskåret. Den andre gjør at den, lik en levende organisme, kan utvide seg og tilpasse seg behovene og kravene i et samfunn som stadig forandrer seg.»

(Brev datert 21. mars 1930, *The World Order of Bahá'u'lláh*, s. 25)

Hvis en sann troende skal fordype sin forståelse av Bahá'u'lláhs Sak, må han nødvendigvis kombinere en dyp tro på den ufeilbare virkningen av hans budskap og hans Pakt med en ydmyk erkjennelse av at ingen i denne generasjon kan hevde å ha favnet hans Saks veldige omfang eller å ha forstått de mangfoldige mysterier og muligheter som den inneholder. Shoghi Effendis ord bevitner dette faktum i rikt monn: 57.14

Hvor veldig er vel ikke Bahá'u'lláhs åpenbaring! Hvor stor er vel ikke mengden av hans velsignelser som regner ned over

menneskeheten på denne dag! Og dog – hvor armodslig, hvor utilstrekkelig er vel ikke vår forestilling om deres betydning og herlighet! Denne generasjon står for nært en så kolossal åpenbaring til å kunne verdsette det fulle mål av hans tros uendelige muligheter, den makeløse karakteren av hans Sak og hans forsyns mystiske tilskikkelser.

(Brev datert 21. mars 1930, *The World Order of Bahá'u'lláh*, s. 24)

Av vår elskede Mester blir vi i hans testament kalt til ikke bare å anta den [Bahá'u'lláhs nye verdensordning] uten forbehold, men å avdekke dens fortreffelighet for hele verden. Å forsøke å anslå dens fulle verdi og fatte dens nøyaktige betydning en så kort tid etter dens begynnelse, ville være forhastet og formastelig fra vår side. For å få en klarere og fullere forståelse av dens bestemmelser og innebyrd må vi sette vår lit til tidens gang og til veiledningen fra Guds Universelle Rettferdighetens Hus ...

(Brev datert 23. februar 1924, *Bahá'í Administration*, s. 62)

Med hensyn til å ordne og bestyre vennenes åndelige anliggender: Det som er svært viktig nå, er å styrke de åndelige råd på hvert sted, for på disse befestede og urokkelige grunnvoller skal Guds Øverste Rettferdighetens Hus bli oppført og fast etablert i de kommende dager. Når dette veldige byggverk vil være reist på et slikt urokkelig grunnlag, vil Guds siktemål, Rikets visdom, universelle sannheter, mysterier og virkeligheter som Bahá'u'lláhs mystiske åpenbaring har forvart i 'Abdu'l-Bahás testament, gradvis bli avdekket og gjort åpenbare.

(Brev datert 19. desember 1923 – oversatt fra persisk)

Uttalelser som disse viser at den fulle betydning av 'Abdu'l-Bahás testament, så vel som en forståelse av innebyrden av den verdensordning som dette bemerkelsesverdige dokument innvarsler, kun gradvis kan åpenbares for menneskers øyne, og etter at Det Universelle Rettferdighetens Hus er blitt opprettet. Vennene bes om å se tiden an og avvente ledelsen fra Det Universelle Rettferdighetens Hus, som vil avgi uttalelser som vil løse og oppklare dunkle spørsmål alt etter hva omstendighetene tilsier. 57.15

Den tredje gruppen av spørsmål stilt av vennene gjelder detaljer ved virksomheten for Det Universelle Rettferdighetens Hus i Beskytterens fravær, særlig spørsmålet om eksklusjon av medlemmer av Rettferdighetens Hus. Slike spørsmål vil bli klarlagt i grunnloven for Rettferdighetens Hus, og å utarbeide den er et mål i Niårsplanen. I mellomtiden underrettes vennene om at et medlem som begår en «synd som er skadelig for det felles beste», kan bli ekskludert fra medlemskapet i Rettferdighetens Hus ved et flertallsvedtak fattet av Huset selv. Dersom et medlem, Gud forbyde, skulle være skyldig i å bryte Pakten, ville saken bli undersøkt av Guds Saks Hender, og paktbryteren ville bli ekskludert etter en beslutning tatt av Guds Saks Hender bosatt i Det hellige land, med forbehold om godkjennelse fra Rettferdighetens Hus, slik tilfellet er for enhver annen troende. I et slikt tilfelle ville beslutningen bli kunngjort for bahá'í-verdenen av Det Universelle Rettferdighetens Hus. 57.16

(Fra et brev datert 9. mars 1965 skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til et nasjonalt åndelig råd)

Du spør om tidfestingen for valget av Det Universelle Rettferdighetens Hus i lys av Beskytterens uttalelse: «... gitt gunstige forhold, som vil tillate at bahá'íene i Persia og de tilgrensende 58.1

land under sovjetiske styre kan bli satt i stand til å velge sine nasjonale representanter ... ville den eneste gjenstående hindring for den endelige dannelsen av Det Internasjonale Rettferdighetens Hus være fjernet.» I et brev skrevet på Beskytterens vegne av hans sekretær den 19. april 1947 besvarte han en forespørsel fra en troende om denne passasjen: «På den tid da han henviste til Russland, var det bahá'íer der. Nå har samfunnet praktisk talt opphørt å eksistere. Derfor kan dannelsen av Det Internasjonale Rettferdighetens Hus ikke avhenge av et russisk nasjonalt åndelig råd. Men andre sterke nasjonale åndelige råd vil måtte bygges opp før det kan bli opprettet.»

- 58.2 Du antyder muligheten for at visse opplysninger angående Shoghi Effendis etterfølgelse holdes tilbake fra de troende til beste for Saken. Vi forsikrer deg at overhodet intet holdes tilbake fra vennene av noen som helst grunn. Det hersker ingen tvil om at i 'Abdu'l-Bahás testament var Shoghi Effendi den autoritet som var utpekt til å utnevne sin etterfølger, men han hadde ingen barn, og alle gjenlevende aghsán hadde brutt Pakten. Som Sakens Hender uttalte i 1957, er det derfor klart at det ikke fantes noen som han kunne ha utnevnt i samsvar med testamentets bestemmelser. Å ha foretatt en utnevnelse utenfor de klare og spesifikke bestemmelser i Mesterens testament ville åpenbart ha vært en umulig og utenkelig handlemåte for Beskytteren, Paktens guddommelig utpekte vokter og forsvarer. Dette samme testament hadde enn videre sørget for et tydelig middel til å bekrefte Beskytterens utnevnelse av sin etterfølger, slik du er klar over. De ni Hender som skulle velges av Hendenes samlede gruppe, skulle samtykke i Beskytterens valg ved hemmelig avstemning. Etter å ha gjennomført en full undersøkelse av saken, kunngjorde Hendenes samlede gruppe i 1957 at Shoghi Effendi ikke hadde utnevnt en etterfølger og ikke etterlatt seg et

testament. Dette er dokumentert og fastslått.

Det faktum at Shoghi Effendi ikke etterlot seg et testament, 58.3
kan ikke bli anført som bevis for at han unnlot å adlyde Bahá'u'lláh
– vi bør heller erkjenne at nettopp i hans taushet er det en visdom
og et tegn på hans ufeilbare ledelse. Vi bør grunne dypt over de
skrifter vi har og søke å forstå de mangfoldige betydninger de kan
inneholde. Glem ikke at Shoghi Effendi sa at to ting var nødvendige
for en voksende forståelse av Bahá'u'lláhs verdensordning: tidens
gang og ledelsen fra Det Universelle Rettferdighetens Hus.

At Det Universelle Rettferdighetens Hus er ufeilbarlig når 58.4
det virker innenfor sin foreskrevne sfære, er ikke gjort avhengig
av at Sakens Beskytter er til stede i Husets medlemskap. Selv om
Beskytterens uttalelser på tolkningsområdet alltid er bindende,
er det alltid Husets egen beslutning som vil være utslagsgivende
innenfor området for Beskytterens deltagelse i lovgivning. Dette
støttes av Beskytterens ord: «Når Beskytteren virker innenfor sin
egen sfære, er hans fortolkning like autoritativ og bindende som
lovene vedtatt av Det Internasjonale Rettferdighetens Hus, som har
som sin sær- og forrett å avgi uttalelser om og fatte den endelige
avgjørelsen vedrørende slike lover og forordninger som Bahá'u'lláh
ikke uttrykkelig har åpenbart. Ingen av dem kan, eller vil noen-
sinne, krenke den andres hellige og foreskrevne område. Ingen av
dem vil forsøke å innskrenke den særlige og utvilsomme myndighet
som begge er tillagt av Gud.

Selv om troens Beskytter er gjort til det permanente over- 58.5
hode for et så ærverdig organ, kan han aldri, selv ikke midlertidig,
tilta seg retten til eksklusiv lovgivning. Han kan ikke overstyre
de øvrige medlemmers flertall, men er nødt til å insistere på at de

foretar en ny vurdering av enhver lovgivning som han samvittighetsfullt mener å være i konflikt med ånden i Bahá'u'lláhs åpenbarte ytringer og å avvike fra den.»

- 58.6 Men helt bortsett fra Beskytterens funksjon som et medlem av og det hellige livsvarige overhode for Det Universelle Rettferdighetens Hus, hadde han under sin virksomhet innenfor sin egen sfære rett og plikt til «å definere sfæren for den lovgivende virksomhet» for Det Universelle Rettferdighetens Hus. Han hadde med andre ord myndigheten til å uttale om en sak allerede var eller ikke var dekket av de hellige tekster, og derfor om det var innenfor myndigheten for Det Universelle Rettferdighetens Hus å gi lover om den. Ingen annen person, bortsett fra Beskytteren, har retten eller myndigheten til å gi slike definisjoner. Derfor gir dette spørsmål seg: Risikerer Det Universelle Rettferdighetens Hus i Beskytterens fravær å bevege seg utenfor sin rette sfære og dermed handle feil? Her må vi huske på tre ting: Den første tingen er at i løpet av sine trettiseks år som Beskytter har Shoghi Effendi allerede gitt utallige slike definisjoner som et supplement til dem som var gitt av 'Abdu'l-Bahá og av Bahá'u'lláh selv. Som allerede kunngjort for vennene, foretas det først et omhyggelig studium av skriftene og av fortolkninger om ethvert tema som Rettferdighetens Hus akter å gi lover om, før lovgivningen skjer. Den andre tingen er at Det Universelle Rettferdighetens Hus, som selv er sikret guddommelig ledelse, er fullt klar over Beskytterens fravær og vil nærme seg alle lovgivningssaker bare når det er forvisset om sin myndighets sfære, en sfære som Beskytteren trygt har beskrevet som «klart definert». Den tredje tingen er at vi ikke må glemme Beskytterens skriftlige erklæring om disse to institusjoner: «Ingen av dem kan, eller vil noensinne, krenke den andres hellige og foreskrevne område.»

Når det gjelder behovet for å foreta deduksjoner fra skriftene for å bistå Rettferdighetens Hus i utformingen av de lover det gir, foreligger følgende tekst fra 'Abdu'l-Bahás penn: 58.7

De saker av større betydning som utgjør grunnlaget for Guds lov, er eksplisitt opptegnet i teksten, men sekundære lover overlates til Rettferdighetens Hus. Visdommen ved dette er at tidene aldri forblir de samme, for endring er en nødvendig egenskap og et vesentlig attributt ved denne verden, og ved tid og sted. Derfor vil Rettferdighetens Hus handle tilsvarende.

La det derfor ikke bli antatt at Rettferdighetens Hus vil ta noen beslutning etter egne begreper og meninger. Må Gud forby det! Det Øverste Rettferdighetens Hus vil fatte vedtak og gi lover ved Den hellige ånds inspirasjon og bekreftelse, for det befinner seg i Den Urgamle Skjønnhets vern og under hans skjermende ly og beskyttelse, og lydighet mot dets beslutninger er en ubetinget og nødvendig plikt og en absolutt forpliktelse som ingen kan unndra seg.

Si, o folk: Det Øverste Rettferdighetens Hus befinner seg sannelig under vingene til deres Herre, den medlidende, den allbarmhjertige, det vil si under hans beskyttelse, omsorg og vern, for han har befalt de standhaftige troende å adlyde dette velsignede, helligede og altbetvingende organ, hvis herredømme er guddommelig forordnet og er fra himmelens rike, med lover som er inspirerte og åndelige.

Dette er i korte trekk visdommen ved å overlate samfunnslovene til Rettferdighetens Hus. På lignende vis ble enhver forordning ikke eksplisitt åpenbart i religionen islám.

Ja, ikke engang en tidels tidel ble inkludert i teksten. Selv om alle saker av større betydning ble særlig omtalt, var det uten tvil tusenvis av lover som ikke ble nevnt uttrykkelig. Disse ble uttenkt av de geistlige i en senere tid i henhold til lovene for islamsk rettsvitenskap, og individuelle geistlige utledet motstridende slutninger fra de opprinnelig åpenbarte forordningene. Alle disse ble iverksatt. I dag er denne deduksjonsprosessen en rett som tilligger Rettferdighetens Hus, og individuelle lærde menneskers deduksjoner og konklusjoner har ingen autoritet, med mindre de bifalles av Rettferdighetens Hus. Forskjellen er nettopp at ut fra konklusjonene og godkjennelsene fra organet Rettferdighetens Hus, der medlemmene velges av og er kjent for bahá'í-samfunnet verden over, vil det ikke oppstå noen uenighet. Derimot ville individuelle geistliges og lærdes konklusjoner avgjort lede til uenighet og resultere i splittelse, oppstyking og spredning. Ordets enhet ville bli ødelagt, troens enhet ville forsvinne og Guds tros byggverk ville bli rystet.

58.8 I Bahá'u'lláhs ordning er det visse funksjoner som er forbeholdt visse institusjoner og andre som deles i fellesskap, selv om de kan befinne seg mer i den enes eller den andres spesielle område. Selv om Sakens Hender for eksempel har beskyttelse og utbredelse som spesifikke funksjoner og er særlig tilegnet dem, plikter også Det Universelle Rettferdighetens Hus og de åndelige råd å beskytte Saken og undervise i den – faktisk er undervisning en hellig forpliktelse pålagt enhver troende av Bahá'u'lláh. Tilsvarende: Selv om autoritativ tolkning eksklusivt tilkom Beskytteren etter Mesteren, og selv om lovgivning er den eksklusive funksjon for Det Universelle Rettferdighetens Hus, så er disse to institusjoner «komplementære i mål og hensikt», slik Shoghi Effendi sier det.

«Deres felles, deres grunnleggende siktemål er å sikre kontinuiteten for denne guddommelig utnevnte myndighet som flyter fra vår tros Kilde, å trygge enheten mellom dens tilhengere og å bevare dens lære hel, ubeskåret og smidig.» Mens Det Universelle Rettferdighetens Hus ikke kan utføre noen funksjon som eksklusivt knyttet seg til Beskytteren, må det fortsette å virke for det siktemål som det har felles med Beskytter-embetet.

Slik du påpeker med mange sitater, understreket Shoghi Effendi gjentatte ganger at disse to institusjoner er uadskillelige. Mens han åpenbart så for seg at de virket sammen, kan man ikke ut fra dette logisk slutte at den ene er ute av stand til å fungere i den andres fravær. Gjennom alle sine trettiseks år som Beskytter fungerte Shoghi Effendi uten Det Universelle Rettferdighetens Hus. Nå må Det Universelle Rettferdighetens Hus fungere uten Beskytteren, men prinsippet om uadskillelighet består. Beskytter-embetet mister ikke sin betydning eller stilling i Bahá'u'lláhs ordning bare fordi det ikke finnes en levende Beskytter. Vi må vokte oss for to ytterligheter. Den ene er å hevde at fordi det ikke er noen Beskytter, er alt som ble skrevet om Beskytter-embetet og dets stilling i bahá'í-verdensordningen, en død bokstav og var uten betydning. Den andre er å bli så overveldet av Beskytter-embetets betydning at man undervurderer Paktens styrke, eller at man fristes til å gå på akkord med de klare tekstene for på en eller annen måte å finne en «Beskytter».

Tjeneste for Guds Sak krever absolutt trofasthet og redelighet og fast tro på ham. Intet godt, men bare ondt kan komme fra å ta ansvaret for Guds Saks fremtid i våre egne hender og forsøke å tvinge den inn på veier som vi ønsker den skal følge, uten hensyn til de klare tekster og våre egne begrensninger. Det er hans Sak.

Han har lovet at hans lys ikke vil svikte. Vår rolle er å holde iherdig fast ved det åpenbarte Ord og ved institusjonene som han har skapt for å bevare sin Pakt.

58.11 Det er nettopp i denne forbindelse at de troende må innse viktigheten av intellektuell ærlighet og ydmykhet. I tidligere ordninger dukket det opp mange feil fordi de som trodde på Guds åpenbaring var overivrige etter å omslutte det guddommelige budskap innenfor rammen av sin egen begrensede forståelse, å definere doktriner der definisjonen var hinsides deres evne, å forklare mysterier som bare en senere tidsalders visdom og erfaring ville gjøre forståelige, å påstå at noe var sant fordi det syntes å være ønskelig og nødvendig. Slike kompromisser med grunnleggende sannhet, slikt intellektuelt hovmod, må vi omhyggelig unngå.

58.12 Om noen av uttalelsene fra Det Universelle Rettferdighetens Hus ikke er detaljerte, bør vennene innse at grunnen ikke er hemmelighold, men heller dette organs faste beslutning om å avholde seg fra å tolke læresetningene og å bevare sannheten i Beskytterens uttalelse om at «Religiøse ledere, talsmenn for politiske teorier og ledere av menneskelige institusjoner ... trenger ikke nære noen tvil eller bekymring med hensyn til arten, opprinnelsen eller gyldigheten av de institusjoner som troens tilhengere bygger opp over hele verden. For disse ligger nedfelt i læren selv, uforfalsket og uformørket av grunnløse konklusjoner eller uautoriserte fortolkninger av hans Ord.»

58.13 I vår tro sondres det klart mellom autoritativ fortolkning og den tolkning eller forståelse som hvert individ kommer frem til for sin egen del ut fra studiet av dens læresetninger. Mens den første er begrenset til Beskytteren, bør den andre ifølge veiledningen

gitt oss av Beskytteren selv på ingen måte undertrykkes. Slik individuell tolkning betraktes faktisk som frukten av menneskets forstandsevne og bidrar til en bedre forståelse av læren, forutsatt at ingen tvister eller tretter oppstår mellom vennene, og individet selv forstår og gjør det klart at dets synspunkter bare er dets egne. Individuelle tolkninger forandres stadig etter hvert som man vokser i sin forståelse av læren. Som Shoghi Effendi forklarte: «Å fordype seg i Saken betyr å lese Bahá'u'lláhs og Mesterens skrifter så grundig at man kan gi dem videre til andre i deres reneste form. Det er mange som har en overfladisk idé om hva Saken står for. De presenterer den derfor sammen med alle slags ideer som er deres egne. Siden Saken fremdeles befinner seg i sine tidlige dager, må vi være forsiktige så vi ikke begår denne feilen og skader den bevegelsen som vi elsker så høyt. Det er ingen grense for studiet av Saken. Jo mer vi leser skriftene, jo flere sannheter kan vi finne i dem, og jo mer vil vi se at våre tidligere oppfatninger var feilaktige.»⁶ Så selv om individuelle innsikter kan være opplysende og hjelpsomme, kan de også være villedende. Vennene må derfor lære seg å lytte til andres synspunkter uten å bli overveldet eller å tillate sin tro å bli rystet, og å uttrykke sine egne synspunkter uten å dytte dem på sine medbahá'ier.

Guds Sak er organisk, vokser og utvikler seg som et levende vesen. Gang på gang har den møtt kriser som har gjort de troende rådville, men hver gang kom Saken seg gjennom krisen og fortsatte til større høyder, drevet fremover av Guds uomstøtelige hensikt. 58.14

Hvor stor vår manglende evne til å forstå mysteriet ved Shoghi Effendis bortgang og dens innebyrd enn kan være, så er Pakten 58.15

---

6 Skrevet av Beskytterens sekretær til en troende 25. august 1926.

det sterke rep som vi alle forvisset må klynge oss til. 'Abdu'l-Bahás ettertrykkelige og kraftige språk i hans testament er på denne tid Sakens vern, slik det var ved tiden for hans egen bortgang:

«Til Den helligste bok må alle vende seg, og alt som ikke er uttrykkelig nedtegnet der, må henvises til Det Universelle Rettferdighetens Hus. Det som denne forsamling vedtar, enstemmig eller med flertall, er sannelig sannheten og Guds egen hensikt. Den som avviker fra det, er sannelig blant dem som elsker uenighet, har vist ondskap og vendt seg bort fra Paktens Herre. ...» Og igjen: «... Alle må søke veiledning hos Sakens Midtpunkt og Rettferdighetens Hus og vende seg til dem. Og den som vender seg til hva som helst annet, farer virkelig såre vill.»

58.16 Det Universelle Rettferdighetens Hus, som Beskytteren sa etterslekten ville betrakte som «det siste tilfluktssted for en vaklende sivilisasjon», er nå i Beskytterens fravær den eneste ufeilbarlig ledede institusjon i verden som alle må vende seg til, og på den hviler ansvaret for å sikre Guds Saks enhet og fremgang i samsvarende med det åpenbarte ord. Det foreligger uttalelser fra Mesteren og Beskytteren som påpeker at Det Universelle Rettferdighetens Hus, i tillegg til å være troens høyeste lovgivende organ, også er det organ som alle må vende seg til, og er bahá'í-administrasjonsordningens «topp» så vel som «bahá'í-samveldets høyeste organ». For Rettferdighetens Hus har Beskytteren i sine skrifter spesifisert slike grunnleggende funksjoner som utarbeidelsen av fremtidige verdensomspennende undervisningsplaner, håndteringen av troens forvaltningsanliggender og ledelsen, organiseringen og foreningen av Sakens anliggender over hele verden. Enn videre uttaler Beskytteren følgende i «Da Gud var her»: «Kitáb-i-Aqdas ... bevarer ikke

bare for ettertiden de grunnleggende lover og forordninger som hans fremtidige verdensordnings byggverk må hvile på, men i tillegg til den fortolkningsfunksjon som den forlener hans etterfølger med, forordner den de nødvendige institusjoner som alene kan garantere hans tros ubeskårne helhet og enhet.» Han har også, i «The Dispensation of Bahá'u'lláh», skrevet at medlemmene av Det Universelle Rettferdighetens Hus «og ikke den samlede skaren av dem som enten direkte eller indirekte velger dem, er således gjort til mottagerne av den guddommelige ledelse som på en og samme tid er denne åpenbarings hjerteblod og endelige garanti.»

Som Det Universelle Rettferdighetens Hus allerede har kunngjort, kan det ikke ved lovgivning gjøre det mulig å utnevne en etterfølger etter Shoghi Effendi, og det kan heller ikke ved lovgivning gjøre det mulig å utnevne flere Sakens Hender. Men det må gjøre alt i sin makt for å sikre gjennomføringen av alle de funksjoner som det deler med disse to mektige institusjoner. Det må sørge for behørig fremtidig ivaretagelse av funksjonene for beskyttelse og utbredelse, som de administrative organer deler med Beskytter-embetet og Sakens Hender. I Beskytterens fravær må det motta og utdele *huqúqu'lláh* i samsvar med følgende uttalelse av 'Abdu'l-Bahá: «Full eller delvis anvendelse av *huqúq* kan tillates, men dette bør gjøres etter tillatelse fra den Sakens myndighet som alle må vende seg til». Det må i sin grunnlov sørge for bestemmelser om å fjerne enhver av sine medlemmer som begår en synd som er «skadelig for det felles beste». Fremfor alt må det, med fullkommen tro på Bahá'u'lláh, forkynne hans Sak og gjennomføre hans lov slik at Den største fred vil bli fast grunnfestet i denne verden og grunnvollen for Guds rike på jord vil bli fullført.

(Fra et brev datert 27. mai 1966 skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

- 59.1 Ditt nylige brev der du med oss deler spørsmål som har meldt seg hos noen av ungdommene under studiet av «The Dispensation of Bahá'u'lláh», er blitt omhyggelig vurdert, og vi mener at vi bør kommentere både den bestemte passasjen du nevner og en beslektet passasje i samme verk, for begge gjelder forholdet mellom Beskytter-embetet og Det Universelle Rettferdighetens Hus.
- 59.2 Den første passasjen angår Beskytterens plikt til å insistere på at de øvrige medlemmer av Det Universelle Rettferdighetens Hus skal revurdere enhver lovgivning som han anser for å være i konflikt med og avvike fra ånden i de hellige skrifter. Den andre passasjen gjelder ufeilbarligheten hos Det Universelle Rettferdighetens Hus uten Beskytteren, nemlig Shoghi Effendis uttalelse om at «Uten en slik institusjon [Beskytter-embetet] ... [ville] den nødvendige ledelse for å definere sfæren for dens valgte representanters lovgivningsvirksomhet ... ha vært helt og holdent fjernet.»
- 59.3 Du viser til at noen av ungdommene stusset over hvordan den første av disse to passasjer kan stemme overens med slike uttalelser som den i 'Abdu'l-Bahás testament som bekrefter at Det Universelle Rettferdighetens Hus er «befrikket for all feiltagelse».
- 59.4 Akkurat slik som 'Abdu'l-Bahás testament ikke på noen måte motsier Kitáb-i-Aqdas, men med Beskytterens ord «bekrefter, supplerer og samordner forordningene i 'Aqdas», slik motsier Beskytterens skrifter hverken det åpenbarte Ord eller Mesterens fortolkninger. I forsøket på å forstå skriftene må man derfor først innse at der ikke er og ikke kan være noen virkelig motsigelse i dem, og i lys av dette kan vi tillitsfullt søke den betydningsenhet som de inneholder.

Beskytteren og Det Universelle Rettferdighetens Hus har 59.5
visse plikter og funksjoner felles. Hver av dem virker også innenfor
en separat og særskilt sfære. Som Shoghi Effendi forklarte: «[Det]
gjøres ... klart og tydelig hinsides enhver tvil at troens Beskytter
er gjort til Ordets fortolker, og at Det Universelle Rettferdighetens
Hus er tillagt funksjonen med å skulle gi lover vedrørende forhold
som ikke er uttrykkelig åpenbart i læren. Når Beskytteren virker
innenfor sin egen sfære, er hans fortolkning like autoritativ og
bindende som lovene vedtatt av Det Internasjonale Rettferdig-
hetens Hus, som har som sin sær- og forrett å avgj uttalelser om
og fatte den endelige avgjørelsen vedrørende slike lover og for-
ordninger som Bahá'u'lláh ikke uttrykkelig har åpenbart.» Han
fortsetter med å bekrefte at «Ingen av dem kan, eller vil noensinne,
krenke den andres hellige og foreskrevne område. Ingen av dem
vil forsøke å innskrenke den særlige og utvilsomme myndighet
som begge er tillagt av Gud.» Det er umulig å forestille seg at
to myndighetsentre kunne være i konflikt med hverandre, for
ifølge Mesteren «er begge under Abhá-skjønnhetens omsorg og
beskyttelse, vernet og ufeilbarlig ledet av hans hellighet den opp-
høyede», fordi begge er redskaper for den samme guddommelige
ledelse.

Utenom sin funksjon som lovgiver er Det Universelle Rett- 59.6
ferdighetens Hus gitt de mer generelle virksomheter med å beskytte
og administrere Saken, løse dunkle spørsmål og avgjøre saker som
har skapt uenighet. Det sies ingen steder at ufeilbarligheten for Det
Universelle Rettferdighetens Hus beror på Beskytterens medlem-
skap eller nærvær i dette organ. Faktisk har 'Abdu'l-Bahá i sitt
testament og Shoghi Effendi i sin «Dispensation of Bahá'u'lláh»
begge uttrykkelig uttalt at under rådslagning er de valgte med-
lemmer av Det Universelle Rettferdighetens Hus mottagere av

ufeilbarlig guddommelig ledelse. Videre hevdet Beskytteren selv i «The World Order of Bahá'u'lláh» at «Det må også bli klart forstått av enhver troende at Beskytter-institusjonen ikke under noen omstendigheter opphever eller selv i den minste grad svekker de fullmakter som er gitt Det Internasjonale Rettferdighetens Hus av Bahá'u'lláh i 'Kitábu'l-Aqdas' og gjentatte ganger blir høytidelig bekreftet av 'Abdu'l-Bahá i hans testament. Det utgjør på ingen måte en motsigelse av Bahá'u'lláhs testament og skrifter og ugyldiggjør heller ikke noen av hans åpenbarte anvisninger.»

59.7 Mens det spesifikke ansvar for Beskytteren er å fortolke Ordet, er han også utstyrt med alle de fullmakter og privilegier som er nødvendige for å utføre sin funksjon som Sakens Beskytter, dens hode og høyeste vern. Han er enn videre det uavsettelige overhode for og livslange medlem av troens øverste lovgivende organ. Det er som overhodet for Det Universelle Rettferdighetens Hus og som et medlem av dette organ at Beskytteren deltar i lovgivningsprosessen. Om følgende passasje, som ga opphav til ditt spørsmål, anses for å henvise til dette siste forholdet, vil du se at det ikke er noen motsigelse mellom den og de andre tekstene:

«Selv om troens Beskytter er gjort til det permanente overhode for et så ærverdig organ, kan han aldri, selv ikke midlertidig, tilta seg retten til eksklusiv lovgivning. Han kan ikke overstyre de øvrige medlemmers flertall, men er nødt til å insistere på at de foretar en ny vurdering av enhver lovgivning som han samvittighetsfullt mener å være i konflikt med ånden i Bahá'u'lláhs åpenbarte ytringer og å avvike fra den.»

Selv om Beskytteren i forhold til de øvrige medlemmer av Det 59.8
Universelle Rettferdighetens Hus ikke kan overstyre majoritetens
beslutning, er det utenkelig at de andre medlemmene ville ignorere
en eventuell innvending fremsatt av ham i løpet av rådslagningen,
eller vedta lover i strid med hva han uttalte å være i harmoni med
Sakens ånd. Det er tross alt den endelige lovgivningshandlingen
foretatt av Det Universelle Rettferdighetens Hus som er garantert
ufeilbarlighet, ikke eventuelle synspunkter som er uttrykt i løpet
av lovgivningsprosessen.

Man kan derfor se at det ikke er noen konflikt mellom Mester- 59.9
ens uttalelser vedrørende den ufeilbarlige guddommelige ledelsen
skjenket Det Universelle Rettferdighetens Hus og ovenstående
passasje fra «The Dispensation of Bahá'u'lláh».

Dersom vennene kjenner til noen av prosessene som Det Uni- 59.10
verselle Rettferdighetens følger under lovgivning, kan det hjelpe
dem til å forstå dette forholdet. Først studerer det selvfølgelig
de hellige tekster og Beskytterens fortolkninger med den største
omhu, så vel som å vurdere alle medlemmers synspunkter. Etter en
lengre rådslagning begynner prosessen med å utarbeide en uttalelse.
I løpet av denne prosessen kan det meget vel hende at hele saken
blir revurdert. Som et resultat av en slik revurdering kan den ende-
lige bedømmelsen være betydelig forskjellig fra den konklusjon
som ble foretrukket tidligere, eller det kan besluttes at det ikke
skal utferdiges noen lov i det hele ved den tid. Man kan forstå hvor
stor oppmerksomhet som ville blitt viet Beskytterens synspunkter
i løpet av ovenstående prosess om han var i live.

59.11 I vurderingen av den andre passasjen må vi nok en gang holde fast ved prinsippet om at læresetningene ikke motsier hverandre.

59.12 Skriftene ser klart for seg fremtidige Beskyttere og viser til dem, men ingen steder foreligger det noe løfte eller noen garanti om at linjen av Beskyttere ville vare evig. Det er tvert imot klare indikasjoner på at linjen kunne bli brutt. Dette til tross insisterer skriftene gjentatte ganger på at Pakten er uforgjengelig, og at Guds hensikt med denne Dag er uforanderlig.

59.13 En av de mest slående passasjer som ser for seg muligheten for et slikt brudd i linjen av Beskyttere, finnes i Kitáb-i-Aqdas selv:

Formuesgaver viet veltedighet hjemfaller til Gud, åpenbareren av tegn. Ingen har rett til å råde over dem uten tillatelse fra ham som er åpenbaringens demringssted. Etter ham skal denne myndighet gå over til aghsán [grener], og etter dem til Rettferdighetens Hus så fremt det skulle være opprettet i verden innen da – at de kan bruke disse formuesgaver til gagn for steder som er blitt opphøyet i denne Sak, og til hva som enn er pålagt dem av ham som er maktens og kraftens Gud. I annet fall skal formuesgavene hjemfalle til bahá-folket som ikke taler uten hans tillatelse og ikke dømmer uten i samsvar med det Gud har forordnet i denne Tavle – se, de er seierens forkjempere mellom himmel og jord – at de kan bruke dem på den måte som er fastsatt i Boken av Gud, den mektige, den gavmilde.

59.14 Shoghi Effendis bortgang i 1957 utløste nettopp den situasjon som denne passasjen ga forholdsregler for, ved at aghsán-linjen opphørte før Rettferdighetens Hus var blitt valgt. Selv om det

som vi har sett, var tatt forholdsregler for at aghşán-linjen ville ta slutt på et eller annet stadium, må vi aldri undervurdere det store tap som troen har lidd. Guds hensikt for menneskeheten forblir imidlertid uendret, og Bahá'u'lláhs mektige Pakt forblir urokkelig. Har ikke Bahá'u'lláh kategorisk erklært at «Allmaktens hånd har grunnlagt sin åpenbaring på et uangripelig, et varig grunnlag.» Mens 'Abdu'l-Bahá bekrefter: «Sannelig, Gud gjennomfører det som behager ham. Intet kan oppheve hans Pakt. Intet kan forhindre hans gunst eller motsette seg hans Sak!» «Alt er underlagt forgjengelighet, men din Herres Pakt skal fortsette å gjennomtrengre alle regioner.» «Prøvelsene i enhver religionsordning står i direkte forhold til hvor stor Saken er, og ettersom en så tydelig Pakt, skrevet av den ypperste Penn, inntil nå ikke er blitt inngått, er prøvelsene tilsvarende alvorlige. ... Disse ryster fra overtrederens side er ikke mer enn havets skum ... Dette havskum skal ikke vare og vil snart gå i oppløsning og forsvinne, mens Paktens osean vil bølge og drønne til evig tid.» Og Shoghi Effendi har klart uttalt: «Grunnfjellet som denne administrasjonsordning er anlagt på, er Guds uforanderlige hensikt for menneskeheten på denne dag.» «... denne guddommelige åpenbarings kostelige perle, som ennå er på fosterstadiet, skal utvikle seg innenfor skallet av Bahá'u'lláhs lov og dra videre frem, udelt og usvekket, inntil den favner hele menneskeheten.»

I bahá'í-troen er det utpekt to autoritative sentre som de troende må vende seg til, for i virkeligheten er Ordets fortolker en videreføring av dette senter som Ordet selv er. Boken er opptegnelsen av Bahá'u'lláhs ytring, mens den guddommelig inspirerte Fortolker er denne Boks levende munn – det er han og han alene som autoritativt kan erklære hva Boken betyr. Dermed er ett senter Boken med dens Fortolker, og det andre er Det Universelle

59.15

Rettferdighetens Hus ledet av Gud til å avgjøre hva som enn ikke er uttrykkelig åpenbart i Boken. Dette mønster med sentre og deres forbindelser er tydelig på hvert trinn i Sakens utvikling. I Kitáb-i-Aqdas ber Bahá'u'lláh de troende om å holde seg til Boken etter sin bortgang, og til «ham som Gud har ment, som har vokst frem fra denne Urgamle Rot». I Kitáb-i-'Ahdí (Bahá'u'lláhs Paktbok) gjør han det klart at denne henvisningen gjelder 'Abdu'l-Bahá. I Aqdas forordner Bahá'u'lláh også at Det Universelle Rettferdighetens Hus skal opprettes og forlener det med de fullmakter det behøver for å utføre sine forordnede funksjoner. I sitt testament oppretter Messeren eksplisitt Beskytter-embetet, som Shoghi Effendi erklærer var klart foregrepet i versene i Kitáb-i-Aqdas, bekrefter igjen myndigheten hos Det Universelle Rettferdighetens Hus, belyser den og henviser nok en gang de troende til Boken: «Til Den helligste bok må alle vende seg, og alt som ikke er uttrykkelig nedtegnet der, må henvises til Det Universelle Rettferdighetens Hus.» Og helt ved slutten av testamentet sier han: «Alle må søke veiledning hos Sakens Midtpunkt og Rettferdighetens Hus og vende seg til dem. Og den som vender seg til hva som helst annet, farer virkelig såre vill.»

59.16   Ettersom myndighetsområdet for Det Universelle Rettferdighetens Hus innen lovgivning utstrekker seg til alt som ikke er eksplisitt åpenbart i den hellige tekst, er det klart at Boken selv er den høyeste autoritet og avgrenser handlingsområdet for Rettferdighetens Hus. På samme måte må også Bokens fortolker inneha myndigheten til å definere lovgivningssfæren for Sakens valgte representanter. Beskytterens skrifter og rådene gitt av ham gjennom hans trettiseks år som Beskytter viser hvordan han utøvet denne funksjonen i forhold til Det Universelle Rettferdighetens Hus så vel som til nasjonale og lokale åndelige råd.

Det faktum at Beskytteren har myndigheten til å definere lovgivningssfæren for Det Universelle Rettferdighetens Hus medfører ikke den følgeslutning at Det Universelle Rettferdighetens Hus uten slik veiledning kunne bevege seg utenfor grensene for sin tilbørlige autoritet. En slik slutning ville komme i konflikt med alle de andre tekstene som henviser til ufeilbarlighet, og i særdeleshet med Beskytterens egen klare påstand om at Det Universelle Rettferdighetens Hus aldri kan eller vil trenge seg inn på Beskytter-embetets hellige og foreskrevne område. Man bør imidlertid huske på at selv om nasjonale og lokale åndelige råd kan motta guddommelig ledelse dersom de rådslår på den måte og i den ånd som er foreskrevet av 'Abdu'l-Bahá, så omfattes de ikke av de eksplisitte garantier om ufeilbarlighet som Det Universelle Rettferdighetens Hus er forlenet med. Enhver som studerer Saken grundig, kan se med hvilken omhu Beskytteren etter 'Abdu'l-Bahás bortgang veiledet disse valgte representanter for de troende i den omhyggelige etableringen av administrasjonsordningen og i utformingen av lokale og nasjonale bahá'í-grunnlover. 59.17

Vi håper at disse klargjøringene vil hjelpe vennene til å få en klarere forståelse av disse forbindelsene, men vi må alle huske at vi står for nært begynnelsen av systemet forordnet av Bahá'u'lláh til fullt å kunne forstå dets iboende muligheter eller de gjensidige forbindelser mellom dets bestanddeler. Som Shoghi Effendis sekretær på hans vegne skrev til en troende den 25. mars 1930: «Mesterens testament inneholder altfor mye til at den nåværende generasjon kan forstå det. Det kreves minst et århundres faktisk virksomhet før visdomsskattene skjult i det kan bli åpenbart. ...» 59.18

(Fra et brev datert 7. desember 1969 skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

- 60.1 Selv om Det Universelle Rettferdighetens Hus må anvende og supplere lovene i Aqdas, har det overhodet ingen rett til å endre noen lov som er særskilt åpenbart av Bahá'u'lláh. Som klart uttalt av Beskytteren, vil bestemmelsene i Kitáb-i-Aqdas bli «stående urørt» gjennom hele religionsordningen.

(Fra et brev datert 28. april 1974 skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

- 61.1 En pakt i religiøs forstand er en bindende overenskomst mellom Gud og mennesker, der Gud forlanger en viss oppførsel av menneskene som han til gjengjeld garanterer visse velsignelser, eller der han gir menneskene visse gaver og til gjengjeld avkrever motagerne et løfte om å opptre på en bestemt måte. Det er for eksempel Den Større Pakt som hver gudsmanifestasjon inngår med sine tilhengere. Han lover der at i tidens fylde vil en ny manifestasjon bli sendt, og av dem tar han det løfte at de skal godta ham når dette skjer. Det er også Den Mindre Pakt som en gudsmanifestasjon inngår med sine tilhengere om at de vil godta hans utpekte etterfølger etter ham. Hvis de gjør det, kan troen forbli forenet og ren. Hvis ikke, blir troen splittet og dens kraft ødet. Det er en Pakt av denne typen Bahá'u'lláh inngikk med sine tilhengere angående 'Abdu'l-Bahá, og som 'Abdu'l-Bahá videreførte for fremtiden gjennom administrasjonsordningen som Bahá'u'lláh allerede hadde skapt.

(Fra et brev datert 23. mars 1975 skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

- 62.1 Angående ditt første spørsmål: Det er viktig at i vurderingen av henvisningene til Beskytter-embetet i troens skrifter, og særlig i bestrebelsen på å forstå hvordan disse henvisningene kommer til anvendelse ved denne tid, bør du innse at ordet «Beskytter-embete» blir brukt med ulik betydning i forskjellige sammenhenger. I visse

sammenhenger peker det på Beskytterens eget kontor og hans egen funksjon, i andre til linjen av Beskyttere, i atter andre har det en mer utvidet betydning som omfatter Beskytteren og hans ledsagende institusjoner. Det ville ikke desto mindre være helt ukorrekt å si at når det nå ikke er noen Beskytter, så er Sakens Hender medlemmer av Beskytter-embetets institusjon. Det ville heller ikke være korrekt å bruke denne benevnelsen på Det internasjonale undervisningssenter, Rådgiverne, hjelperådsmedlemmene og deres assistenter.

I den særskilte betydning å vise til Beskytterens eget kontor og hans egen funksjon, finner Rettferdighetens Hus at privilegiene og pliktene knyttet til ham er av tre slag. For det første er det, som forklart i et brev til en troende publisert i «Wellspring of Guidance»⁷, en rekke funksjoner og objekter som Beskytter-embetet har felles med Det Universelle Rettferdighetens Hus, og som Rettferdighetens Hus må fortsette å følge opp. For det annet er det andre funksjoner ved Beskytter-embetet som i fraværet av en Beskytter hviler på Det Universelle Rettferdighetens Hus, for eksempel lederstillingen for troen, ansvaret for å lede arbeidet ved institusjonen Guds Saks Hender og sikre fortløpende ivaretagelse av funksjonene, eller beskyttelse og utbredelse, tillagt denne institusjon, og retten til å forvalte *huqúqu'lláh*. For det tredje er det de privilegier og plikter som ligger eksklusivt innenfor Beskytterens egen sfære, og som derfor, i fraværet av en Beskytter, er ute av drift, bortsett fra at det monumentale arbeid som allerede er utført av Shoghi Effendi, fortsetter å være til varig nytte for troen. En slik funksjon er den autoritative fortolkningen av læresetningene.

(Fra et brev datert 5. mai 1977 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

---

7 Se utdrag 58.

63.1 I løpet av sin embetstid ble Shoghi Effendi flere ganger bedt om å definere sfæren for sin virksomhet og sin ufeilbarlighet. Svarene som han ga, og som ble skrevet på hans vegne, er høyst opplysende. Han forklarer at han ikke er en ufeilbarlig autoritet angående emner som økonomi og vitenskap, og han går heller ikke inn på tekniske saker siden hans ufeilbarlighet er begrenset til «forhold som er knyttet strengt til Saken». Han påpeker videre at «han er ikke, som en profet, allvitende når han vil», at hans «ufeilbarlighet dekker fortolkning av det åpenbarte ord og anvendelsen av det», og at han også er «ufeilbarlig i beskyttelsen av troen». Enn videre blir følgende retningslinje fremsatt i ett av hans brev:

Det er ikke opp til individuelle troende å begrense Beskytterens autoritetssfære eller å bedømme når de må adlyde Beskytteren, og når det står dem fritt å avvise hans bedømmelse. En slik holdning ville åpenbart føre til forvirring og splid. Siden Beskytteren er lærens utpekte fortolker, er det hans ansvar å si hvilke saker som ved å angå troens interesser krever fullstendig og ubetinget lydighet overfor hans anvisninger fra de troendes side.

63.2 Man må alltid huske at etter 'Abdu'l-Bahá var autoritativ tolkning av læren Beskytterens eksklusive rett og falt innenfor Beskytter-embetets «hellige og foreskrevne domene», og derfor kan ikke og vil ikke Det Universelle Rettferdighetens Hus gripe inn i dette domene. Det Universelle Rettferdighetens Hus har som sin eksklusive sfære å «uttale seg om og avgi den endelige bedømmelse om slike lover og forordninger som Bahá'u'lláh ikke uttrykkelig har åpenbart». Utenom denne grunnleggende forskjellen i funksjonene for de to søyler i Bahá'u'lláhs verdensordning, for så vidt som det angår de øvrige plikter for troens overhode, deler Det Universelle

Rettferdighetens Hus med Beskytteren ansvaret for anvendelsen av det åpenbarte ord, for beskyttelsen av troen så vel som plikten til «å sikre kontinuiteten for denne guddommelig utnevnte myndighet som flyter fra vår tros Kilde, å trygge enheten mellom dens tilhengere og å bevare dens lære hel, ubeskåret og smidig». Det Universelle Rettferdighetens Hus er imidlertid ikke allvitende. Som Beskytteren ønsker det å få seg forelagt kjensgjerningene når det blir kalt til å ta en beslutning, og som han kan det godt endre sin beslutning når det fremkommer nye kjensgjerninger.

(Fra et brev datert 22. august 1977 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

... Den guddommelige plans tavler, som ble åpenbart av 64.1
'Abdu'l-Bahá under første verdenskrig, er charteret for å undervise om troen. Alle undervisningsplanene presentert av den elskede Beskytter, så vel som de etterfølgende ledet av Det Universelle Rettferdighetens Hus, er stadier i gjennomføringen av denne hovedplan unnfanget av Paktens Midtpunkt for å spre Bahá'u'lláhs budskap.

Når Det Universelle Rettferdighetens Hus utarbeider målene 64.2
for en plan, som Femårsplanen, samler det i samarbeid med Det Internasjonale Undervisningscenter informasjon om troens nåværende status rundt om i verden, vurderer menneskehetens tilstand som en helhet og retningen som politiske og økonomiske hendelser i hele verden beveger seg i, og tenker på de særskilte behov ved bahá'í-samfunnets utviklingsmønster i hvert land. Så setter det opp mål som det i lys av foreliggende informasjon bedømmer å være både vesentlige å nå og også være innenfor bahá'í-samfunnenes kapasitet til å gjennomføre. Alle mål satt på denne måten, er minimumsmål. Det vil si at menneskehetens behov er langt større enn

noe bahá'í-samfunnet for tiden kan planlegge å dekke. Og selv om målene blir satt så høyt som Det Universelle Rettferdighetens Hus anser det mulig for bahá'íene å nå i løpet av tiden som er gitt, bør vennene derfor alltid bestrebe seg på å overgå dem om de kan.

- 64.3 I sin målsetting kan Rettferdighetens Hus ikke ta hensyn til den uforutsigelige måten som Guds høyeste plan fungerer på. Det kan til tider synes som at den store plan forstyrrer den mindre plans arbeid, men vennene bør ikke la seg uroe av dette. I 1955 grep en brå oppblussing i forfølgelsen av troen i dens fødeland dramatisk inn i Tiårskorstogets fremgang. Under henvisning til dette skrev Beskytteren, som nedtegnet på side 140 i «Citadel of Faith»:

For selv om det nylig igangsatte åndelige verdenskorstog – som i beste fall utgjør bare den mindre plan i gjennomføringen av den allmektiges plan for menneskehetens frelse – har lidd et alvorlig tilbakeslag som et resultat av disse tumultene som midlertidig har lammet det store flertall av Bahá'u'lláhs organiserte tilhengere i hans fødeland, så har likevel Guds overordnede plan, som beveger seg på mystisk vis og utgjør en kontrast til en klart uttenkt plans ordnede og velkjente prosesser, mottatt et kraftstøt av en styrkegrad som bare ettertiden kan bedømme på tilfredsstillende vis.

(Fra et brev datert 29. september 1977 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

- 65.1 Du uttrykker frykt for at myndigheten gitt 'Abdu'l-Bahá, Beskytteren og Det Universelle Rettferdighetens Hus kunne lede til en progressiv reduksjon i det «tilgjengelige rom for personlig tolkning», og at «manifestasjonens faktiske skrifter vil ha mindre og mindre betydning», og du gir eksempler på hva som har hendt

i tidligere religionsordninger. Rettferdighetens Hus foreslår at du i din tenkning om dette betrakter hvordan Bahá'u'lláhs Pakt faktisk har virket, og du vil se hvor svært forskjellige dens prosesser er fra, la oss si, utviklingen av loven innen rabbinisk jødedom eller pavedømmets funksjonsmåte i kristendommen. Fortidens praksis i disse to religioner, og også i stor utstrekning i islám, har vært å anta at åpenbaringen gitt av grunnleggeren var den endelige, fullkomne åpenbaring av Guds vilje overfor menneskeheten, og all påfølgende klarlegging og lovgivning har vært tolkende i den forstand at den tok sikte på å anvende denne grunnleggende åpenbaringen på nye problemer og situasjoner som har oppstått. Bahá'í-premissene er ganske annerledes. Selv om Bahá'u'lláhs åpenbaring blir godtatt som Guds Ord og hans lov som Guds lov, er forståelsen helt fra begynnelsen av at åpenbaringen er progressiv, og at selv om loven er Guds vilje for denne tidsalder, vil den utvilsomt bli endret av Guds neste manifestasjon. For det annet blir bare åpenbaringens skrevne tekst betraktet som autoritativ. Det er ingen muntlig lov som i jødedommen, ingen kirkens tradisjon som i kristendommen, ingen hadíth som i islám. For det tredje blir det trukket en klar grense mellom fortolkning og lovgivning. Autoritativ fortolkning er 'Abdu'l-Bahás og Beskytterens eksklusive privilegium, mens ufeilbarlig lovgivning er funksjonen for Det Universelle Rettferdighetens Hus.

Hvis du studerer 'Abdu'l-Bahás og Beskytterens skrifter, vil du se hvor veldig forskjellige de er fra rabbinernes og kirkens fortolkninger. De er ikke en progressiv fossilisering av åpenbaringen, de er stort sett utlegninger som kaster et klart lys på passasjer som kan ha vært ansett for å være dunkle, de peker på den nære innbyrdes forbindelsen mellom ulike læresetninger, de utlegger innebyrden av skriftlige henspillinger, og de oppdrar bahá'íene om 65.2

de veldige betydninger av Bahá'u'lláhs Ord. Snarere enn på noen måte å fortrenge manifestasjonens Ord, leder de oss gang på gang tilbake til dem.

65.3 I troen gjøres det også en viktig distinksjon mellom autoritativ fortolkning, som ovenfor beskrevet, og den fortolkning som enhver troende har full rett til å ytre. De troende kan fritt, blir faktisk oppmuntret til å, studere skriftene på egen hånd og å uttrykke sin forståelse av dem. Slike personlige fortolkninger kan være svært opplysende, men alle bahá'ier, innbefattet den som uttrykker synspunktet, hvor lærd vedkommende enn måtte være, bør innse at det er bare et personlig syn og aldri kan bli forsvart som en norm som andre skal akseptere, heller ikke bør stridigheter noensinne bli tillatt å oppstå over forskjeller mellom slike meninger.

65.4 Lovgivningen som foretas av Det Universelle Rettferdighetens Hus, er forskjellig fra fortolkning. Autoritativ fortolkning, som gjort av 'Abdu'l-Bahá og Beskytteren, er en guddommelig ledet uttalelse om hva Guds Ord betyr. Den guddommelig inspirerte lovgivning ved Det Universelle Rettferdighetens Hus forsøker ikke å si hva det åpenbarte Ord betyr – den erklærer hva som må gjøres i tilfeller der den åpenbarte tekst eller dens autoritative fortolkning ikke er eksplisitt. Den befinner seg derfor på et helt annerledes plan enn den hellige tekst, og Det Universelle Rettferdighetens Hus er gitt myndighet til å oppheve eller endre sin egen lovgivning når det finner at forholdene innbyr til det. Videre er holdningen til lovgivning annerledes i bahá'í-troen. Den menneskelige tendens har i tidligere religionsordninger vært å ønske svar på ethvert spørsmål og å komme frem til en bindende beslutning angående hver lille

detalj innen tro eller praksis. Tendensen i bahá'í-ordningen har fra Bahá'u'lláhs egen tid vært å klargjøre de styrende prinsipper, å gi bindende uttalelser om detaljer som synes vesentlige, men å overlate et vidt område til den enkeltes samvittighet. Den samme tendensen fremkommer også i administrative anliggender. Beskytteren pleide å si at nasjonale råds arbeid burde være uniformt i vesentlige ting, men at i sekundære ting var forskjeller ikke bare tillatt, men ønskelige. Av denne grunn blir en rekke punkter ikke uttrykt i den nasjonale bahá'í-grunnlov (nasjonale råds tillits-erklæring og vedtekter); de overlates til hvert nasjonalt åndelig råds egen beslutning.

(Fra et brev datert 3. januar 1982 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

Mens hovedfunksjonen for Det Universelle Rettferdighetens Hus i siste instans vil være lovgivning, har det løpende ansvar for institusjonens utøvende og juridiske funksjoner. 66.1

(Fra et brev datert 19. mai 1985 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til et nasjonalt åndelig råd)

Ditt brev berører et tema som i tidens løp vil få økende oppmerksomhet fra Det Universelle Rettferdighetens Hus i samsvar med dets forpliktelser, slik disse uttrykkelig pålegges det i de hellige tekster. For eksempel sier Bahá'u'lláh: 67.1

I henhold til de grunnleggende lover som vi tidligere har åpenbart i Kitáb-i-Aqdas og andre tavler, er det overlatt rettferdige konger og presidenter og tillitsmennene i Rettferdighetens hus å ta seg av alle anliggender.

(*Bahá'u'lláhs Tavler*, s. 93)

Et annet sted uttaler han:

Det påligger ministrene i Rettferdighetens hus å fremme den mindre fred, slik at jordens folk kan bli befridd for byrden av overdrevne utgifter. Denne saken er ubetinget nødvendig og absolutt påkrevet, for fiendtligheter og strid er roten til lidelse og ulykke.

(Bahá'u'lláhs Tavler, s. 89–90)

Og igjen hevder han:

Alle statsanliggender bør henvises til Rettferdighetens hus, men gudsdyrkelsen må skje i samsvar med hva Gud har åpenbart i sin Bok.

(Bahá'u'lláhs Tavler, s. 27)

Enn videre fortelles det at 'Abdu'l-Bahá i en tale har sagt:

Han [Bahá'u'lláh] har forordnet og opprettet Rettferdighetens Hus, som er gitt en politisk så vel som en religiøs funksjon, den fullkomne forening og sammensmelting av kirke og stat. Denne institusjon befinner seg under den beskyttende kraften fra Bahá'u'lláh selv.

(The Promulgation of Universal Peace, 1982 utg., s. 455)

67.2 Som man kan se av den nåværende situasjon i verden og den nåværende tilstand i bahá'í-samfunnets utvikling, peker uttalelser som disse på et fremtidig stadium i virksomheten for Rettferdighetens Hus og i vårt verdenssamfunns måte å fungere på. Men i mellomtiden vil Rettferdighetens Hus, ut fra det som bestemte omstendigheter berettiger, avgjøre hvordan bahá'ier og deres

nasjonale og lokale institusjoner vil forholde seg til sine respektive regjeringer.

(Fra et brev datert 23. juni 1987 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

... man bør merke seg at i de fleste områder av menneskers 68.1
adferd finnes det handlinger som er klart motsatt Guds lov, og andre som er klart godkjent eller kan tillates. Mellom disse er det ofte et grått område der det ikke er umiddelbart klart hva som bør gjøres. Det har vært en menneskelig tendens til å ville eliminere disse grå områdene, slik at ethvert aspekt ved livet blir klart foreskrevet. Et resultat av denne tendensen har vært den kolossale opphopningen av fortolkning og sekundær lovgivning som har kvalt ånden i visse eldre religioner. I bahá'í-troen brukes det også her måtehold, som blir så sterkt hevdet av Bahá'u'lláh. Det er tatt forholdsregler for supplerende lovgivning av Det Universelle Rettferdighetens Hus – lovgivning som det selv kan oppheve og endre etter hvert som forholdene forandres. Det er også allerede etablert et klart mønster i de hellige skrifter, i fortolkningene utført av 'Abdu'l-Bahá og Shoghi Effendi og i beslutningene som så langt er tatt av Det Universelle Rettferdighetens Hus, der et område for lovanvendelsen med hensikt er overlatt til den enkelte troendes samvittighet. Dette er tidsalderen da menneskeheten må nå modenhet, og ett aspekt ved dette er at individer påtar seg ansvaret for, ved hjelp av rådslagning, å bestemme sin egen handlemåte innenfor områder som er latt åpne av Guds lov.

Det bør også bemerkes at det hverken er mulig eller ønskelig 68.2
for Det Universelle Rettferdighetens Hus å fremlegge et sett av regler som dekker enhver situasjon. Det er snarere individets oppgave å bestemme, ut fra sin egen bønnstøttede forståelse av

skriftene, nøyaktig hvordan kursen for dets adferd bør være i forhold til situasjoner som vedkommende møter i sitt daglige liv. Hvis personen skal oppfylle sin misjon i livet som en tilhenger av Den Velsignede Fullkommenhet, vil han forme sitt livsmønster etter læresetningene. Den troende kan ikke nå dette mål bare ved å leve i samsvar med et sett av stive reguleringer. Når livet er orientert mot å tjene Bahá'u'lláh, og når enhver bevisst handling gjøres innenfor denne referanserammen, vil han ikke mislykkes i å nå sitt livs sanne formål.

- 68.3 Derfor må hver troende hele tiden studere de hellige skrifter og anvisningene fra den elskede Beskytter og alltid bestrebe seg på å oppnå en ny og bedre forståelse av deres betydning for seg selv og sitt samfunn. Han bør be inderlig om guddommelig ledelse, visdom og styrke til å gjøre det som behager Gud og til å tjene ham til alle tider og etter beste evne.

(Fra et brev datert 5. juni 1988 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

- 69.1 Ett av hovedanliggende for Det Universelle Rettferdighetens Hus vil, etter hvert som bahá'í-administrasjonsordningen vokser frem, være å sikre at den utvikler seg i samsvar med bahá'í-åpenbaringsens ånd. Samtidig som mange fordelaktige aspekter ved menneskenes generelle samfunn trygt kan innpasses i bahá'í-administrasjonen, vil Rettferdighetens Hus vokte seg for den fordervelige påvirkningen av disse ikke-bahá'í politiske og sosiale begreper og praksiser som ikke er i harmoni med den guddommelige norm.

(Fra et brev datert 27. april 1995 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

Rettferdighetens Hus merker seg at du er blitt foruroliget av 70.1
noen av innleggene i e-postbaserte diskusjonsgrupper som du nylig
har vært medlem av. E-postbaserte diskusjonsgrupper er et nytt
fenomen. De kan gi svært store fordeler for kommunikasjon mel-
lom mennesker og for å undervise i og om troen, men som du har
sett, kan de også skape vidtrekkende problemer. Bruken av e-post
krever en justering av betraktningmåten. Diskusjoner mellom
bahá'ier pleide tidligere å foregå muntlig blant grupper av venner
privat, eller ved sommerskoler og andre bahá'-i-treff, eller i brev
mellom enkeltpersoner. Det var ikke til å unngå at det ble fremsatt
mange feilaktige uttalelser. Ikke alle kommentarer var så sømme-
lige som de burde ha vært. Mange uttalelser ble misforstått av dem
som hørte dem. Tross alt har ikke alle bahá'ier en dyp kunnskap
om læresetningene, og det er klart at selv akademisk anseelse ikke
er noen garanti for en korrekt forståelse av Guds åpenbaring. Før
e-postens tid hadde slike overdrivelser en begrenset rekkevidde og
var av en flyktig natur. Den samme diskusjonstypen spres nå blant
hundre eller flere mennesker, som ofte ikke kjenner hverandre.
Den er i en form som er varigere enn tale og kan bli spredt til en
stor leserkrets ved et tastetrykk. Det kreves derfor et nytt nivå av
selvdisiplin av dem som deltar. Slike diskusjoner mellom bahá'ier
krever selvbeherskelse og rene motiver så vel som elskverdighet,
oppriktighet og åpenhet.

Troens sentrale, forenende element er Pakten. Dette er den 70.2
institusjon som garanterer at troen og dens læresetninger vil for-
bli tro mot åpenbaringen brakt av Bahá'u'lláh og utlagt av hans
guddommelig ledede fortolkere. Den er det ene middel som kan
beskytte troen mot den forvrengning og oppløsning som alle tid-
ligere religioner er blitt utsatt for av bestrebelsene – de være seg
velmente eller ei – gjort av de retthaverske og ambisiøse blant deres

tilhengere på å tvinge Guds Sak inn i mønstre som de personlig foretrakk.

70.3 Hvis derfor en deltager i e-postdiskusjon synes at et fremført syn ser ut til å motsi eller underminere Paktens bestemmelser, bør vedkommende være fri til å si det og ærlig og høflig forklare hvorfor han synes som han gjør. Personen som kom med den første uttalen, vil da bli i stand til å revurdere sin mening og bør, hvis han fortsatt mener den er gyldig, være i stand til å forklare hvorfor den ikke motsier hverken Paktens bokstav eller dens ånd. Deltagerne i en slik diskusjon bør unngå ordstrid. Og hvis de er ute av stand til å avklare et spørsmål, bør de forelegge saken for Det Universelle Rettferdighetens Hus, i samsvar med 'Abdu'l-Bahás testament: «Av dette organ skal alle vanskelige problemer løses ...», og det er bemyndiget til å avgjøre «alle problemer som har forårsaket uenighet, spørsmål som er uklare og saker som ikke er uttrykkelig nedtegnet i Boken». På denne måten kan Pakten opplyse og dempe diskursen og gjøre den fruktbar ...

70.4 Bahá'u'lláhs administrasjonsordning befinner seg i en vekst- og utviklingsprosess. I dens struktur og virkemåte er det aspekter som ifølge Beskytterens forklaring bør være ensartede i hele verden. Det er også sekundære aspekter som kan variere fra land til land som avgjort av det ansvarlige nasjonale åndelige råd i samsvar med behovene og forholdene i dets myndighetsområde. Aspektene som må være uniforme, er fremsatt i grunnloven for Det Universelle Rettferdighetens Hus og i grunnlovene for de nasjonale og lokale åndelige råd.

70.5 Etter hvert som bahá'í-samfunnene vokser, vil Det Universelle Rettferdighetens Hus sikre at dette gudskapte system vil utvikle

seg i samsvar med den ufeilbare ledelse som det er mottageren av.

De som fra tid til annen uttrykker sin misnøye med administrasjonsordningens nåværende struktur, ville gjøre klokere i å vende oppmerksomheten mot et grundig studium av prinsippene som den er basert på, som utlagt av 'Abdu'l-Bahá og Shoghi Effendi, og rette sine bestrebelsler inn mot disse tekstenes ånd og bokstav. Så godt som hvert problem som tilskrives en strukturfeil, kan faktisk spores til en mangel i de enkelttroendes måte å forstå og gjennomføre troens administrative prinsipper på. 70.6

I «The Dispensation of Bahá'u'lláh» uttaler Shoghi Effendi: 70.7

Denne nyfødte administrative orden innlemmer i sin struktur visse elementer som også er å finne i hver av de tre anerkjente former for verdslig styre, uten i noen forstand å være bare en kopi av noen av dem, og uten å innføre i sitt maskineri noen av de kritikkverdige trekk som de etter sitt vesen besitter.

De tre former for verdslig styre som Beskytteren viser til, er autokrati (enmannsstyre), aristokrati (styre ved de beste menneskene) og demokrati (styre ved hele folket). Senere i samme dokument henviser Beskytteren til disse tre former for verdslig styre idet han skriver: 70.8

Mens denne administrasjonsordningen ikke kan sies å være modellert etter noen av disse anerkjente styringssystemer, så inkorporerer, forliker og assimilerer den i sitt rammeverk slike sunne elementer som er å finne i hver av dem. Den arvelige myndighet som Beskytteren forpliktes til å utøve, de helt nødvendige og vesentlige funksjoner som Det Universelle

Rettferdighetens Hus utfører, de spesifikke bestemmelser som krever at det skal velges på demokratisk vis av de trofastes representanter – disse går sammen om å demonstrere sannheten om at denne guddommelig åpenbarte ordning, som aldri kan bli identifisert med noen av de standardtyper for styring som Aristoteles viste til i sine verker, inkorporerer og forener de åndelige sannheter som den selv er basert på, med de sunne elementer som er å finne i hver av dem. Siden de allment erkjente onder som er rotfestet i hvert av disse systemer, er strengt og permanent utelukket, kan denne unike ordning, hvor lenge den enn måtte vare, og hvor vidt forgrenet den enn er, aldri degenerere til noen form for despoti, oligarki eller demagogi som før eller senere må ødelegge maskineriet i alle menneskeskapte og i bunn og grunn defekte politiske institusjoner.

70.9 I «Da Gud var her» gir Beskytteren en ytterligere kommentar til samme tema om hva som kjennetegner bahá'í-administrasjonsordningen:

Den inneholder i sin struktur visse elementer som kan finnes i hver av de tre anerkjente former for verdslig regjering, og er uten de mangler som hver av dem i seg selv rommer, og den forener de velgjørende sannheter som hver av dem utvilsomt inneholder, uten på noen måte å forringe integriteten av de guddommelige sannheter som den i alt vesentlig er bygget på. Visse trekk skiller i sum ordningen forbundet med Bahá'u'lláhs åpenbaring fra ethvert av de eksisterende systemer for menneskelige styresett: den arvelige myndighet som administrasjonsordningens Beskytter er kalt til å utøve, og retten til å tolke den hellige skrift som han alene er

gitt; fullmaktene og privilegiene tilhørende Det Universelle Rettferdighetens Hus, som har eneretten til å gi lover om saker som ikke uttrykkelig er åpenbart i Den helligste bok; forordningen som fritar dets medlemmer for ethvert ansvar overfor dem de representerer, og for plikten til å rette seg etter deres synspunkter, overbevisninger og følelser; de spesifikke bestemmelser som krever at det store flertall av de trofaste fritt og demokratisk velger den institusjon som utgjør det verdensvide bahá'í-samfunns eneste lovgivende organ.

Selv om administrasjonsordningen nå må fungere uten en levende Beskytter og dermed uten en vedvarende kilde til guddommelige ledet autoritativ fortolkning, er sunne elementer av alle tre typer styresett fortsatt legemliggjort i denne ordning: i de hellige teksters vedvarende autoritet og den bindende virkningen av 'Abdu'l-Bahás og Beskytterens tolkninger; i forpliktelsen som påhviler medlemmene av Rettferdighetens Hus til å «følge det som deres samvittighet pålegger dem og tilskynder dem til» uten å være styrt av «følelsene, den alminnelige oppfatning og selv overbevisningene hos det store flertall av de troende ...»; i valget (direkte eller indirekte) av medlemmene av alle styrende organer ved ubundet stemmegivning fra det store flertall av de troende, upåvirket av enten nominasjoner eller valgagitasjon og uberørt av partiånd og interesse for makt, som er så vanlige trekk ved dagens samfunn. Den er fremfor alt solid rotfestet i de «åndelige sannheter» åpenbart av Bahá'u'lláh. 70.10

I årene etter å ha skrevet de oven siterte ordene, påskyndet Shoghi Effendi enn videre ikke bare prosessen med å virkeliggjøre Det Universelle Rettferdighetens Hus ved å utpeke Det Internasjonale Bahá'í-råd, men utpekte også Guds Saks Hender i 70.11

samsvar med bestemmelsene i 'Abdu'l-Bahás testament og begynte utviklingen av den serie av institusjoner som omfattet «eminente og hengivne troende utpekt for de spesifikke formål å beskytte og utbre Bahá'u'lláhs tro under veiledning fra denne tros overhode».⁸ Den meget viktige betydningen av dette kan man nå klart se i virksomheten hos Det Internasjonale Undervisningssenter, de kontinentale rådgivernemnder, hjelperådsmedlemmene og deres assistenter.

70.12 Fra visse hold har det gjennom en rekke tiår vært gjort gjentatte forsøk på å innføre den idé i bahá'í-troen at det er ønskelig og riktig å skape forandring i samfunnet ved å danne en støttegruppe av likesinnede troende for å øve press på de valgte råd. En slik idé er svært lik dannelsen av partier og fraksjoner, som er et akseptert og kjent trekk ved mange representative demokratier. Det er imidlertid fullstendig uforenlig med bahá'í-administrasjonens ånd og ville forvrengte dens natur og undergrave den enhet som Pakten har ment å bevare.

70.13 Faktisk har de valgte institusjoner ansvar for å «gjøre seg kjent med de rådende forhold i samfunnet» og «må nøkternt overveie sidene ved enhver sak som forelegges dem til vurdering», men en overvekt av negativ kritikk og splid mellom vennene er ikke til hjelp for denne prosessen.

(Fra et brev datert 16. februar 1996 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

71.1 Du sier deg urolig over at forsøk som gjøres på å innføre et skille mellom «lege bahá'ier» og «lærde bahá'ier» ved studiet

---

8 *The Constitution of the Universal House of Justice*, innledning til vedtektene.

av troen, har en tendens til å skape en atmosfære av manglende enhet blant vennene. Din bekymring er fullt berettiget. En slik tilnærming til studiet av Saken ville røpe en grunnleggende feilopfatning av mønsteret for bahá'í-samfunnet slik dette presenteres i troens lære.

Som du vet, sier Bahá'u'lláh at alle er pålagt å søke kunnskap, og at av ham beskrives kunnskapen selv som «vinger for menneskets liv» og «en stige for å komme høyere». De som ved store prestasjoner i denne henseende lot dem bidra på viktige måter til sivilisasjonens fremme, fortjener anerkjennelse og takknemlighet fra samfunnets side. 71.2

I studiet av Guds åpenbaring vil en persons dyktighet i en av de fysiske eller sosiale vitenskapsgrener, i jus, filologi eller andre spesialiseringsfelt, ofte kaste verdifullt lys på spørsmål som undersøkes, og slike bidrag bør man sette stor pris på. Feltet for studier av Det nære østen, som nevnes i ditt brev, er ett som vil være til hjelp på denne måten. Men ingen enkelt spesialisering blant de mange grener av vitenskapelig forskning kan gi sine utøvere en autoritativ rolle i fellesinnsatsen for å utforske innebyrden av en så overveldende og altomfattende masse av sannhet. 71.3

Samtidig som Bahá'u'lláh oppfordrer til å søke kunnskap, har han fullstendig avskaffet det trekk ved alle tidligere religioner som lot en spesiell kaste av personer, som det kristne presteskap eller den islamske 'ulamá, utøve myndighet over sine medtroendes religiøse forståelse og praksis. I et brev på persisk skrevet på vegne av Beskytteren til det åndelige råd for bahá'ier i Istanbul legger han i en viss grad vinn på å understreke betydningen av dette markerte avvik fra religionens tidligere historie: 71.4

Men Gud skje lov for at Herlighetens Penn har gjort det av med de lærdes og klokes urokkelige og diktatoriske synspunkter, avvist enkeltpersoners påstander som et autoritativt kriterium, selv om de ble anerkjent som de dyktigste og lærdeste blant mennesker, og forordnet at alle saker skal henvises til autoriserte sentre og spesifiserte råd.

- 71.5 Bahá'í-religionsordningen blir av grunnleggeren beskrevet som «en dag som ikke skal etterfølges av natt». Ved sin Pakt har Bahá'u'lláh sørget for en usvikelig kilde til guddommelig ledelse som vil vare gjennom hele religionsordningen. Myndighet til å forvalte samfunnets anliggender og til både å sikre at Guds Ord forblir helt og ubeskåret og å fremme troens budskap, er overgitt den forvaltningsordning som Pakten har gitt opphav til. Det er bare ved den frie valgprosessen eller ved usøkt utnevning at medlemmene av denne ordnings institusjoner tildeles sine stillinger i den. I troen finnes det ikke noe yrke hverken i dens trosundervisning eller dens forvaltning som man kan oppøve seg i, eller som en troende tilbørlig kan aspirere til. Bahá'u'lláhs advarende ord er særlig relevante:

Helt siden søken etter fortrinn og æresbevisninger gjorde seg gjeldende, er verden gjort øde. Den er blitt ødslig ...

Mennesket er i sannhet edelt, siden Guds tegn er forvart i enhver. Å anse seg selv for å være overlegen i kunnskap, lærdom eller dyd, eller å opphøye seg selv eller å søke forfremmelse, er ikke desto mindre en alvorlig overtredelse.

- 71.6 Å fremme lærdom av enhver art blant troens medlemmer er en aktivitet som ligger til grunn for å nå samfunnets vidtfavnende

mål. Oppmuntring av de enkelte troende til å tilegne seg kunnskap, driften av bahá'í-skoler, -universiteter og -opplæringsinstitutter, organiseringen av studiegrupper og virksomheten i arbeidsgrupper viet anvendelsen av åpenbaringsens prinsipper på utfordringene som menneskeheten står overfor: Alt dette representerer av den grunn aktiviteter som både rådgiverne og deres medhjelpere på den ene side og nasjonale og lokale råd på den annen må interessere seg for. I ivaretagelsen av disse krevende forpliktelser finner bahá'í-institusjoner overalt sin innsats i stor utstrekning øket ved hjelpen fra troende som på grunn av sine intellektuelle sysler, karakteregenskaper og hengivenhet til Saken er særlig egnet til å bidra med sine tjenester.

Et særlig ansvar i saken hviler på rådgiverne siden de er gitt 71.7 plikt til å hjelpe den enkelte troende til å forløse sitt potensial. Medlemmene av denne institusjon, som er utnevnt for visse perioder, er gitt oppgaven med å forestå en videreføring inn i fremtiden av virksomhetene med å beskytte og utbre troen som ble pålagt Sakens Hender i 'Abdu'l-Bahás testament. Rådgiverne blir derfor kalt til å «spre de guddommelige dufter, å oppbygge menneskenes sjeler, å fremme lærdom, å forbedre karakteren hos alle mennesker og til alle tider og under alle forhold å være helliggjort og løsrevet fra alle jordiske ting.» Som Hendene har rådgiverne ingen fortolkningsmyndighet, en myndighet som av Pakten er gitt bare 'Abdu'l-Bahá og troens Beskytter. Mens noen rådgivere, lik noen av Hendene, vil ha vært aktive i ulike akademiske eller yrkesrettede disipliner i sine individuelle karrierer, avhenger utøvelsen av deres plikter ikke av ferdigheter av dette slag. Alle deler de fullt ut den avgjørende oppgaven med å oppmuntre troende overalt til å tilegne seg kunnskap, i alle dens dimensjoner. Alle deler også ansvaret pålagt den institusjon de er medlemmer av for å beskytte troen

mot dens fiender, både de ytre og de indre, et anliggende som både Mesteren og Beskytteren tillia den aller største betydning.

- 71.8 En forståelse av prinsippene vi utforsker Bahá'u'lláhs åpenbaring ut fra, avhenger også av at man erkjenner hvilken bred myndighet som er gitt Det Universelle Rettferdighetens Hus. I omtalen av de relevante forpliktelser for dets valgte medlemskap uttaler testamentet:

Det påhviler disse medlemmer (av Det Universelle Rettferdighetens Hus) å komme sammen på et bestemt sted og drøfte alle problemer som har forårsaket uenighet, spørsmål som er uklare og saker som ikke er uttrykkelig nedtegnet i Boken. Hva de enn måtte bestemme, har samme virkning som teksten selv.

- 71.9 I dette samme charter for administrasjonsordningen understreker 'Abdu'l-Bahá betydningen av de troendes helhjertede tilslutning til veiledningen gitt av både Beskytteren og Det Universelle Rettferdighetens Hus idet han sier:

Alt det de bestemmer, er av Gud. Hva de enn beslutter, er av Gud. Den som ikke adlyder ham og heller ikke dem, har ikke adlydt Gud. Den som gjør opprør mot ham og dem, gjør opprør mot Gud. Den som setter seg opp mot ham, har satt seg opp mot Gud. Den som strides med dem, har vært i strid med Gud ...

(Fra et brev datert 14. mars 1996 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

Det Universelle Rettferdighetens Hus har som sin eksklusive sfære å «uttale seg om og avgi den endelige bedømmelse om slike lover og forordninger som Bahá'u'lláh ikke uttrykkelig har åpenbart». Det bærer ansvaret for å anvende det åpenbarte Ord, å beskytte troen så vel som plikten til «å sikre kontinuiteten for denne guddommelig utnevnte myndighet som flyter fra vår tros Kilde, å trygge enheten mellom dens tilhengere og å bevare dens lære hel, ubeskåret og smidig». Det Universelle Rettferdighetens Hus er imidlertid ikke allvitende, og vennene bør forstå at det er en forskjell mellom ufeilbarlighet og allvitenskap. Som Beskytteren ønsker Rettferdighetens Hus å bli forelagt fakta når det kreves at en avgjørelse skal tas, og som ham kan det meget vel endre sin beslutning når nye kjensgjerninger kommer for dagen, eller i lys av endrede forhold på et eller annet punkt i fremtiden. Vi har ikke funnet noe i Shoghi Effendis skrifter som antyder at Rettferdighetens Hus ved noen anledning ville komme frem til en «feilaktig beslutning».

(Fra et brev datert 14. juni 1996 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

Institusjonene i Bahá'u'lláhs forvaltningsordning, som har sin rot i hans åpenbarings bestemmelser, er fremkommet gradvis og organisk i takt med at bahá'í-samfunnet har vokst ved kraften i den guddommelige impuls som menneskeheten er tilført i denne tidsalder. Hver av disse institusjoners kjennetegn og funksjoner har utviklet seg og gjør det fortsatt, som også forbindelsene mellom dem. Den elskede Beskytters skrifter utlegger grunnelementene i dette mektige system og gjør det klart at selv om forvaltningsordningen på mange måter er forskjellig fra den verdensordning som det er bahá'í-åpenbarings skjebne å frembringe, så er den både «kjernen» i og «mønsteret» for denne verdensordning. Derfor bør

utviklingen av forvaltningsordningens institusjoner, skjønt disse følger mange varianter for å møte ulike tiders og steders skiftende forhold, strengt følge bahá'í-forvaltningens hovedprinsipper som er nedfelt i den hellige tekst og i fortolkningene gitt av 'Abdu'l-Bahá og Beskytteren.

(Fra et budskap datert 30. mai 1997 skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til nasjonale åndelige råd)

- 74.1 Allerede i «The Dispensation of Bahá'u'lláh» har Shoghi Effendi hinsides enhver tvil vist at funksjonen med å gi autoritative fortolkninger av læren er alene og eksklusivt begrenset til Beskytteren. Hverken Det Universelle Rettferdighetens Hus eller noen annen institusjon, person eller gruppe av personer kan påta seg denne funksjonen. At Det Universelle Rettferdighetens Hus aldri vil gjøre inngrep i de funksjoner som er reservert Beskytteren, vises ikke bare av dets egne ord og handlinger, men av Shoghi Effendis uttalelse i dette samme dokument: «Ingen av dem kan, eller vil noensinne, krenke den andres hellige og foreskrevne område.» Det blir garantert av det faktum at Det Universelle Rettferdighetens Hus så vel som Beskytteren begge er «under Abhá-skjønnhetens omsorg og beskyttelse, vernet og ufeilbarlig ledet av den opphøyede».

(Fra et brev datert 3. juni 1997 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

- 75.1 Betydningen av begrepene «klargjøring» og «fortolkning» som brukt med hensyn til bahá'í-institusjoners funksjoner, bør selvsagt ikke forveksles. Klargjøringene fra Det Universelle Rettferdighetens Hus utgår fra dets lovgivende funksjon og er som sådanne forskjellige fra fortolkning. Den guddommelig inspirerte lovgivning gitt av Rettferdighetens Hus forsøker ikke å si hva det

åpenbarte Ord betyr – den sier bare hva som må gjøres i tilfeller der den åpenbarte tekst eller dens autoritative fortolkninger ikke er uttrykkelig formulert, og i denne sammenheng gir den forklaringer. Den befinner seg derfor på et ganske annet plan enn den hellige tekst, og Det Universelle Rettferdighetens Hus har fullmakt til å oppheve eller endre sin egen lovgivning når det bedømmer at forholdene gjør dette ønskelig. Hovedforskjellen mellom de to funksjoner bestående i å klargjøre og å fortolke er, for å gjenta punktet på en annen måte, at lovgivningen med dens klargjørende resultat kan forbedres av Rettferdighetens Hus selv, mens Beskyttersens fortolkning er et sannhetsutsagn som ikke kan varieres.

(Fra et brev datert 27. august 1998 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

Vi har mottatt et brev fra en troende i Iran med spørsmål om Beskytter-embetet og Det Universelle Rettferdighetens Hus. Vi erkjenner at fasthet i Pakten er blant de egenskaper som kjenner de troende i dette landet, som kjenner prinsippene og de vesentlige fakta vedrørende autoritetsetterfølgelsen i Saken. Ingen av dem bør likevel nøle med å søke en avklaring av saker som de har spørsmål om, for troens fiender er utrettelige i sine forsøk på å så forvirringens og tvilens frø. I lys av den elskede Mesters oppfordringer til oss alle om stadig å være årvåkne i saker som gjelder beskyttelse, er det enn videre gunstig å gjennomgå de relevante grunnsetningene på nytt fra tid til annen. Vi har derfor besluttet å gi dere følgende kommentarer ... 76.1

Spørsmål angående Beskytter-embetet og Det Universelle Rettferdighetens Hus lar seg løse gjennom omhyggelig studium av skriftene fra Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá og Shoghi Effendi og klargjøringene fra Rettferdighetens Hus, som ifølge 'Abdu'l-Bahá 76.2

vil «drøfte alle problemer som har forårsaket uenighet, spørsmål som er uklare, og saker som ikke er uttrykkelig nedtegnet i Boken. Hva de enn måtte bestemme», forsikrer han vennene, «har samme virkning som teksten selv.»

76.3 Forut for 'Abdu'l-Bahás bortgang i 1921 var forholdsreglene besørget av ham i hans testament for å trygge troen og sikre dens jevne fremgang inn i fremtiden, stort sett ukjente. De troende så for seg en dag da Det Universelle Rettferdighetens Hus ville bli opprettet, siden det var blitt særskilt nevnt i de hellige tekster. Det forelå imidlertid ingen klar forståelse av at det ville finnes en Beskytter. Faktisk ga Shoghi Effendi senere uttrykk for at han ikke hadde noe forhåndskjennskap til den stilling som han ville bli kalt til. Det fortelles at han i høyden hadde tenkt at testamentet kunne gi ham, som 'Abdu'l-Bahás eldste barnebarn, ansvaret for å ordne med valget av Rettferdighetens Hus. Først etter opplesningen av testamentet ble Beskytter-embetets institusjon kjent i vide kretser, og verdens bahá'í-samfunn anerkjente Shoghi Effendi som det troens overhode som alle måtte vende seg til.

76.4 En oppmerksom lesning av 'Abdu'l-Bahás testament gjør det klart at han ikke pekte på et forhåndsbestemt resultat, men oppga et antall omstendigheter som, avhengig av fremtidige forhold, til sist ville kunne møte troen. Testamentets andre del, som for eksempel bare viser til Det Universelle Rettferdighetens Hus uten å nevne Beskytter-embetet, ble skrevet på en tid da hans eget liv var i overhengende fare og Shoghi Effendi bare var en liten gutt. I løpet av denne samme periode traff 'Abdu'l-Bahá forberedelser for et umiddelbart valg av Det Universelle Rettferdighetens Hus, dersom trusselen mot hans liv skulle bli virkeliggjort. Krisen gikk ved Guds nåde over, og det ble til sist mange år senere overlatt til

Shoghi Effendi, som Beskytter og troens overhode, å bestemme tiden for dannelsen av Rettferdighetens Hus. Tidlig vurderte han muligheten for å avholde valget kort tid etter 'Abdu'l-Bahás bortgang, i hvilket tilfelle Rettferdighetens Hus og Beskytteren ville ha virket på samme tid. Han besluttet selvsagt at forvaltningsordningens grunnvoller først måtte bli solid lagt på det lokale og det nasjonale plan, og det skjedde til sist at Rettferdighetens Hus ble opprettet adskillige år etter hans egen bortgang. At overgangen fra Beskytterens embetstid til valget av Det Universelle Rettferdighetens Hus foregikk så relativt lett, kan i seg selv tilskrives måten visse bestemmelser i testamentet ble utformet på.

'Abdu'l-Bahás testament åpner klart for muligheten av en etterfølger etter Shoghi Effendi, og i dette lys finner vi uttalelser skrevet av ham eller på vegne av ham i løpet av hans trettiseksårige embetstid som ser for seg fremtidige Beskyttere. Men i skriftene foreligger det ingen forsikringer om at linjen av Beskyttere ville fortsette gjennom hele religionsordningen. Snarere avtegner det seg den mulighet at en slik linje ville bli avsluttet. I denne henseende uttaler Bahá'u'lláh i Kitáb-i-Aqdas: 76.5

Formuesgaver viet veldedighet hjemfaller til Gud, åpenbareren av tegn. Ingen har rett til å råde over dem uten tillatelse fra ham som er åpenbaringens demringssted. Etter ham skal denne myndighet gå over til aghsán, og etter dem til Rettferdighetens Hus så fremt det skulle være opprettet i verden innen da – at de kan bruke disse formuesgaver til gagn for steder som er blitt opphøyet i denne Sak, og til hva som enn er pålagt dem av ham som er maktens og kraftens Gud. I annet fall skal formuesgavene hjemfalle til bahá-folket som ikke taler uten hans tillatelse og ikke dømmer uten i samsvar

med det Gud har forordnet i denne Tavle – se, de er seierens forkjempere mellom himmel og jord – at de kan bruke dem på den måte som er fastsatt i Boken av Gud, den mektige, den gavmilde.

Shoghi Effendis bortgang utløste den beskrevne situasjon, der myndigheten tillagt aghṣán – først ‘Abdu’l-Bahá og så Shoghi Effendi – tok slutt før Rettferdighetens Hus ble opprettet.

76.6 I sitt testament spesifiserer ‘Abdu’l-Bahá i de klareste vendinger omstendighetene der Shoghi Effendi skulle ha utpekt sin etterfølger som Beskytter:

O dere Herrens elskede! Det påhviler Guds Saks Beskytter å utpeke i sin egen levetid den som skal bli hans etterfølger, slik at det ikke skal kunne oppstå uenigheter etter hans bortgang. Den som blir utpekt, må selv være løsrevet fra alle verdslige ting, må være innbegrepet av renhet, må selv vise gudsfrykt, kunnskap, visdom og lærdom. Hvis Guds Saks Beskytters førstefødte selv ikke skulle vise sannheten i disse ord: «Barnet er sin fars hemmelige essens» – det vil si, dersom det ikke skulle arve det åndelige i ham og hans fortrinnlige slektslinje ikke skulle motsvares av en god karakter – så må han velge en annen gren til å etterfølge seg.

Guds Saks Hender må fra egne rekker velge ni personer som hele tiden skal være opptatt med de viktige tjenester i Guds Saks Beskytters virke. Valget av disse ni må gjennomføres enten enstemmig eller ved flertall i forsamlingen av Guds Saks Hender, og disse må enstemmig eller ved flertallsvalg bifalle valget av den som Guds Saks Beskytter har valgt som

sin etterfølger. Dette samtykke må gis på en slik måte at stemmene for og imot ikke kan skjernes (dvs. ved hemmelig avstemning).

Et individs personlige synspunkter på ovenstående uttalelse, hvor lærd vedkommende enn er, kan ikke måle seg med Beskytters ufeilbare forståelse av passasjen. Shoghi Effendi, som gjennom sin embetstid trofast holdt seg til Bahá'u'lláhs og 'Abdu'l-Bahás ønsker, ville aldri ha vært skjødesløs i en sak som var så vesentlig for Sakens integritet som spørsmålet om å utpeke sin etterfølger. Det er utenkelig at han ville utpeke noen til å etterfølge seg som ikke var i besittelse av de egenskapene som var fastsatt av 'Abdu'l-Bahá i hans testament. Det er like uholdbart å antyde at han ville gjøre dette på en måte som avvek fra de eksplisitte kravene i dette samme dokument, som innbefattet at hans valg skulle bekreftes av ni utpekte Guds Saks Hender, slik at det ikke ville «oppstå uenigheter etter hans bortgang». Hvor urimelig er vel ikke paktbryternes antydning om at Shoghi Effendi ville ignorere Mesterens instruksjoner og foreta en tilsøret og indirekte utpekelse av sin etterfølger! Det faktum at Shoghi Effendi ikke navnga en etterfølger, bør heller betraktes som et tegn på hans samvittighetsfulle etterlevelse av hvert ord i 'Abdu'l-Bahás testament og en tilkjennegivelse av hans konklusjon om at det ikke forelå noe kvalifisert individ som han kunne utpeke. 76.7

For enhver standhaftig tilhenger av Bahá'u'lláh bør det derfor være klart at slutten på linjen av Beskyttere ikke var resultatet av noen beslutning eller handling gjennomført av Guds Saks Hender etter Shoghi Effendis plutselige bortgang. Linjen ble avsluttet da Shoghi Effendi, tvunget av de foreliggende omstendigheter og av testamentets strenge bestemmelser, ikke navnga en etterfølger. 76.8

Å overveie muligheten for at den en dag kan bli gjenopprettet, er meningsløst. 'Abdu'l-Bahá skrev «før fulle tusen år er gått, har ingen rett til å ytre et eneste ord, enn si påberope seg stillingen som Beskytter.» Og i samme passasje tilskyndet han vennene: «Skulle det foreligge ulike meninger, ville Det Øverste Rettferdighetens Hus umiddelbart løse problemene.» Kort tid etter sin dannelse uttalte Det Universelle Rettferdighetens Hus at det «finner at det på ingen måte er mulig å utpeke eller ved lovgivning å gjøre det mulig å utpeke en ny Beskytter til å etterfølge Shoghi Effendi.»

76.9 Mens linjen av Beskyttere er slutt, er Pakten bevart. Den vel-dige mengde av Shoghi Effendis fortolkninger preger beslutningene tatt av Det Universelle Rettferdighetens Hus underveis i troens fortsatte fremmarsj. Troens enhet blir trygget, og virkeliggjørelsen av Bahá'u'lláhs store siktemål for menneskeheten blir sikret. «Allmaktens hånd har grunnlagt sin åpenbaring på et uangripelig, et varig grunnlag», har Bahá'u'lláh uttalt. «Menneskelige stridigheters stormer makter ikke å undergrave dens basis, ei heller vil det lykkes menneskers forunderlige teorier å skade dens struktur.»

* * *

76.10 Med henvisning til de spesifikke spørsmål stilt i brevet vi har mottatt, gjelder ett meningen med benevnelsen «aghṣán», slik den finnes i skriftene. Mens det som bekreftet av Beskytteren i noen tilfeller viser spesifikt til Bahá'u'lláhs sønner, brukes det andre ganger bredere for å inkludere hans mannlige etterkommere. I sitt testament henviser for eksempel 'Abdu'l-Bahá til Shoghi Effendi som «den utvalgte gren». Henvisningen til Shoghi Effendi som «ghuṣn» her – entallsformen av aghṣán – følger Bahá'u'lláhs

ordbruk i forhold til de titler han ga sine sønner, det vil si Den største gren, Den større gren og Den reneste gren. Et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi forklarer at ordet aghṣán «viser til Bahá'u'lláhs etterkommere». Et annet beskriver Hussein Rabbani, Beskytterens bror, som «barnebarn av Mesteren, en afnán og aghṣán nevnt i Mesterens testament». Det er da innlysende at benevnelsen aghṣán eller ghuṣn inkluderer Shoghi Effendi og de andre mannlige etterkommerne av Bahá'u'lláh.

Dersom det noen gang fremstår etterkommere av Bahá'u'lláh som er trofaste mot Pakten, ville det likevel ikke være mulig for noen av dem å inneha Beskytter-embetet, for som allerede forklart, kan de ikke gjøre krav på Beskytter-embetet uten å være utpekt av Shoghi Effendi, og det er ingen mulighet for at en kan utpekes til det ved en lov vedtatt av Rettferdighetens Hus. 76.11

* * *

Et annet spørsmål gjelder opprettelsen av Det Universelle Rettferdighetens Hus. Nøyere bestemt er det spurt om en «offisielt anerkjent» Internasjonal Bahá'í-domstol fungerende i Det hellige land, nevnt av Shoghi Effendi, var et vesentlig forberedende trinn i utviklingen av Det Universelle Rettferdighetens Hus. 76.12

Som dere uten tvil kjenner til, forklarte Shoghi Effendi at «Abdu'l-Bahá selv i en av sine tidligste tavler [overveide] muligheten for å danne Det Universelle Rettferdighetens Hus mens han selv levde.» Mesteren beskrev kravene som var nødvendige for å danne det, noe som ikke innbefattet opprettelsen av en religiøs domstol: 76.13

Det Øverste Rettferdighetens Hus bør velges etter systemet som følges ved parlamentsvalg i Europa. Og når landene vil ha blitt ledet, vil Rettferdighetens Hus i de ulike land velge Det Øverste Rettferdighetens Hus.

Når enn alle Guds elskede i hvert land utpeker sine delegater og disse i sin tur velger sine representanter og disse representanter velger et organ, da skal dette organ betraktes som Det Øverste Rettferdighetens Hus.

Opprettelsen av dette hus avhenger ikke av at alle verdens nasjoner har omvendt seg. Hvis forholdene for eksempel skulle være gunstige og det ikke ville vekke uro, ville vennene i Persia velge sine representanter, og på samme vis vennene i Amerika, India og andre områder, og disse ville velge et rettferdighetens hus. Dette rettferdighetens hus ville være Det Øverste Rettferdighetens Hus. Det er det hele.

76.14 Mens Shoghi Effendi gjennom sine trettiseks år som Beskytter ledet bahá'í-verdenen og bestrebet seg på å legge grunnvollen for administrasjonsordningen, trakk han opp spesifikke utviklings-skritt som måtte tas, og som var ment å skulle lede til den endelige opprettelsen av Det Universelle Rettferdighetens Hus. Gjennomføringen av noen avhang i stor grad av vennenes egne anstrengelser – en økning i tallet på lokale og nasjonale åndelige råd, utnevnelsen av Det Internasjonale Bahá'í-råd og dets utvikling til et valgt organ. Andre var imidlertid underlagt kreftene som virket i samfunnet, og kunne ikke oppnås, uansett hvilke anstrengelser som ble gjort av bahá'í-samfunnet.

I 1929 uttalte for eksempel Beskytteren at «gitt gunstige forhold, som vil tillate at bahá'íene i Persia og de tilgrensende land under sovjetiske styre kan bli satt i stand til å velge sine nasjonale representanter ... ville den eneste gjenstående hindring for den endelige dannelsen av Det Internasjonale Rettferdighetens Hus være fjernet.» Etter at bahá'ier var blitt utvist fra Russland av myndighetene, forklarte et brev skrevet på hans vegne senere: «På den tid da han henviste til Russland, var det bahá'ier der. Nå har samfunnet praktisk talt opphørt å eksistere. Derfor kan dannelsen av Det Internasjonale Rettferdighetens Hus ikke avhenge av et russisk nasjonalt åndelig råd.» 76.15

På samme måte ble det av Shoghi Effendi spesifisert mål for opprettelsen av bahá'í domstoler, innbefattet nasjonale domstoler i visse land i Asia, og – som et steg i utviklingen av Det Internasjonale Bahá'í-råd, forløperen for Det Universelle Rettferdighetens Hus – en domstol i Det hellige land. Så langt tilbake som i 1929 ble det gjort forsøk på å få den egyptiske regjering til å godkjenne det nasjonale åndelige råd som en selvstendig bahá'í domstol. I tidens løp gjorde skiftende omstendigheter det umulig å opprette slike religiøse domstoler. Som Guds Saks Hender kommenterte i 1959 da de utlyste valget av Det Internasjonale Bahá'í-råd og den mulige opprettelsen av Rettferdighetens Hus: 76.16

Vi ønsker å forsikre de troende om at enhver anstrengelse vil bli gjort for å opprette en bahá'í domstol i Det hellige land forut for datoen som er satt for dette valget. Men vi bør ha i minne at Beskytteren selv klart påpekte at dette målet kanskje ikke ville la seg nå på grunn av den sterke tendensen i retning av å sekularisere religiøse domstoler i denne del av verden.

* * *

76.17 Enda et annet spørsmål som er stilt, gjelder utøvelsen av visse funksjoner som forestås av Det Universelle Rettferdighetens Hus og tidligere ble utøvet av Beskytteren. Med henblikk på ḥuqúqu'lláh har 'Abdu'l-Bahá forklart at «Full eller delvis anvendelse av ḥuqúq kan tillates, men dette bør gjøres etter tillatelse fra den Sakens myndighet som alle må vende seg til.» Likeledes er utstøtelse av paktbrytere en forpliktelse som utøves av troens overhode i forbindelse med plikten til å beskytte Saken mot dem som ville søke å undergrave dens enhet. Det er velkjent at Shoghi Effendi på ulike punkter i sin embetstid var nødt til å utstøte paktbrytere fra troen, både før og etter utpekelsen av Guds Saks Hender. Denne forpliktelsen faller nå på Det Universelle Rettferdighetens Hus, som det myndighetssentrum som alle må vende seg til. De nåværende prosedyrene som følges i denne henseende, finnes oppsummert i erklæringen «The Institution of the Counsellors».

76.18 Man bør i denne sammenheng merke seg at selv om bahá'í-verdenen var overveldet av sorg etter Shoghi Effendis bortgang, bevarte den sin enhet gjennom den svake perioden mellom hans embetstid og valget av Det Universelle Rettferdighetens Hus. Den eneste utfordringen for dens enhet dukket opp rundt to år etter hans død da Charles Mason Remey, som på den tid var en av Sakens Hender, gjorde krav på Beskytter-embetet. Som dere kjenner til, hevdet Remey at utnevnelsen av ham i 1951 som president for det fremvoksende Internasjonale Bahá'í-råd betød at han automatisk burde innta stillingen som hodet for Det Universelle Rettferdighetens Hus og derfor var den annen Beskytter.

Det absurde i Remeys krav er åpenbart og krever lite utpensing. I 1957 var han blant de Sakens Hender som samlet seg i Det hellige land for å vurdere hvilken fremgangsmåte som burde velges etter Beskytterens uventede bortgang. Han bekreftet personlig at Shoghi Effendi ikke hadde utpekt noen etterfølger, idet han undertegnet et dokument som enstemmig ble utstedt av Henderne med dette for øye. Som undertegner av enda et annet slikt dokument sa han seg enig i at Sakens Hender som gruppe ville bestemme når og hvor utviklingen av Det Internasjonale Bahá'í-råd ville kulminere i valget av Rettferdighetens Hus. Som en av de ni Hender som var utpekt til å tjene i Det hellige land, deltok han i to år i de rådslagninger som ledet utviklingen av bahá'í-samfunnet. Uten å ha meldt fra til eller diskutert med sine med-Hender gjorde han krav på Beskytter-embetet, uten å være eksplisitt utnevnt av Shoghi Effendi som spesifisert i testamentet og i direkte overtredelse av 'Abdu'l-Bahás befaling om at ingen kunne fremsette et slikt krav. Idet Sakens Hender utøvet den myndighet de var gitt i samsvar med 'Abdu'l-Bahás testament, utstøtte de ham fra troen som en paktbryter. 76.19

* * *

I saker som har med Pakten å gjøre, må vennene være stødige og standhaftige. De bør være på vakt, så argumenter anført av dem som sår tvilens frø, ikke skal gi opphav til forvirring eller føre til ordstrid og splid. Skulle det oppstå spørsmål som ikke lar seg løse, bør de umiddelbart forelegges Det Universelle Rettferdighetens Hus. Vennene må særlig akte seg for å la seg lokke av hviskingen fra paktbryternes etterlevninger og deres støttespillere, som søker å ryste de troendes tro. Mens paktbryterne tidligere søkte å undergrave autoriteten hos Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá og Shoghi Effendi, 76.20

reiser de i dag tvil om Det Universelle Rettferdighetens Hus. Av særlig bekymring er de som, slik 'Abdu'l-Bahá advarer, «påstår seg å være støe og standhaftige i Pakten, men når de kommer over lydøre ører, sår de i hemmelighet mistankens frø».

76.21 Remeys lille gruppe av kompanjonger, som ble plaget av et halvt århundres maktkamp mellom konkurrerende fraksjoner, har hatt ubetydelig innflytelse på troens fremgang. Det forbigående vindkast som deres aktiviteter skaper, gjør ikke mer enn å ryste noen få livløse kvister og løv ned fra Sakens tre. De som er naive, de som ikke er fordypet i læren eller ikke er faste i Pakten, de som styres av sitt ego og av begjær etter lederskap, kan bli villedet og falle fra. Vennene bes inntrengende om å beskytte seg og sitt samfunn ved å holde seg strengt til de ettertrykkelige formaninger som gjentas i alle de hellige tekster. Som 'Abdu'l-Bahá sier:

Til Den helligste bok må alle vende seg, og alt som ikke er uttrykkelig nedtegnet der, må henvises til Det Universelle Rettferdighetens Hus. Det som denne forsamling vedtar, enstemmig eller med flertall, er sannelig sannheten og Guds egen hensikt. Den som avviker fra det, er sannelig blant dem som elsker uenighet, har vist ondskap og vendt seg bort fra Paktens Herre. Med dette hus menes Det Universelle Rettferdighetens Hus som skal velges fra alle land, det vil si fra de områder i Østen og Vesten hvor de elskede er å finne, på den måten som er vanlig ved valg i vestlige land, som i England ...

Og nå – et av de største og mest grunnleggende prinsipper i Guds Sak er å sky og fullstendig unngå paktbryterne, for de vil helt og holdent ødelegge Guds Sak, utslette hans lov og gjøre at alle fortidens anstrengelser blir uten betydning.

O venner! Det påhviler dere å minnes med ømhet hans helighet den opphøyedes prøvelser og vise deres troskap mot den evig velsignede skjønnhet. Den ytterste anstrengelse må gjøres for at alle disse sorger, prøvelser og lidelser, alt dette rene og hellige blod som er blitt utgytt så rikelig på Guds sti, ikke skal vise seg å være forgjeves ...

O dere Herrens elskede! Bestreb dere av hele deres hjerte på å verne Guds Sak mot de svikefulles stormløp, for slike sjeler gjør det rette krok og bevirker at alle velvillige anstrengelser frembringer motsatt resultat.

De troende i troens vugge, som i over et århundre har motstått stormløpet fra regjering og geistlighet, som overvart farene som Azals og Muḥammad-‘Alis opprør utgjorde, som skilte seg fra dem som opponerte mot Shoghi Effendi, vil lett se bort fra de falske og latterlige argumentene fra de få individer som konkurrerer seg imellom for å utnytte Remeys avvik som et påskudd til å tiltrekke seg en håndfull av personlige tilhengere. Vær forvisset om våre bønnfallelser ved den hellige terskel på vegne av de elskede venner overalt der i det hellige land. 76.22

(Fra et budskap datert 18. februar 2008 skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til vennene i Iran)

Rettferdighetens Hus ønsker i alminnelighet å bevare det størst mulige handlingsrom for vennene til å utforske Bahá’u’lláhs åpenbaring og dele sin individuelle forståelse av læren med hverandre. Med hensyn til slutninger som trekkes fra tekstene, må man likevel huske at Mesteren klart uttaler: 77.1

... individuelle lærde menneskers deduksjoner og konklusjoner har

ingen autoritet, med mindre de bifalles av Rettferdighetens Hus. Forskjellen er nettopp at ut fra konklusjonene og godkjennelsene fra organet Rettferdighetens Hus, der medlemmene velges av og er kjent for bahá'í-samfunnet verden over, vil det ikke oppstå noen uenighet. Derimot ville individuelle geistliges og lærdes konklusjoner avgjort lede til uenighet og resultere i splittelse, oppstyking og spredning. Ordets enhet ville bli ødelagt, troens enhet ville forsvinne og Guds tros byggverk ville bli rystet.

77.2 Ved denne tid har Det Universelle Rettferdighetens Hus ikke til hensikt å utdype videre tidligere forklaringer som er gitt om dets plikter og fullmakter. At Rettferdighetens Hus selv ikke finner det nødvendig å gjøre det, bør gjøre vennene oppmerksomme på at det er uklokt av dem å forsøke å definere dets handlingsområde så nøyaktig. Det bør likevel nevnes at skjønt det i de autoritative tekster er eksplisitte passasjer som viser til at Rettferdighetens Hus er ufeilbarlig i sin lovgivning, er det ikke et holdbart argument at det kun er i denne henseende det er uten feil. De mange ettertrykkelige uttalelser som finnes i skriftene, som følgende utdrag fra 'Abdu'l-Bahás testament, burde utvilsomt strekke til for å avfeie eventuelle påstander av denne art:

Den hellige og ungdommelige gren, Guds Saks Beskytter, så vel som Det Universelle Rettferdighetens Hus som skal velges og opprettes av alle, er begge under Abhá-skjønnhetens omsorg og beskyttelse, vernet og ufeilbarlig ledet av den opphøyede – måtte mitt liv bli ofret for dem begge. Alt det de bestemmer, er av Gud. Hva de enn beslutter, er av Gud. Den som ikke adlyder ham og heller ikke dem, har ikke adlydt Gud. Den som gjør opprør mot ham og dem, gjør opprør mot Gud. Den som setter seg opp mot ham, har satt seg opp mot

Gud. Den som strides med dem, har vært i strid med Gud ...

Bortsett fra spørsmålet om ufeilbarlighet er det punktet om autoritet. Et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi uttaler: «Det er ikke opp til individuelle troende å begrense Beskytterens autoritetssfære eller å bedømme når de må adlyde Beskytteren, og når det står dem fritt å avvise hans bedømmelse. En slik holdning ville åpenbart føre til forvirring og splid.» Den samme forståelsen gjelder med hensyn til Det Universelle Rettferdighetens Hus. 77.3

Ufeilbarlighet er et dypt, åndelig begrep som er uløselig forbundet med bahá'í-skriftene. Når de troende mediterer over de relevante passasjene, vil de naturligvis komme frem til sin egen forståelse av emnet. Individuelle oppfatninger bør imidlertid ikke påtvinges andre, og heller ikke fremmes slik at de utkrystalliseres i doktriner som ikke finnes i den eksplisitte teksten. I sin utveksling av synspunkter om Det Universelle Rettferdighetens Hus – det organ som alle ting må henvises til – bør vennene akte seg for å gå til ytterligheter, ved enten å forringe dets stilling eller å tilskrive det overdrevne egenskaper. Hvilken bedre formaning om aktsomhet i en sak av denne art enn den som ble gitt av den elskede Mester, da noen troende ble uenige om hans eget stade: 77.4

Disse diskusjoner vil ikke føre til noe resultat eller noen nytte. Alle slike debatter og tvister må fullstendig settes til side – ja, vi må overgi dem til å glemmes og reise oss for å oppnå det som er pålagt og kreves på denne Dag. Disse debatter er bare ord uten indre mening. De er bare illusjoner og ikke virkelighet.

Det som er sant og virkelig er dette: at vi må bli forenet

og enige om vårt siktemål og reise oss for å oversvømme denne mørke verden med lys, å fordrive fiendskap og fremmedfølelse fra menneskenes barn, å tilføre verden liflig duft og gjenopplive den med Abhá-skjønnhetens karakters og adferds helliggjorte briser, å kaste den guddommelige ledelses lys på Østen og Vesten, å reise gudskjærlighetens tabernakel og samle hele folket under dets beskyttende skygge, å gi enhver sjel fred og sinnsro under det velsignede Tres skygge, å vise slik kjærlighet som vil forbløffe fienden, å gjøre glupske og blodtørstige ulver om til gaseller på gudskjærlighetens enger, å gi undertrykkeren å fornemme mildhetens liflige smak, å lære dem som dreper, undergivenheten og føyeligheten hos dem som lar seg bli drept, å spre den ene sanne Guds vers viden om, å opphøye den allherlige Herres dyder og fullkommenheter, å la ropet «O du herlighetenes Herlighet» runge til den høyeste himmel, og å la kunngjøringen «Jorden vil stråle i Herrens lys!»⁹ nå ørene hos dem som bebor hans Rike.

77.5 Rettferdighetens Hus appellerer til vennene om ikke å bli innviklet i den slags ufruktbare teologiske diskusjoner som har skapt konflikt og strid i tidligere religionsordninger, så de ikke taper av syne sitt ansvar for å fremme menneskehetens enhet og den rolle som Pakten opprettet av Bahá'u'lláh har i foreningen av sinn, hjerter og sjeler.

(Fra et brev datert 7. april 2008 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til vennene i Iran)

---

9 Qur'an 39:69.

Det er oppmuntrende å merke at vennene nærmer seg studiet 78.1 av de planrelaterte budskap fra Det Universelle Rettferdighetens Hus med slik flid. Mens de bestreber seg på å sette den mottatte veiledningen ut i praksis og på å lære av erfaring, skapes det et imponerende diskusjonsnivå. Vi kan imidlertid ikke unngå å legge merke til at prestasjonene synes å være mer varige i de regioner der vennene bestreber seg på å forstå helheten i visjonen som formidles i budskapene, mens vanskeligheter ofte dukker opp når uttrykk og setninger tas ut av sammenhengen og betraktes som isolerte fragmenter. Troens institusjoner og organer bør hjelpe de troende til å analysere, men ikke innskrenke, til å grunne over meningen, men ikke oppholde seg ved ord, til å finne frem til klare områder for handling, men ikke lage avdelinger uten innbyrdes forbindelse. Vi innser at dette ikke er noen liten oppgave. Storsamfunnet taler mer og mer i slagord. I studiesirkler blir vennene vant til å arbeide med hele og komplekse tanker og å nå frem til forståelse; vi håper at disse vanene vil bli utvidet til forskjellige aktivitetssfærer.

(Fra et budskap datert 28. desember 2010 skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til konferansen for de kontinentale rådgivernemndene)

Som det er blitt stadig klarere, er den organiske vekstproses- 79.1 sen skissert av Rettferdighetens Hus i dets senere planer i ferd med å nå høyere kompleksitetsnivåer, særlig i de områder der antall aktive deltagere har økt i betydelig grad. Skjønt den igangværende forvandlingen av samfunn i område etter område over hele kloden fortsatt befinner seg på sine tidlige stadier, så rører den ved de mest grunnleggende av sosiale og kulturelle krefter, strømninger og forhåpninger. I denne vekstprosessen inngår et sammenhengende og

systematisk aktivitetsmønster som er fokusert på samfunnsbygging og innbefatter mangfoldiggjøringen av studiesirkler og institutt-kampanjer, undervisningen av barn, den åndelige styrkingen av juniorungdom, individuelle og kollektive undervisningsbestreb-elser, hjemmebesøk hos troende og deres venner, en kultivering av kollektivt andaktsliv, sosial handling, større deltagelse i samfunnets diskurser, så vel som mange andre elementer som øker kapasiteten hos individer, institusjoner og samfunnet – Planens tre frontfigurer. Sentralt i dette aktivitetsmønsteret står utviklingen av menneskelige ressurser gjennom opplæringsinstituttet, med en kurssekvens som hos deltagerne styrker en holdning overfor læring der forståelsen fortsetter å utvide seg etter hvert som de utfører stadig mer komplekse tjenestehandlinger. Denne pedagogiske prosessen nærer en tørst etter Guds Ord idet den ikke bare fostrer en varig vane med å studere og reflektere over denne kilde til all fremgang, men også setter vennene i stand til å anvende læresetningene i sitt eget liv og i samfunnets spirende liv. I sine kommunikasjoner med bahá'í-verdenen har Rettferdighetens Hus beskrevet og belyst disse løpende utviklingene, og rådgiverne og nasjonale åndelige råd, hjelperådsmedlemmene og deres assistenter, så vel som regionale og lokale institusjoner, har arbeidet skulder ved skulder med de troende, som bestreber seg på å forstå og reagere på denne veiledningen. Etter hvert som medlemmene, innbefattet dem som ikke ønsker å studere instituttkursene, med kjærlighet og i en sann bahá'í-ånd tar imot veiledningen fra Rettferdighetens Hus i dens helhet og slutter opp om sine institusjoner, finner de at tvilsspørsmål de kan ha, blir avklart.

(Fra et brev datert 18. januar 2013 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til et nasjonalt åndelig råd)

Som du uten tvil er klar over, understreker bahá'í-læren både 80.1 at Bahá'u'lláhs lover er uforanderlige, og at anvendelsen av dem er forbundet med fleksibilitet. Bahá'u'lláh har gitt Rettferdighetens Hus ansvaret for å supplere og anvende sine lover, og han uttaler at dets ministre «kan handle i samsvar med tidens behov og krav».

(Fra et brev datert 1. desember 2013 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

I sin innsats for å overkomme sine vanskeligheter og skape nye 81.1 handlingsmønstre må vennene, som individer eller institusjonsmedlemmer, ha i minne 'Abdu'l-Bahás formaning om viktigheten av kjærlighet og samhørighet og hans forsikring om at «det er i enhet at sannheten vil bli åpenbart og det feilaktige bli rettet opp». Systemet som Bahá'u'lláh har brakt inn i verden, vil kreve årtier og århundrer for å utvikle seg, og vil oppnå stadig økende nivåer av kompleksitet, effektivitet og påvirkningskraft. Shoghi Effendi forklarte at «For å få en klarere og fullere forståelse av dets bestemmelser og innebyrd må vi sette vår lit til tidens gang og til veiledningen fra Guds Universelle Rettferdighetens Hus.» Han advarte også om at «de lovede herligheter i det herredømme som bahá'í-skriftene forespeiler, kan bare bli åpenbart i tidens fylde».

(Fra et brev datert 17. februar 2014 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

Bahá'í-administrasjonen er selvfølgelig en vesentlig del av 82.1 Bahá'u'lláhs lære. Følgelig er det hans elskedes vedvarende oppgave å fordype sin forståelse av prinsippene som den er basert på, og trofast overholde dem i sine handlinger. Beskytteren hevder at bahá'í-administrasjonsordningens institusjoner tjener som kanaler som Bahá'u'lláhs lovede velsignelser kan flyte gjennom. De tjener til «å fremme bahá'í-troens interesser, koordinere dens aktiviteter,

anvende dens prinsipper, legemliggjøre dens idealer og virkeliggjøre dens siktemål» og fungerer «ikke bare som kjernen i, men selve mønsteret for den nye verdensordning».

(Fra et brev datert 9. juli 2015 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til et nasjonalt åndelig råd)

83.1 Rettferdighetens Hus har bedt oss forsikre deg om at det forstår den dype bekymring du nærer om at dets medlemskap er begrenset til menn, så vel som ditt engasjement til fordel for prinsippet om likhet mellom kjønnene. Men som Rettferdighetens Hus har forklart tidligere, er «det viktige punkt å huske for bahá'ier ... at overfor bahá'í-skriftenes kategoriske uttalelser som fastslår likheten mellom menn og kvinner, utgjør kvinners manglende valgbarhet for medlemskap i Det Universelle Rettferdighetens Hus ikke et bevis for menns overlegenhet over kvinner». Angående medlemskapet i Det Universelle Rettferdighetens Hus forklarte den elskede Beskytter i et brev skrevet på hans vegne den 14. desember 1940: «Fra det faktum at der ikke er noen funksjonslikhet mellom kjønnene, bør man imidlertid ikke slutte at ett kjønn naturnødvendig er det annet over- eller underlegent, eller at de er ulike i sine rettigheter.» At vi nå ikke kan forstå visdommen ved denne begrensningen – en visdom som 'Abdu'l-Bahá uttrykkelig lovet ville blir klar til sist – betyr ikke at denne visdommen ikke eksisterer, eller at den til sist ikke vil bli kjent.

83.2 Når troende har godtatt Bahá'u'lláhs påstand om å være en gudsmanifestasjon, og om at hans læresetninger er erklæringer om guddommelig sannhet, kan de være forvisset om at bestemmelsen i skriftene angående medlemskapet i Det Universelle Rettferdighetens Hus ikke avviker fra prinsippet om likheten mellom menn og kvinner som de samme skrifter forkynner. Som Shoghi Effendi

har uttalt i denne forbindelse ...: «Bahá'íene bør akseptere denne uttalelsen av Mesteren i en ånd av dyp tro, med tillit til at det er en guddommelig ledelse og visdom bak den som gradvis vil bli utfoldet for verdens øyne.»¹⁰

(Fra et brev datert 16. februar 2016 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

En omhyggelig lesning av bahá'í-skriftene og veiledningen fra Rettferdighetens Hus kan klargjøre hvordan to saker som synes å stå i et spenningsforhold til hverandre, er sammenhengende når man først forstår begrepene og prinsippene som forbinder dem. Bestemte omstendigheter på et sted, aktualitet og det periodiske behov for fokusering har også betydning for slike spørsmål. 84.1

(Fra et brev datert 27. april 2017 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

Akkurat slik som Beskytteren har mottatt forsikringen om guddommelig ledelse og beskyttelse i utøvelsen av sine forpliktelser, så er også Det Universelle Rettferdighetens Hus gitt denne forsikring i den hellige tekst om gjennomføringen av sine ansvar. Det er denne ledelse snarere enn noen kapasitet for autoritativ fortolkning som sikrer at dets beslutninger samstemmer med meningen i den hellige tekst ... 85.1

... for å oppfylle slike guddommelig fastsatte forpliktelser og treffe sine guddommelig ledede slutninger om hva bahá'ier må gjøre når Bokens betydning ikke er eksplisitt, foretar Det Universelle Rettferdighetens Hus omhyggelige og uttømmende studier av 85.2

---

10 Se utdrag 15.

både de hellige tekster og Shoghi Effendis skrifter om et emne og kommer deretter frem til en endelig avgjørelse.

(Fra et brev datert 19. mars 2018 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

86.1 Ditt brev som forhører seg om visse spørsmål som blir diskutert blant vennene angående ufeilbarligheten for Det Universelle Rettferdighetens Hus, ble mottatt ...

86.2 Som du sikkert er klar over, er det mange uttalelser i bahá'í-skriftene som i brede og ettertrykkelige ordelag angir forsikringen om guddommelig ledelse og beskyttelse for Beskytteren og Det Universelle Rettferdighetens Hus og beskriver tildelt ufeilbarlighet i disse vendinger. Blant disse uttalelser er de følgende fra 'Abdu'l-Bahá:

Den hellige og ungdommelige gren, Guds Saks Beskytter, så vel som Det Universelle Rettferdighetens Hus som skal velges og opprettes av alle, er begge under Abhá-skjønnhetens omsorg og beskyttelse, vernet og ufeilbarlig ledet av den opphøyede (måtte mitt liv bli ofret for dem begge). Alt det de bestemmer, er av Gud. Hva de enn beslutter, er av Gud. Den som ikke adlyder ham og heller ikke dem, har ikke adlydt Gud. Den som gjør opprør mot ham og dem, gjør opprør mot Gud. Den som setter seg opp mot ham, har satt seg opp mot Gud. Den som strides med dem, har vært i strid med Gud ...

* * *

Til Den helligste bok må alle vende seg, og alt som ikke er uttrykkelig nedtegnet der, må henvises til Det Universelle

Rettferdighetens Hus. Det som denne forsamling vedtar, enstemmig eller med flertall, er sannelig sannheten og Guds egen hensikt.

* * *

Skulle dette Rettferdighetens Hus, enten enstemmig eller ved flertall, bestemme en sak som ikke er spesifikt omtalt i Boken, vil denne bestemmelse og befaling være beskyttet mot feil. Som enkeltpersoner er ikke medlemmene av Rettferdighetens Hus vesensbetinget ufeilbarlige, men organet Rettferdighetens Hus er under Guds beskyttelse og feilfrie ledelse. Dette kalles tildelt ufeilbarlighet.

* * *

La det derfor ikke bli antatt at Rettferdighetens Hus vil ta noen beslutning etter egne begreper og meninger. Må Gud forby det! Det Øverste Rettferdighetens Hus vil fatte vedtak og gi lover ved Den hellige ånds inspirasjon og bekreftelse, for det befinner seg i Den Urgamle Skjønnhets vern og under hans skjermende ly og beskyttelse, og lydighet mot dets beslutninger er en ubetinget og nødvendig plikt og en absolutt forpliktelse som ingen kan unndra seg.

Si, o folk: Det Øverste Rettferdighetens Hus befinner seg sannelig under vingene til deres Herre, den medlidende, den allbarmhjertige, det vil si under hans beskyttelse, omsorg og vern, for han har befalt de standhaftige troende å adlyde dette velsignede, helligede og altbetvingende organ, hvis herredømme er guddommelig forordnet og er fra himmelens rike, med lover som er inspirerte og åndelige.

Videre uttaler Shoghi Effendi:

Man bør ha i minne at i sin ivaretagelse av troens anliggender, i utarbeidelsen av den lovgivning som er nødvendig for å supplere lovene i Kitáb-i-Aqdas, er medlemmene av Det Universelle Rettferdighetens Hus ikke ansvarlige overfor dem de representerer, slik Bahá'u'lláhs ytringer klart innebærer, og de tillates heller ikke å bli styrt av følelsene, den alminnelige oppfatning og selv overbevisningene hos det store flertall av de troende, eller hos dem som direkte velger dem. Med andakt i sinnet skal de følge det som deres samvittighet pålegger dem og tilskynder dem til. De har anledning til – ja, de må – gjøre seg kjent med de rådende forhold i samfunnet. De må nøkternt overveie omstendighetene i enhver sak som foreligger dem til vurdering, men må forbeholde seg retten til å ta en uholdt beslutning. «Gud vil sannelig inspirere dem med hva han enn vil», er Bahá'u'lláhs uomtvistelige forsikring. De, og ikke den samlede skaren av dem som enten direkte eller indirekte velger dem, er således gjort til mottagerne av den guddommelige ledelse som på en og samme tid er denne åpenbarings hjerteblod og endelige garanti.

86.3 Ut over disse og andre slike sitater beskriver flere passasjer fra skriftene rekkevidden av de forpliktelser som er tillagt Beskytteren og Det Universelle Rettferdighetens Hus. For det første er det åpenbart at hver har en separat og tydelig sfære. Som Shoghi Effendi forklarer i «The Dispensation of Bahá'u'lláh», gjøres det «klart og tydelig hinsides enhver tvil at troens Beskytter er gjort til Ordets fortolker, og at Det Universelle Rettferdighetens Hus er tillagt funksjonen med å skulle gi lover vedrørende forhold som ikke er uttrykkelig åpenbart i læren.» Derfor befatter Det Universelle

Rettferdighetens Hus seg ikke med fortolkning av teksten, og Beskytteren ga ikke lover, selv om han som overhode for troen tok visse avgjørelser for å lede de troendes handlinger inntil den tid da Det Universelle Rettferdighetens Hus ville bli opprettet.

Mens fortolkning og lovgivning er de eksklusive sfærer for ^{86.4} henholdsvis Beskytteren og Det Universelle Rettferdighetens Hus, representerer disse funksjoner på ingen måte den fulle utstrekning av deres fullmakter og forpliktelser som angitt i skriftene. Om disse to institusjoner skriver for eksempel Shoghi Effendi: «Deres felles, deres grunnleggende siktemål er å sikre kontinuiteten for denne guddommelig utnevnte myndighet som flyter fra vår tros Kilde, å trygge enheten mellom dens tilhengere og å bevare dens lære hel, ubeskåret og smidig. Samtidig som disse to uadskillelige institusjoner virker i forbindelse med hverandre, forvalter de dens anliggender, samordner dens aktiviteter, fremmer dens interesser, håndhever dens lover og forsvarer dens understøttende institusjoner.» Angående Det Universelle Rettferdighetens Hus uttaler 'Abdu'l-Bahá enn videre i sitt testament: «Av dette organ skal alle vanskelige problemer løses. ...» Og han forklarer at det påhviler Det Universelle Rettferdighetens Hus å «drøfte alle problemer som har forårsaket uenighet, spørsmål som er uklare og saker som ikke er uttrykkelig nedtegnet i Boken.»

Som svar på spørsmål om rekkevidden av Beskytterens ufeilbarlighet forklarer et brev skrevet på hans vegne: «Beskytterens ufeilbarlighet er begrenset til forhold som er knyttet strengt til Saken og til fortolkning av læren. Han er ikke en ufeilbarlig autoritet innenfor andre emner som økonomi, vitenskap, osv.» Et annet slikt brev uttaler: «Beskytterens ufeilbarlighet dekker fortolkning av det åpenbarte ord og anvendelsen av det. Likeledes ^{86.5}

må eventuelle anvisninger han kan gi om troens beskyttelse eller dens velbefinnende, bli nøye adlydt ettersom han er ufeilbarlig i beskyttelsen av troen. Han er sikret både Bahá'u'lláhs og Bábs ledelse, slik 'Abdu'l-Bahás testament klart åpenbarer.» Mens det faktisk var grenser for hans tildelte ufeilbarlighet, var den således ikke begrenset til autoritativ fortolkning av bahá'í-skriftene, men strakte seg til omfanget av hans ansvar som troens Beskytter og overhode. «Det er ikke opp til individuelle troende å begrense Beskytterens autoritetssfære eller å bedømme når de må adlyde Beskytteren, og når det står dem fritt å avvise hans bedømmelse. En slik holdning ville åpenbart føre til forvirring og splid», uttaler enda et annet brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi. Disse passasjer om Beskytterens tildelte ufeilbarlighet og autoritet kan også tjene til å bistå troende i forståelsen av omfanget for den tildelte ufeilbarlighet og autoritet hos Det Universelle Rettferdighetens Hus.

86.6 Du spør til sist om det er mulig å vedta lover innenfor rammeverket av Bahá'u'lláhs skrifter uten en grundig og presis forståelse av hver av skriftene. I skriftene fra Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahá er det ingen henvisning til arten og omfanget av den informasjon som Det Universelle Rettferdighetens Hus burde ha tilgang til når det fatter sine vedtak. Rettferdighetens Hus avgjør selv hvilke opplysninger det behøver for å komme frem til en beslutning. Før det gir lover eller tar avgjørelser om enhver viktig sak, studerer det nøye og uttømmende både de hellige tekster og Shoghi Effendis skrifter om emnet. Det innhenter også eksperters synspunkter ved behov. Begrepet tildelt ufeilbarlighet for Det Universelle Rettferdighetens Hus hviler ikke på fullmakten til autoritativ fortolkning og heller ikke på adgang til fullkommen kunnskap og forståelse – det er en uforbeholden forsikring om guddommelig ledelse og beskyttelse

mot feil som beskrevet i bahá'í-skriftene.

En diskusjon om begrepet tildelt ufeilbarlighet sentrert på den rikelige ledelse som fremsettes i bahá'í-skriftene og fra Det Universelle Rettferdighetens Hus, kan bidra til stødighet og tro. Men vennene kan ikke være naive eller vakle når det gjelder en sak som er så grunnleggende for å beskytte Saken og bevare læren hel og ubeskåret som Paktens bestemmelser. De som oppjonerer mot troen og beklageligvis, i noen få tilfeller, troende som ønsker å fremme sine personlige synspunkter, kan bruke slike diskusjoner som en anledning til å svekke bahá'iers tiltro til ledelsen fra Det Universelle Rettferdighetens Hus. Ville Beskytterens manglende allvitenskap i hans embetstid ha vært en grunn til at vennene skulle dra i tvil hans beskyttelse av troen ved å utstøte noen fra den? Var anvisningene vedrørende Tiårskorstoget underlagt preferansene hos brorparten av vennene? Var de midlertidige administrative tiltak han iverksatte i påvente av at Det Universelle Rettferdighetens Hus ville bli dannet, åpne for debatt blant individer eller institusjoner? Uten forsikringene fra Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahá om å sette sin lit til et utpekt og autoritativt midtpunkt kunne ethvert individ ha insistert på at dets egne synspunkter var korrekte i enhver sak, og troen ville ha endt i en gjørme av uendelig kranling, kaos og splittelse. 86.7

Viktigere for bahá'ier enn en felles forståelse av hva tildelt ufeilbarlighet betyr, er derfor kanskje en felles forståelse av dens hensikt og hva den innebærer for hvordan de bør oppføre seg. Pakten etablerer et midtpunkt som alle bahá'ier vender seg til, et midtpunkt som er garantert guddommelig ledelse og beskyttelse, og som sikrer kontinuiteten i den guddommelige utpekte myndighet som flyter fra troens Kilde, trykker enheten mellom dens 86.8

tilhengere og bevarer dens lære hel, ubeskåret og smidig. Shoghi Effendi forklarer at Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahá har «i et utvetydig og ettertrykkelig språk, utnevnt tvillinginstitusjonene Rettferdighetens Hus og Beskytter-embetet som sine utvalgte etterfølgere. De er bestemt å skulle anvende prinsippene, kunngjøre lovene, beskytte institusjonene, tilpasse troen på en trofast og forstandig måte til kravene som stilles av et samfunn i stadig fremgang, og fullbyrde den uforgjengelige arv som troens grunnleggere har skjenket verden.» Dette er garantien for at Bahá'u'lláhs hensikt til sist vil bli virkeliggjort. «For intet mindre enn deres Boks eksplisitte anvisninger og det overraskende ettertrykkelige språk som anvisningene i deres testament er iført», forklarer Shoghi Effendi, «kunne på noen mulig måte trygge den tro som de så strålende har virket for hele sitt liv. Intet mindre enn dette kunne beskytte den mot de kjetterier og bakvaskelser som trossamfunn, folkeslag og regjeringer med økende kraft har bestrebet seg på og i fremtiden vil bestrebe seg på å angripe den med.» I en uttalelse til forsvar for Pakten påpeker 'Abdu'l-Bahá:

Har Den Velsignede Skjønnhet innstiftet denne Pakt og dette testament for å kreve lydighet av alle, eller for å skape ulydighet? Hvis det siste er ment, da har vi intet å si. Men hvis lydighet og etterlevelse er målet, da vil vakling føre til totalt forlis, og da er ulydighet og egensindighet alvorlige villfarelser.

Og igjen uttaler han:

Man må nå enten si at Den Velsignede Skjønnhet tok feil og ledet folket på villspor, for han ga dem anvisning om å adlyde noen som ikke burde vært adlydt, eller man må si at det minste avvik fra Pakten og testamentet medfører tap av gavene fra

ham som er verdens Lys. Av disse to alternativer må ett være sant. Noe tredje finnes det ikke.

Det er åpenbart at hensikten med Pakten, hensikten med den guddommelige ledelse og beskyttelse gitt Det Universelle Rettferdighetens Hus, hensikten med det klare og ettertrykkelige språk som forsikringen om denne ledelse gis i, er å opprette og bevare troens enhet. Uten en slik Pakt ville enhver, slik som i tidligere religionsordninger, insistere på at vedkommendes eget syn er det korrekte, Guds tro ville bli splintret, og å nå det guddommelige siktemål – menneskehetens enhet – ville bli umulig. 86.9

Vennene ville gjøre vel i å grunne over «dette enestående, dette vidunderlige system» som Bahá'u'lláh har skjendet verden. Shoghi Effendi forklarer: «En nøyaktig og grundig forståelse av et så uhyre stort system, en så opphøyet åpenbaring, en så hellig betrodd gave, er av åpenbare grunner hinsides vårt begrensede sinns rekkevidde og kunnskap.» Han forsikrer oss likevel: «Mens vi arbeider for å utbre hans tro kan vi imidlertid, og det er vår bydende plikt, ved en klarere forståelse av sannhetene den gjemmer og prinsippene den er basert på, søke å hente ny inspirasjon og økt støtte.» Å forsøke nøyaktig å definere hvordan tildelt ufeilbarlighet virker, å tilskrive Det Universelle Rettferdighetens Hus overdrevne fullmakter som allvitenhet eller selv autoritativ fortolkning, eller å insistere på at feilbare menneskevesener kan bruke sine egne begrensede fornuftsevner for å prøve gyldigheten av guddommelig ledede beslutninger og avgjøre om de skal bestride dem, ville være forgjeves og i siste instans skadelig. Vennene skal heller bestrebe seg på å forstå ledelsen gitt av Det Universelle Rettferdighetens Hus og anvende den med omtanke. Det står dem fritt å dele iakttagelser, opplysninger eller spørsmål med Det Universelle Rettferdighetens 86.10

Hus. Men de bør ikke la seg bli opptatt av den splittende praksis og den uregjerlige ordstrid som har fortært religionen i tidligere ordninger. Troens kollektive interesser fostres gjennom rådslagning og samarbeid, ikke ved konflikt og strid.

(Fra et brev datert 18. mai 2018 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

87.1 Rettferdighetens Hus takker for dine tankevekkende og hjertefylte kommentarer om forholdet mellom prinsippet om likhet mellom kjønnene og det faktum at kvinner ikke kan velges til å tjene på Rettferdighetens Hus. Som du er klar over, fastsatte Bahá'u'lláh selv prinsippet om likhet mellom menn og kvinner. Akkurat som han fremsatte dette prinsippet, ga han som bekreftet i 'Abdu'l-Bahás og Shoghi Effendis autoritative uttalelser også anvisning om at medlemskapet i Rettferdighetens Hus skal være begrenset til menn. I ditt brev gransker du ulike faktorer og konkluderer med at du ikke kan godta «de grunner som så langt er anført». Men det oppgis ingen grunn i bahá'í-skriftene, og Rettferdighetens Hus har ikke fremsatt noen. I bahá'í-skriftene henvises det bare til en «visdom» som «gradvis vil bli utfoldet for verdens øyne». Det at vi nå ikke kan forstå visdommen ved begrensningen, betyr selvsagt ikke at visdommen ikke eksisterer, eller at den ikke vil bli kjent til sist. Siden vi som bahá'ier anerkjenner Bahá'u'lláh som Guds manifestasjon for denne Dag og setter vår lit til ham som den guddommelige lege som vil råde bot på problemet med ulikhet mellom kjønnene, anerkjenner vi inntil da prinsippet om at «han gjør hva han enn vil».

(Fra et brev datert 18. juni 2019 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en troende)

Indeks

'Abdu'l-Bahás testament, 27.2, 29.1, 29.3, 33.3, 34.3, 38.2, 38.5, 49.1, 54.1, 57.3, 57.8–9, 57.14–15, 58.2, 59.4, 59.15, 59.18, 71.7–8, 76.3–7, 76.10, 76.19, 86.5
full innebyrd av, avsløres over tid, 27.2, 57.15
Rikets mysterier og virkeligheter forvart i, 25.1
som charter for den administrative orden, 71.9

administrasjonsordningen, 69.1, 70.4, 71.5, 73.1, 82.1
dens to søyler, 38.2, 63.2
institusjoner, organisk fremvekst, 32.1–3, 73.1
kanal for velsignelser, 82.1
kjernen i og mønsteret for verdensorden, 34.1, 54.1, 73.1, 82.1
og andre styringssystemer, 39.1, 70.7–10, 70.12
opprinnelse, 1.1, 4.1–2, 33.1–3, 38.1, 59.15
smidighet i sekundære aspekter, 55.1, 65.4, 70.4
troendes støtte for, 50.1; kjærlighet, 70.13, 77.4, 81.1; tro, 57.14, 58.10, 83.2; ydmykhet, 57.14, 58.11, 71.5;
uten Beskytteren, 38.4, 57.10, 58.9, 70.10, 76.9

aghṣán, betegnelse, 76.10

akademikere, 19.4, 58.7, 71.1, 71.3, 77.1. *Se også lærde.*

autoritativt midtpunkt, 16.1, 59.5, 59.15, 86.7

autoritet

for Det Universelle Rettferdighetens Hus, 52.1, 53.1, 77.2–3;
om problemer som fører til uenighet, 12.2, 16.1, 17.1, 53.1, 57.8, 57.13, 59.6, 70.3, 71.8, 76.2, 76.8, 86.4;
om saker som ikke er uttrykkelig åpenbart, 5.1, 12.1–2, 20.1, 36.1, 57.11, 57.13, 58.15, 59.15, 70.3, 71.8, 75.1, 76.2, 76.21, 86.2, 86.4;
om uklare spørsmål, 12.2, 53.1, 57.3, 57.13, 57.15, 59.6, 70.3, 71.8, 76.2, 86.4; som organ som alle må vende seg til, 13.1, 52.2, 58.15–16, 59.15, 76.17, 86.8; som organ som alle ting må forelegges, 11.1, 55.1, 77.4; til å gi subsidiære lover (se Det

Universelle Rettferdighetens Hus: lovgivning); til å omstøte egne lover, 12.2, 37.1, 46.1, 57.13, 65.4, 68.1, 75.1; vid, 71.8, 77.2–3, 86.4;
guddommelig, fortsettelse av, 38.3, 46.1, 51.1, 55.1, 58.8, 63.2, 72.1, 86.4, 86.8
to etterfølgere, 34.1, 34.3, 51.1, 57.11, 86.8

Beskytter(-embete), 10.1, 62.1, 76.3

ansvar, 57.11–13, 58.4, 59.7, 62.2, 63.1, 74.1, 86.3
brudd i linje, 3.1, 56.1, 57.3, 58.2, 59.12–14, 76.5, 76.8–9
overhode for Det Universelle Rettferdighetens Hus, 11.1, 57.11, 58.5, 59.7
Se også Det Universelle Rettferdighetens Hus og Beskytteren: forholdet mellom; Shoghi Effendi, etterfølgelse

Den guddommelige plans tavler, 64.1

Det Universelle Rettferdighetens Hus og Beskytteren: forholdet mellom, 32.4, 38.3, 57.11, 58.4, 58.6, 59.5, 63.2, 74.1
i lovgivning, 40.1, 57.11–12, 58.4–6, 59.7–8
Se også Beskytter(-embete), overhode for Det Universelle Rettferdighetens Hus
uadskillelighet, 38.3, 58.9, 86.4

Det Universelle Rettferdighetens Hus: ansvar og plikter, 53.1, 66.1, 77.2

beskyttelse: av troen, 58.8, 59.6, 72.1, 76.17; av folket, 2.1, 6.1, 7.1
deles med Beskytteren: 34.1, 57.11, 58.8, 58.17, 62.2, 63.2, 76.17;
anvendelse av den åpenbarte tekst, 57.13, 63.2, 72.1, 86.4; bevare læren hel, ubeskåret og smidig, 38.3, 51.1, 58.8, 63.2, 72.1, 86.4, 86.8; bevare, beskytte, og utbre troen, 53.1, 58.8, 58.16–17, 72.1, 86.8; trygge de troendes enhet, 38.3, 58.8, 58.16, 63.2, 72.1, 86.4, 86.8
folkets anliggender, 8.1, 9.1
folkets interesser, 6.1
handle ut fra tidens krav, 8.2, 12.2, 19.1, 35.1, 53.1, 57.11, 57.13, 57.15, 58.7, 68.1, 72.1, 80.1, 86.8

oppbygging av nasjoner, 7.1
opplæring av folkeslag, 7.1
statsanliggender, 8.2, 36.1, 67.1–2
trygge menneskets ære, 7.1, 53.1
trygge religion, 9.1
trygge troens integritet og enhet, 51.1, 52.2, 57.13, 58.16

Det Universelle Rettferdighetens Hus: beskyttet av Gud, 17.1,
19.2–3, 58.7, 59.5, 85.1, 86.2, 86.6

Det Universelle Rettferdighetens Hus: funksjonsmåte

beslutning, grunnlag for, 17.1, 19.2, 39.1, 58.7, 76.9, 86.2; den enkeltes samvittighet, i forhold til, 65.4, 68.1–2, 77.1; rådslagning, 5.1, 59.8; fakta: rolle, 63.2, 72.1, 86.6; Beskytters innvendinger: behandling av, 59.8; system, 17.1, 20.1, 21.3, 57.8, 86.2 i fremtiden, 26.1, 32.2, 33.3, 42.1, 67.1–2; overfor regjeringer, 11.1, 36.1 uten en Beskytter, 57.10–11, 57.16, 58.6, 58.9, 58.12, 58.17, 59.2, 59.16–17. *Se også* Det Universelle Rettferdighetens Hus og Beskytteren: forholdet mellom

Det Universelle Rettferdighetens Hus: grunnlov, 51.1, 52.1–2, 53.1,
54.1, 57.16, 58.17, 70.4

Det Universelle Rettferdighetens Hus: ledelse, 13.1, 27.2, 57.6, 57.14–15,
58.3, 58.15, 59.15, 71.5, 71.9, 78.1, 79.1, 81.1, 84.1, 86.7, 86.10

Det Universelle Rettferdighetens Hus: lovgivning, 49.1, 53.1, 58.7–8,
59.5, 59.8, 66.1, 68.1–2

forskjell fra fortolkning, 40.1, 58.4, 65.1, 65.4, 75.1
forskjell fra lovgivning i andre religioner, 19.4, 58.7, 65.1, 65.4, 68.1
moderasjon i, 68.1
og klargjøring, 75.1
prosess, 39.1, 57.12, 58.6, 59.10, 63.2, 72.1, 85.2, 86.2, 86.6
sfære, 38.4, 57.10, 58.6, 59.2, 59.16–17
subsidiære lover, 11.1, 17.1, 20.1, 39.1, 40.1, 44.1, 53.1, 57.8, 57.11,
57.13, 58.4, 59.5, 59.16, 60.1, 63.2, 72.1, 80.1, 86.2–3; tilnærm-

ingsmåte, 65.4, 68.1; tidens krav, 12.2, 19.1, 53.1, 58.7; visdom ved, 19.1, 19.4, 35.1, 46.1, 57.13, 58.7

Det Universelle Rettferdighetens Hus: lydighet mot, 8.2, 10.1, 12.1, 13.1, 14.1, 16.1, 17.1, 19.2–3, 20.1, 57.8, 58.7, 58.15, 71.9, 76.21, 77.2–3, 86.2

Det Universelle Rettferdighetens Hus: medlemskap, 23.1, 43.1
egenskaper for, 11.1
kvinner og, 15.2, 83.1–2, 87.1
utstøtelse fra, 11.1, 57.16, 58.17

Det Universelle Rettferdighetens Hus: opprettelse, 4.1–2, 8.1–2, 23.1, 30.1, 33.3, 42.1, 49.1, 59.15, 76.13–16
forberedelse for, 24.1, 25.1, 26.1, 28.1, 33.1–2, 41.2, 47.1, 50.1, 57.14, 70.11, 76.4, 76.14

Det Universelle Rettferdighetens Hus: valg, 20.1, 32.1, 54.1, 70.9, 86.2
fremgangsmåte, 10.1, 11.1, 12.1, 17.2–3, 22.1, 57.8, 76.13, 76.21
tretrinns-prosess, 29.1–3, 57.8, 76.13
valg av tidspunkt, 32.3, 33.3, 48.1, 54.1, 57.3, 57.6, 57.9, 58.1, 76.3–4

fortolkning, 40.1, 57.12–13, 58.4, 58.8, 58.13, 59.5, 59.7, 59.15, 63.2, 68.1, 70.9, 71.7, 74.1
forskjell fra klargjøring, 57.13, 75.1
forskjell fra fortolkning i andre religioner, 65.1–2, 68.1
personlig, 19.4, 58.7, 58.11, 58.13, 65.1, 65.3, 68.1, 71.3–4, 77.1, 77.4

Guds Saks Hender, 38.1, 57.4–5, 57.7, 58.2, 58.17, 62.1–2, 76.6–7, 76.19

inspirert av Gud, 5.1, 8.2, 19.2–3, 26.1, 39.1, 58.7, 65.4, 75.1, 86.2

Internasjonal Bahá'í-domstol, 76.12–13, 76.16

Internasjonalt Bahá'í-råd, 47.1, 57.2–3, 70.11, 76.14, 76.16, 76.19

Karmel-tavlen, 4.1–2, 33.3, 42.1, 49.1

Kitáb-i-'Ahd, 34.3, 59.15, 86.8

Kitáb-i-Aqdas, 8.1, 32.1, 32.4, 33.1, 38.1, 38.5, 39.1, 40.1, 57.11, 58.16,
59.4, 59.6, 59.13, 59.15, 60.1, 67.1, 76.5, 86.2
lover for, 37.1, 39.1, 40.1, 60.1
som charter for fremtidig verdenssivilisasjon, 23.1

kjetteri, 18.1, 34.4, 86.8

klarlegging, 53.1, 57.13, 75.1

korruptsjon/forringelse, beskyttelse mot, 2.1, 34.1–5, 35.1, 59.14, 69.1, 77.1

kvinner, 15.1–2, 83.1–2, 87.1

lokale og nasjonale åndelige råd: grunnlov, 59.17, 65.4, 70.4

lærde

deres slutninger uten autoritet hvis de ikke bekreftes, 19.4, 58.7, 77.1
synspunkter, 65.3, 71.4, 76.7

lærdom, fremme av, 71.6–7, 78.1, 79.1

modenhet: menneskehetens, 68.1

moralsk rakryggethet: krav til valgte representanter, 41.1–2

nasjonale åndelige råd

betegnet som sekundære rettferdighetens hus, 11.1, 26.1, 29.3, 32.1, 33.3
skal velge Det Universelle Rettferdighetens Hus, 29.3, 54.1, 76.13
søyler for Det Universelle Rettferdighetens Hus, 33.1, 50.1

Pakt, 2.1, 10.1, 22.2, 34.2–3, 55.1, 57.14, 57.11, 58.10, 59.12, 61.1,
70.2–3, 71.5, 76.20, 77.5, 86.7–9
fortsettelse av, 4.2, 59.14, 76.9, 86.8
kanal for guddommelig ledelse forblir åpen, 55.1, 71.5, 86.8
større og mindre, 61.1

ISBN 978-82-90159-69-1

9 788290 159691

www.bahaiforlag.no

Bahá'í
FORLAG

paktbrudd, 13.1, 16.2, 57.7, 57.16, 71.9, 76.17–22, 86.2

Shoghi Effendi

bortgang, 58.15, 59.14, 76.5, 76.8, 76.18–19

etterfølgelse, 52.2, 56.1, 57.3, 58.2, 58.17, 76.6–8, 76.11, 76.19

testament, 58.2–3

uten forhåndskunnskap om å bli Beskytter, 76.3

tilbedelse, handlinger, 8.2, 67.1

troens overhode, 52.2, 62.2, 63.2, 70.11, 76.3–4, 76.17, 86.3, 86.5

ufeilbarlighet, 21.1, 45.1, 77.4

Beskytterens, 59.5, 63.1, 74.1, 77.3, 85.1, 86.5, 86.7

deles ikke av åndelige råd, 59.17

for Det Universelle Rettferdighetens Hus, 86.1; innebyrd av, 10.1, 17.1, 19.2, 57.8, 58.7, 59.5, 74.1, 76.21, 77.2, 86.2; og mottatt informasjon, 72.1, 86.6; ikke individuelle medlemmer, 86.2; ikke opp til individer å begrense, 77.3, 86.5; løfte om, 5.1, 10.1, 19.3, 39.1, 58.7, 58.16, 59.17, 77.2, 85.1, 86.2, 86.6, 86.9; omfang av, 77.2, 85.1, 86.5; sfære for lovgivning, i forhold til, 58.6, 59.17; uten en Beskytter, 57.10, 58.4, 58.6, 59.6

grunntrekk, 21.1, 21.4

tildelt, 21.2–3, 86.2, 86.6–8, 86.10

verdensorden: Bahá'u'lláhs, 1.1

Det Universelle Rettferdighetens Hus: som krone for institusjonene, 50.1; som kilde til, 33.1; kan gjøre alt som skal til for å opprette, 57.13

sette sin lit til tidens gang og til ledelse for å nå forståelse av, 27.2, 57.15, 58.3, 81.1

troende kalt til å anta, 27.2, 50.1, 57.14

verdens likevekt forstyrret av, 1.1

vitenskapelige og sosiale institusjoner, 33.3, 42.1, 71.6